

รายงานการวิจัยเอกสารนโยบายและการจัดการปัญหา กัญชา: กรณีศึกษาประเทศอังกฤษและ ประเทศสหรัฐอเมริกา

มานพ คณะโต
พูนรัตน์ ลียติกุล
สุจิตตา ฤทธิมนตรี

สนับสนุนโดย

แผนงานภาควิชาการสารเสพติด (ทวส.)

ดำเนินการโดย

เครือข่ายพัฒนาวิชาการและข้อมูลสารเสพติด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

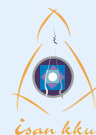
รายงานการวิจัยเอกสารนโยบายและการจัดการปัญหา
กัญชา: กรณีศึกษาประเทศอังกฤษและ
ประเทศสหรัฐอเมริกา

มานพ คณะโต
พูนรัตน์ ลียติกุล
สุจิตตา ฤทธิมนตรี

สนับสนุนโดย
แผนงานภาควิชาการสารเสพติด (ทวส.)

ดำเนินการโดย
เครือข่ายพัฒนาวิชาการและข้อมูลสารเสพติด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

รายงานการวิจัยเอกสารนโยบายและการจัดการปัญหา กัญชา: กรณีศึกษาประเทศอังกฤษและ ประเทศสหรัฐอเมริกา

มานพ คณะโต
พูนรัตน์ ลียติกุล
สุจิตตา ฤทธิมนตรี

สนับสนุนโดย
แผนงานภาคีวิชาการสารเสพติด (กทส.)

ดำเนินการโดย
เครือข่ายพัฒนาวิชาการและข้อมูลสารเสพติด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

คำนำ

รายงานฉบับนี้เป็นโครงการวิจัยเอกสารนโยบายและการจัดการปัญหาภัยพิบัติในประเทศ
อังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกา

ขอขอบคุณแผนงานภาคีวิชาการสารเสพติด ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณในการ
ศึกษาวิจัย ครั้งนี้

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานในระดับนโยบาย
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศ เพื่อนำข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำ
นโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งในประเทศอังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกา รวมทั้งปัจจัยชี้้นำ
ในการกำหนดนโยบายที่ดำเนินการในช่วงเวลาต่างๆ การประเมินผลนโยบายและกฎหมาย
ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่ได้สามารถประกอบการพิจารณาในการกำหนดทิศทางนโยบายการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศไทยต่อไป

คณะผู้จัดทำ
ธันวาคม 2558

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ง
สารบัญรูป	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ภูมิหลัง	1
2. นโยบายและกฎหมาย	14
3. หลักการและเหตุผล	16
4. วัตถุประสงค์	21
5. ขอบเขตการศึกษา	21
6. การดำเนินงาน	22
7. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	23
บทที่ 2 นโยบายและการจัดการปัญหาสุขภาพในประเทศอังกฤษ	25
1. การแพร่ระบาดของปัญหาสุขภาพในประเทศอังกฤษ	25
2. การปกครองและกฎหมายของประเทศอังกฤษ	26
3. นโยบายปัญหาสุขภาพของประเทศอังกฤษและสหราชอาณาจักรก่อนปี 1961	27
4. นโยบายปัญหาสุขภาพของสหราชอาณาจักรหลังปี 1961	28
5. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสุขภาพของสหราชอาณาจักรในปัจจุบัน (ค.ศ.2015)	30
6. การอนุญาตให้ใช้ปัญหาเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ในสหราชอาณาจักร	31
7. ผลกระทบของการอนุญาตให้ใช้ปัญหาได้ถูกกฎหมายในสหราชอาณาจักร	32
8. การจัดการปัญหาสุขภาพในสหราชอาณาจักร	34
บทที่ 3 นโยบายและการจัดการปัญหาสุขภาพในประเทศสหรัฐอเมริกา	37
1. การแพร่ระบาดของปัญหาสุขภาพในประเทศสหรัฐอเมริกา	37
2. การปกครองและกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา	38
3. นโยบายปัญหาสุขภาพของประเทศสหรัฐอเมริกา ก่อนปี 1961	40
4. นโยบายปัญหาสุขภาพของประเทศสหรัฐอเมริกา หลังปี 1961	41
5. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสุขภาพของประเทศสหรัฐอเมริกาในปัจจุบัน (ค.ศ.2015)	44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
6. การอนุญาตให้ใช้กัญชาเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ในประเทศสหรัฐอเมริกา	46
7. ผลกระทบของการอนุญาตให้ใช้กัญชาได้ถูกกฎหมายในประเทศสหรัฐอเมริกา	52
8. การจัดการปัญหาสุขภาพในประเทศสหรัฐอเมริกา	54
บทที่ 4 บทสรุป	59
1. สรุปความเปลี่ยนแปลงสถานะกัญชาและผลกระทบ	59
2. นโยบายกัญชาในประเทศไทย	63
3. การใช้กัญชาเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์	66
4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	68
เอกสารอ้างอิง	73
ภาคผนวก	79

สารบัญตาราง

		หน้า
ตาราง 1	ร้อยละของประชากรที่เคยเสพกัญชาในช่วงชีวิต	2
ตาราง 2	ความชุกของประชากรที่เสพกัญชาในรอบปีที่ผ่านมา	5
ตาราง 3	ประเทศที่ให้กัญชาเป็นสิ่งผิดกฎหมายและลดทอนความเป็นอาญา / ไม่บังคับใช้กฎหมาย	17
ตาราง 4	โทษตามกฎหมายการใช้ในทางที่ผิด ค.ศ.1971	29
ตาราง 5	ของกลางและโทษเกี่ยวกับกัญชา	44
ตาราง 6	ระดับการครอบครองกัญชาเพื่อใช้ทางการแพทย์	48
ตาราง 7	ความเจ็บป่วยที่กฎหมายอนุญาตให้ใช้กัญชาเพื่อการบำบัดรักษา	51
ตาราง 8	เส้นทางความเปลี่ยนแปลงสถานะกัญชาในประเทศอังกฤษและ สหรัฐอเมริกา	59

สารบัญญรूप

		หน้า
รูป 1	ค่าเฉลี่ยของ %THC ในของกลางที่จับกุมได้ในสหรัฐอเมริกาหลังการปฏิรูป กฎหมายกัญชา	54
รูป 2	อัตราผู้ต้องหาเสพและครอบครอง ต่อ 100,000 ประชากร ปี พ.ศ.2548	61
รูป 3	ค่าเฉลี่ยของ %THC ในประเทศ Netherlands	62

บทที่ 1

บทนำ

1. ภูมิหลัง

คำว่า Ganja สันนิษฐานว่ามาจากภาษา Bengali ปรากฏในจารึกภาษาสันสกฤตของศาสนาฮินดู หมายความว่า Cannabis พืชล้มลุกให้ดอกในตระกูล Cannabaceae (ประเภทเดียวกับปอ) ที่รู้จักกันแพร่หลายมี 2 สายพันธุ์ใกล้เคียงกันคือ กัญชง (Hemp -- Cannabis sativa L. subsp. Sativa) และกัญชา (Marijuana -- Cannabis sativa forma indica) มีต้นกำเนิดแถบเอเชีย มีส่วนเส้นใยที่นำมาใช้ประโยชน์ ในขณะที่กิ่งก้าน ใบ และช่อดอก จะถูกนำมาใช้เสพในรูปกัญชาแห้ง ส่วนเรซิน (resin) จะถูกแปรสภาพเพื่อนำมาเสพในรูปของยางกัญชา (Hashish) กัญชาน้ำ (Hashish Oil) และผลิตภัณฑ์แปรรูปของเรซินชนิดอื่นๆ (มานพ คณะโต, 2556)

สันนิษฐานกันว่ามนุษย์รู้จักกัญชามานานกว่า 10,000 ปี (Hamilton, 2009) มีประสบการณ์ใช้เส้นใยกัญชง (Hemp) ประมาณ 6,000 ปีก่อนคริสตกาลมีการใช้เมล็ดและน้ำมันกัญชาในส่วนผสมของอาหารในจีน (มานพ คณะโต, 2554) ประมาณ 4,000 ปีก่อนคริสตกาลมีการใช้

เส้นใยกัญชงในจีน ประมาณ 2,737 ปีก่อนคริสตกาลมีการใช้กัญชาทางการแพทย์ในจีน ประมาณ 2,000 ปีก่อนคริสตกาลมีการใช้กัญชาแห้ง เมล็ดและช่อดอกในกิจกรรมทางศาสนาในอินเดีย ประมาณ 700 ปีก่อนคริสตกาลกัญชาได้รับการยกย่องให้เป็นสารปรับอารมณ์ขั้นต้นในพิธีกรรมทางศาสนาของชาวเปอร์เซีย ประมาณ 600 ปีก่อนคริสตกาลมีการใช้เชือกจากกัญชงในรัสเซีย ประมาณ 430 ปีก่อนคริสตกาล (พ.ศ.115) มีการใช้กัญชาเพื่อนันทนาการในกลุ่มชาว Scythians (ชนเผ่าเร่ร่อนในตะวันออกกลางและยูเรเชีย) ประมาณ 100 ปีก่อนคริสตกาล (พ.ศ. 443) มีการใช้กัญชาผลิตกระดาษจากเส้นใยกัญชา แต่พบว่ากัญชาเป็นสมุนไพรที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ค.ศ.0 (พ.ศ. 543) พบยางกัญชา (Hashish) ในหลุมศพในไซบีเรีย ค.ศ.47 (พ.ศ. 590) ชาว Thracians (ชนเผ่าในยุโรปใต้) เสพกัญชาเพื่อให้มีเมามาก ค.ศ.1000 (พ.ศ.1543) ชาวอาหรับระบุอันตรายจากกัญชา จนถึงปัจจุบันการเสพกัญชาได้แพร่กระจายไปทั่วโลก (ตาราง 1)

ตาราง 1 ร้อยละของประชากรที่เคยเสพกัญชาในช่วงชีวิต

	พื้นที่สำรวจ	ปีที่สำรวจ	ช่วงอายุ	ร้อยละ
Australia	ทั่วประเทศ	2007	14+	33.5
Austria	ทั่วประเทศ	2004	15–64	20.1
Belgium	ทั่วประเทศ	2004	15–64	10.4
Bulgaria	ทั่วประเทศ	2005	18–60	4.4
Canada	ทั่วประเทศ	2005	15+	44.5
Chile	ทั่วประเทศ	2009	12–64	26
China	เฉพาะ 2 มหานคร Beijing และ Shanghai	2002–3	18+	0.3
Colombia	เฉพาะชุมชนเมืองประมาณ 73% ของประชากรทั่วประเทศ	2003	18–65	10.8
Cyprus	ทั่วประเทศ	2006	15–64	6.6
Czech Republic	ทั่วประเทศ	2004	18–64	20.6
Denmark	ทั่วประเทศ	2005	16–64	36.5
Finland	ทั่วประเทศ	2004	15–64	12.9
France	ทั่วประเทศ	2005	15–64	30.6
Germany	ทั่วประเทศ	2003	18–59	24.5
Ghana	ทั่วประเทศ	2007	15–64	21.5
Greece	ยกเว้นเกาะ Aegean และ Ionian	2004	15–64	8.9
Hungary	ทั่วประเทศ	2003	18–54	9.8
Israel	ทั่วประเทศ	2002–4	21+	11.5

ตาราง 1 ร้อยละของประชากรที่เคยเสพกัญชาในช่วงชีวิต (ต่อ)

	พื้นที่สำรวจ	ปีที่สำรวจ	ช่วงอายุ	ร้อยละ
Italy	ทั่วประเทศ	2005	15–64	29.3
Japan	เฉพาะ 4 มหานคร Fukiage Kushikino Nagasaki และ Okayama	2002–3	20+	1.5
Latvia	ทั่วประเทศ	2003	15–64	10.6
Lebanon	ทั่วประเทศ	2002–3	18+	4.6
Lithuania	ทั่วประเทศ	2004	15–64	7.6
Luxembourg	ทั่วประเทศ	1998	15–64	12.9
Malta	ทั่วประเทศ	2001	18–64	3.5
Mexico	เฉพาะชุมชนเมืองประมาณ 75% ของ ประชากรทั้งประเทศ	2001–2	18–65	7.8
Nepal	เฉพาะชุมชนเมืองประมาณ 80% ของ ประชากรทั้งประเทศ	2001–2	18–65	7.8
Netherlands	ทั่วประเทศ	2005	15–64	22.6
New Zealand	ทั่วประเทศ	2004–5	16+	41.9
Nigeria	เฉพาะ 21 รัฐ (จากทั้งหมด 36 รัฐ) ประมาณ 57% ของประชากรทั้งประเทศ	2002–3	18+	2.7
Norway	ทั่วประเทศ	2004	15–64	16.2
Peru	เฉพาะ 7 เมือง Lima Trujillo Tacna Arequipa Ayacucho Tarapoto และ Iquitos	2003	12–64	10.3
Philippines	ทั่วประเทศ	2002–3	15–64	17.4

ตาราง 1 ร้อยละของประชากรที่เคยเสพยาในชั่วชีวิต (ต่อ)

	พื้นที่สำรวจ	ปีที่สำรวจ	ช่วงอายุ	ร้อยละ
Poland	ทั่วประเทศ	2002	16-64	7.7
Portugal	ทั่วประเทศ	2001	15-64	7.6
Romania	ทั่วประเทศ	2008	15-64	7.4
Slovakia	ทั่วประเทศ	2004	15-64	15.6
South Africa	ทั่วประเทศ	2003-4	18+	8.4
Spain	ทั่วประเทศ	2005-6	15-64	28.6
Sweden	ทั่วประเทศ	2006	16-64	12.0
England	ทั่วประเทศ	2005-6	14-59	29.8
Northern Ireland	ทั่วประเทศ	2002-3	15-64	16.8
Scotland	ทั่วประเทศ	2004	16-64	20.5
Wales	ทั่วประเทศ	2005-6	16-59	29.8
United Kingdom	ทั่วประเทศ	2004	14+	29.6
United States	ทั่วประเทศ	2010	16-34	51.6

สำนักงานยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งองค์การสหประชาชาติ (United Nations Office on Drugs and Crime: UNODC) รายงานว่า ในปี ค.ศ. 2013 (พ.ศ. 2556) มีประชากรอายุ 15-64 ปี ทั่วโลกใช้ยาเสพติดถึง 264 ล้านคน หรือคิดเป็นความชุกร้อยละ 5.2 (UNODC, 2015) ในจำนวนนี้ กัญชาเป็น

ยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดมากที่สุด โดยมีผู้เสพยาถึง 180 ล้านคน ทั้งในรูปของการเสพยาแห้งและผลิตภัณฑ์จากเรซิน (ยางกัญชา กัญชาน้ำ ฯลฯ) คิดเป็นร้อยละ 73.4 ของผู้เสพยาเสพติดทั้งหมด ซึ่งเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 5 ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา

ตาราง 2 ความซุกของประชากรที่เสพักัญชาในรอบปีที่ผ่านมา

	ปีที่สำรวจ	ช่วงอายุ	ความซุกต่อร้อย ประชากร
Afghanistan	2010	ไม่ระบุ	4.3
Albania	2006	ไม่ระบุ	1.8
Algeria	2006	ไม่ระบุ	5.7
American Samoa	2007	ไม่ระบุ	7.0
Andorra	2008	ไม่ระบุ	14.6
Angola	1999	ไม่ระบุ	2.1
Antigua and Barbuda	2005	ไม่ระบุ	10.6
Argentina	2006	ไม่ระบุ	7.2
Armenia	2003	ไม่ระบุ	3.5
Australia	2007	ไม่ระบุ	10.6
Austria	2008	ไม่ระบุ	3.5
Azerbaijan	2004	ไม่ระบุ	3.5
Bahamas	2008	ไม่ระบุ	5.5
Bangladesh	2004	15-64	3.3
Barbados	2006	12-65	8.3
Belarus	2007	ไม่ระบุ	1.1
Belgium	2008	ไม่ระบุ	5.1
Belize	2005	12-65	8.5

ตาราง 2 ความซุกซนของประชากรที่เสพักัญชาในรอบปีที่ผ่านมา (ต่อ)

	ปีที่สำรวจ	ช่วงอายุ	ความซุกต่อร้อย ประชากร
Bolivia	2007	12-65	4.3
Bosnia and Herzegovina	2008	ไม่ระบุ	2.8
Brazil	2005	12-65	2.6
Brunei Darussalam	1996	ไม่ระบุ	0.02
Bulgaria	2008	ไม่ระบุ	2.5
Burkina Faso	2006	ไม่ระบุ	2.9
Cambodia	2003	ไม่ระบุ	3.5
Canada	2009	ไม่ระบุ	12.6
Cape Verde	2004	ไม่ระบุ	8.1
Chad	1995	ไม่ระบุ	0.9
Chile	2014	ไม่ระบุ	11.3
Colombia	2008	12-65	2.3
Comoros	2002	ไม่ระบุ	2.9
Costa Rica	2006	12-70	1.0
Croatia	2007	ไม่ระบุ	5.2
Cyprus	2009	ไม่ระบุ	4.4
Czech Republic	2008	ไม่ระบุ	15.2
Denmark	2008	16-65	5.5

ตาราง 2 ความซุกของประชากรที่เสพกัญชาในรอบปีที่ผ่านมา (ต่อ)

	ปีที่สำรวจ	ช่วงอายุ	ความซุกต่อร้อย ประชากร
Dominica	2006	ไม่ระบุ	10.8
Dominican Republic	2008	ไม่ระบุ	0.3
Ecuador	2007	ไม่ระบุ	0.7
Egypt	2006	ไม่ระบุ	6.2
El Salvador	2005	12-65	0.4
England and Wales	2010	16-59	6.6
Estonia	2008	ไม่ระบุ	6.0
Ethiopia	1999	ไม่ระบุ	2.6
Faroe Islands	2007	ไม่ระบุ	2.2
Fiji	2004	ไม่ระบุ	5.1
Finland	2008	ไม่ระบุ	3.1
France	2005	ไม่ระบุ	8.6
Georgia	2009	ไม่ระบุ	2.7
Germany	2009	18-64	4.8
Ghana	1998	ไม่ระบุ	21.5
Gibraltar	2008	ไม่ระบุ	5.2
Greece	2004	ไม่ระบุ	1.7
Greenland	2003	ไม่ระบุ	7.6

ตาราง 2 ความซุกซนของประชากรที่เสพักัญญาในรอบปีที่ผ่านมา (ต่อ)

	ปีที่สำรวจ	ช่วงอายุ	ความซุกซนต่อร้อย ประชากร
Grenada	2005	ไม่ระบุ	10.8
Guam	2007	ไม่ระบุ	18.4
Guatemala	2005	ไม่ระบุ	4.8
Guyana	2002	ไม่ระบุ	2.6
Haiti	2005	ไม่ระบุ	1.4
Honduras	2005	ไม่ระบุ	0.8
Hong Kong	2008	ไม่ระบุ	0.4
Hungary	2007	18-64	2.3
Iceland	2007	ไม่ระบุ	3.4
India	2000	ไม่ระบุ	3.2
Indonesia	2008	ไม่ระบุ	0.4
Iran	1999	ไม่ระบุ	4.2
Ireland	2007	ไม่ระบุ	6.3
Isle of Man	2007	ไม่ระบุ	9.4
Israel	2008	18-40	8.9
Italy	2008	ไม่ระบุ	14.6
Jamaica	2006	ไม่ระบุ	9.9
Japan	2002	ไม่ระบุ	0.1

ตาราง 2 ความซุกของประชากรที่เสพักัญชาในรอบปีที่ผ่านมา (ต่อ)

	ปีที่สำรวจ	ช่วงอายุ	ความซุกต่อร้อย ประชากร
Jordan	2001	ไม่ระบุ	2.1
Kazakhstan	2003	ไม่ระบุ	4.2
Kenya	2007	15-65	2.1
Kuwait	2005	ไม่ระบุ	3.1
Kyrgyzstan	2001	ไม่ระบุ	6.4
Laos	2008	ไม่ระบุ	0.9
Latvia	2007	ไม่ระบุ	4.9
Lebanon	2009	ไม่ระบุ	1.9
Libya	1998	ไม่ระบุ	0.05
Liechtenstein	2005	ไม่ระบุ	8.6
Lithuania	2008	ไม่ระบุ	5.6
Luxembourg	2003	ไม่ระบุ	7.6
Macau	2003	ไม่ระบุ	0.7
Macedonia	2008	ไม่ระบุ	0.6
Madagascar	2004	ไม่ระบุ	9.1
Malaysia	2003	ไม่ระบุ	1.6
Maldives	1994	ไม่ระบุ	0.5
Mali	1995	ไม่ระบุ	7.8

ตาราง 2 ความซุกซนของประชากรที่เสพกัญชาในรอบปีที่ผ่านมา (ต่อ)

	ปีที่สำรวจ	ช่วงอายุ	ความซุกต่อร้อย ประชากร
Malta	2007	ไม่ระบุ	4.5
Marshall Islands	2007	ไม่ระบุ	5.5
Mauritius	2004	15-54	3.9
Mexico	2011	12-65	1.2
Moldova	2008	ไม่ระบุ	0.9
Monaco	2007	ไม่ระบุ	8.9
Montenegro	2008	ไม่ระบุ	0.2
Morocco	2004	ไม่ระบุ	4.2
Myanmar	2005	ไม่ระบุ	0.9
Namibia	2000	ไม่ระบุ	3.9
Nepal	1998	ไม่ระบุ	3.2
Netherlands	2005	ไม่ระบุ	5.4
New Zealand	2008	16-64	14.6
Nicaragua	2006	12-65	1.1
Nigeria	2008	ไม่ระบุ	14.3
Northern Ireland (UK)	2007	ไม่ระบุ	7.2
Northern Mariana Islands	2007	ไม่ระบุ	22.2
Norway	2004	ไม่ระบุ	4.6

ตาราง 2 ความชุกของประชากรที่เสพกัญชาในรอบปีที่ผ่านมา (ต่อ)

	ปีที่สำรวจ	ช่วงอายุ	ความชุกต่อร้อย ประชากร
Oman	1999	ไม่ระบุ	0.1
Pakistan	2000	ไม่ระบุ	3.9
Palau	2007	ไม่ระบุ	24.2
Panama	2003	12-65	3.6
Papua New Guinea	1995	ไม่ระบุ	29.5
Paraguay	2005	ไม่ระบุ	1.6
Peru	2006	12-64	0.7
Philippines	2008	ไม่ระบุ	0.8
Poland	2006	ไม่ระบุ	2.7
Portugal	2007	ไม่ระบุ	3.3
Puerto Rico	2005	ไม่ระบุ	4.9
Qatar	1996	ไม่ระบุ	0.1
South Korea	2004	ไม่ระบุ	0.3
Romania	2007	ไม่ระบุ	0.4
Russian Federation	2007	ไม่ระบุ	3.5
Saint Kitts and Nevis	2006	ไม่ระบุ	11.7
Saint Lucia	2006	ไม่ระบุ	9.0
Saint Vincent and the Grenadines	2006	ไม่ระบุ	7.1

ตาราง 2 ความซุกของประชากรที่เสพักัญชาในรอบปีที่ผ่านมา (ต่อ)

	ปีที่สำรวจ	ช่วงอายุ	ความซุกต่อร้อย ประชากร
Saudi Arabia	2006	ไม่ระบุ	0.3
Scotland	2009	16-64	8.4
Senegal	1999	ไม่ระบุ	2.8
Serbia	2006	ไม่ระบุ	4.1
Sierra Leone	1996	ไม่ระบุ	16.1
Singapore	2004	ไม่ระบุ	0.004
Slovakia	2006	ไม่ระบุ	6.9
Slovenia	2007	ไม่ระบุ	4.1
Somalia	2002	ไม่ระบุ	2.5
South Africa	2008	ไม่ระบุ	4.3
Spain	2010	ไม่ระบุ	10.6
Sri Lanka	2000	ไม่ระบุ	1.5
Suriname	2007	12-65	4.3
Sweden	2008	ไม่ระบุ	1.2
Switzerland	2008	ไม่ระบุ	3.4
Taiwan	2005	12-64	0.3
Tajikistan	1998	ไม่ระบุ	3.4
Tanzania	1999	ไม่ระบุ	0.2

ตาราง 2 ความซุกซนของประชากรที่เสพกัญชาในรอบปีที่ผ่านมา (ต่อ)

	ปีที่สำรวจ	ช่วงอายุ	ความซุกซนต่อร้อย ประชากร
Thailand	2007	12-65	1.2
Togo	2009	ไม่ระบุ	1.0
Trinidad and Tobago	2006	ไม่ระบุ	4.7
Turkey	2003	ไม่ระบุ	1.9
Turks and Caicos Islands	2002	ไม่ระบุ	5.4
Ukraine	2007	ไม่ระบุ	2.5
United Arab Emirates	2006	ไม่ระบุ	5.4
Uruguay	2006	12-65	6.0
United States	2009	ไม่ระบุ	13.7
Uzbekistan	2003	ไม่ระบุ	4.2
Vanuatu	1997	ไม่ระบุ	0.1
Venezuela	2005	ไม่ระบุ	0.9
Viet Nam	2002	ไม่ระบุ	0.3
Zambia	2004	ไม่ระบุ	9.5
Zimbabwe	2000	ไม่ระบุ	6.9

ในประเทศไทยมีการใช้กัญชาเป็นเครื่องประกอบอาหารมาอย่างยาวนาน และมีการปลูกในระดับครัวเรือนในลักษณะเป็นพืชผักสวนครัว (ก้านนิษฐา มาเห็ม และคณะ,

2545) จนถึงปี พ.ศ.2509 พื้นที่ลักลอบปลูกกัญชาของประเทศไทยแพร่หลายมากขึ้น ในปี พ.ศ.2510 พื้นที่ปลูกกัญชาครอบคลุมถึง 63 จังหวัดทั่วประเทศ และมีการแพร่ระบาด

ของกัญชาเพิ่มมากขึ้นเรื่อยมา (มานพ คณะโต, 2549) ในปี พ.ศ.2554 คณะกรรมการบริหารเครือข่ายองค์กรวิชาการสารเสพติดได้สำรวจเพื่อประมาณการสารเสพติด พบว่า มีผู้เคยใช้กัญชาจำนวน 2,440,785 คน หรือประมาณ 50.48:1,000 และผู้ที่ใช้กัญชาใน 1 ปี จำนวน 109,040 คน หรือ 2.26:1,000 รวมทั้งมีผู้ใช้กัญชาใน 30 วัน จำนวน 9,880 คน หรือประมาณ 0.20: 1,000 (คณะกรรมการบริหารเครือข่ายองค์กรวิชาการสารเสพติด 2555) การศึกษาในระดับพื้นที่ในปี 2558 พบว่า มีผู้ใช้กัญชาในรอบเดือนที่ผ่านมาคิดเป็น 394 ต่อแสนประชากร โดยใช้เพื่อประกอบอาหารมากที่สุด รองลงมาเป็นการใช้กัญชาเพื่อสุขภาพ การใช้กัญชาเพื่อเสริมงานอาชีพ และการใช้กัญชาเพื่อผ่อนคลาย (มานพ คณะโต, 2558)

2. นโยบายและกฎหมาย

ในปีค.ศ. 1909 (พ.ศ. 2452) ประเทศต่างๆ จำนวน 13 ประเทศได้ริเริ่มความพยายามในการควบคุมปัญหาเสพติดเป็นครั้งแรก ในรูปของการประชุมระหว่างประเทศ เรียกว่า International Opium Commission 1909 ที่นครเซี่ยงไฮ้ (The Shanghai Conference) เพื่อประเมินสถานการณ์ทางการค้าและการใช้ฝิ่นในประเทศต่างๆ (มานพ คณะโต และคณะ 2553) ต่อมาได้มีกฎหมายระหว่างประเทศที่

เกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดที่สำคัญ คืออนุสัญญากรุงเฮก ค.ศ. 1912 (Hague Convention) เน้นการควบคุมฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน และโคเคน ซึ่งประเทศที่เข้าร่วมประกอบด้วย เนเธอร์แลนด์ จีน ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี ญี่ปุ่น เปอร์เซีย โปรตุเกส รัสเซีย ไทย จักรวรรดิอังกฤษรวมทั้งอาณานิคม และสหรัฐอเมริกา

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ภายใต้สนธิสัญญาสันติภาพแห่งกรุงปารีสได้กำหนดให้มีการจัดตั้งองค์การสันนิบาตชาติ (The League of Nations) เมื่อวันที่ 10 มกราคม ค.ศ.1920 (พ.ศ.2463) ซึ่งได้ปรับมาเป็นการจัดตั้งองค์การสหประชาชาติ (United Nations) เมื่อวันที่ 20 เมษายน ค.ศ.1946 (พ.ศ.2489) ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ภายใต้ภารกิจขององค์การสหประชาชาติ คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม (The Economic and Social Council) ได้เล็งเห็นปัญหาเสพติด ได้จัดตั้งคณะกรรมการยาเสพติด (Commission on Narcotic Drugs: CND) ขึ้นเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1946 (พ.ศ.2493) เพื่อเป็นหน่วยงานกลางด้านนโยบายของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด คณะกรรมาธิการนี้จะทำหน้าที่วิเคราะห์สถานการณ์ยาเสพติดทั่วโลกและพัฒนาแนวทางความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะควบคุมและต่อสู้กับปัญหาเสพติด นำเสนอต่อคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง อาทิ การผลิต การค้า

การแพร่ระบาด และเส้นทางการถ่ายโอน
ทรัพย์สิน ในปี ค.ศ.1991 (พ.ศ.2534) ได้มี
การจัดตั้งกองทุนแห่งสหประชาชาติว่าด้วย
การควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศ
(United Nations International Drug
Control Programme: UNDCP) ซึ่งเป็นการ
ขยายขอบเขต บทบาท หน้าที่ของ
คณะกรรมการ ทำให้โครงการดังกล่าวทำ
หน้าที่เสมือนเป็นหน่วยงานบริหารของ
คณะกรรมการ (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ,
2541) ต่อมาในปี ค.ศ.1997 (พ.ศ.2540)
โครงการดังกล่าวได้รวบรวมกับแผนป้องกัน
อาชญากรรมและยุติธรรมทางอาญา (Crime
Prevention and Criminal Justice Division)
เป็นสำนักพนักงานควบคุมยาเสพติดและ
ป้องกันอาชญากรรม (Office for Drug
Control and Crime Prevention) ซึ่งต่อมาได้
เปลี่ยนชื่อเป็นสำนักงานสหประชาชาติว่า
ด้วยยาเสพติดและอาชญากรรม (United
Nations Office on Drugs and Crime:
UNODC) ในปี ค.ศ.2002 (พ.ศ. 2545)

ภายใต้การดำเนินงานขององค์การ
สันนิบาตชาติและองค์การสหประชาชาติ ได้
มีกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการ
ควบคุมยาเสพติดที่สำคัญ 8 ฉบับ คือ

อนุสัญญากรุงเจนีวา ค.ศ. 1925
(Geneva Convention, 1925) ซึ่งใน
อนุสัญญานี้ขยายขอบข่ายการควบคุมไปถึง
กัญชา ซึ่งมีประเทศที่ให้สัตยาบันและร่วมลง
นามทั้งสิ้น 56 ประเทศ รวมทั้งไทย

อนุสัญญาว่าด้วยการจำกัดยาที่
ผลิตและควบคุมดูแลการจำหน่ายยาที่
ก่อให้เกิดการเสพติด ค.ศ.1931 (Convention
for Limiting the Manufacture and
Regulating the Distribution of Narcotic
Drugs, 1931)

อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปราม
การลักลอบค้ายาอันตรายอย่างผิดกฎหมาย
ค.ศ.1936 (พ.ศ. 2479) (Convention for the
Suppression of the Illicit Traffic in
Dangerous Drugs, 1936)

พิธีสารว่าด้วยยาเสพติดสังเคราะห์
ค.ศ.1948 (Synthetic Narcotics Protocol,
1948)

พิธีสารฝิ่น ค.ศ.1953 (Opium
Protocol, 1953)

อนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติดให้
โทษ ค.ศ.1961 (The Single Convention on
Narcotic Drugs, 1961) มีประเทศต่างๆ เป็น
ภาคี 154 ประเทศ

อนุสัญญาว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อ
จิตและประสาท ค.ศ.1971 (Convention on
Psychotropic Substance, 1971) มีประเทศ
ต่างๆ เป็นภาคี 183 ประเทศ

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วย
การต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุ
ที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ.1988
(United Nations Convention against Illicit
Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic

Substance, 1988) มีประเทศต่างๆ เป็นภาคี 189 ประเทศ

ในจำนวนนี้กฎหมายระหว่างประเทศที่สำคัญคือ อนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ค.ศ.1961 (The Single Convention on Narcotic Drugs, 1961) และพิธีสารแก้ไขเพิ่มเติมอนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ค.ศ.1972 (พ.ศ.2515) (The 1972 Protocol Amending The Single Convention on Narcotic Drugs) โดยมีประเทศที่ร่วมประชุมร่างกฎหมายนี้ถึง 73 ประเทศ อนุสัญญาฉบับนี้ ได้รวบรวมอนุสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีอยู่มาไว้เป็นฉบับเดียวกัน โดยมีเนื้อหาในการควบคุมและจำกัดการใช้ยาเสพติดให้โทษเพื่อประโยชน์ในทางการแพทย์และทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น โดยการกำหนดรายชื่อสารที่จะต้องควบคุม กำหนดมาตรการบังคับให้ประเทศสมาชิกออกกฎหมายควบคุมยาเสพติด กำหนดให้มีคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศ (International Narcotics Control Board : INCB) กำหนดให้ประเทศภาคีรายงานปริมาณการใช้ยาเสพติดต่อ INCB ฯลฯ ในอนุสัญญานี้ ักฎษาและสารสกัดจากักฎษาถูกกำหนดให้เป็นยาเสพติดที่ต้องควบคุมด้วย

จากผลการศึกษากฎหมายยาเสพติดในต่างประเทศ: ศึกษาเฉพาะกรณีประเทศญี่ปุ่น ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ เยอรมัน โปรตุเกส อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา

พบว่านโยบายของประเทศตะวันตกยังคงนโยบายให้ยาเสพติดเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย แต่มีนโยบายที่ผ่อนปรนมากขึ้น เช่น การครอบครองและเสพกัญชาเฉพาะตัวในปริมาณเล็กน้อยจะกำหนดโทษด้วยการตักเตือนให้ทำงานบริการสังคม หรือโทษปรับ ยังสะท้อนว่าการใช้กฎหมายยาเสพติดแบบปราบปรามอย่างเข้มงวดหรือการห้ามใช้อย่างเด็ดขาดอาจมิใช่ทางออกในการแก้ไขปัญหายาเสพติด หลายประเทศจึงใช้วิธีการดำเนินงานในทางสายกลางคือการลดทอนความผิดยาเสพติด (Decriminalization) เป็นวิธีการที่อยู่กึ่งกลางระหว่างการห้ามอย่างเด็ดขาดกับการทำให้การเสพยาเสพติดถูกต้องตามกฎหมาย (Legalization) ควบคู่กับการป้องกันและบำบัดรักษาอย่างมีคุณภาพ (ศักดิ์ชัย เลิศพานิชพันธุ์, 2556)

3. หลักการและเหตุผล

การกำหนดนโยบายยาเสพติดในหลายประเทศจะมุ่งเน้นนโยบายทางการเมืองและเศรษฐกิจเป็นหลัก นโยบายทางสังคมจะให้ความสำคัญเป็นอันดับรอง นโยบายยาเสพติดถูกกำหนดภายใต้บรรยากาศของการเมือง ดังนั้น นโยบายในแต่ละยุคสมัยจึงแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะเงื่อนไขในสิ่งแวดล้อมที่ต่างกันออกไป เช่น สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในขณะนั้น สถานการณ์ทางการเมือง ความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

เป็นต้น (มานพ คณะโต และคณะ, 2553) ในปัจจุบันพบว่าสื่อของกลุ่มหรือองค์กรเอกชนหลายสถาบันที่นำเสนอข้อมูลหรือข่าวสารเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลของประเทศต่างๆ ถอนชื่อักฎษาออกจากบัญชียาเสพติดผิดกฎหมาย และเรียกร้องสิทธิในการเสพักฎษาและพร้อมใจกันจัดกิจกรรมเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลทบทวนกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(ชวนพิศ ชุ่มวัฒนะ, 2557) บางประเทศมีความเชื่อว่าักฎษาไม่ร้ายแรงเหมือนยาเสพติดชนิดอื่นๆ กฎหมายอนุญาตให้ใช้ักฎษาได้ ในขณะที่บางประเทศที่กฎหมายอนุญาตเฉพาะกรณี เช่น อนุญาตให้ใช้ักฎษาในทางการแพทย์และการวิจัย แต่ผู้เสพักฎษายังคงมีโทษเป็นความผิดอาญา (ตาราง 3)

ตาราง 3 ประเทศที่ให้ักฎษาเป็นสิ่งผิดกฎหมายและลดทอนความเป็นอาญา/ไม่บังคับใช้กฎหมาย

	เสพ/ครอบครอง	ซื้อขาย	เคลื่อนย้าย	ปลูก/ผลิต
Argentina	เล็กน้อย			
Australia บางรัฐ	เล็กน้อย			2 ต้น
Austria	5 กรัม			
Belgium	3 กรัม			1 ต้น
Belize	10 กรัม			
Bolivia	เล็กน้อย			
Botswana	ไม่บังคับใช้			
Cambodia	ลดทอน	ลดทอน	ลดทอน	ลดทอน
Canada บางรัฐ	ไม่บังคับใช้	ไม่บังคับใช้		เล็กน้อย
Chile	ส่วนตัว	การแพทย์		ส่วนตัว, การแพทย์
Columbia	22 กรัม, การแพทย์	การแพทย์	การแพทย์	20 ต้น, การแพทย์

ตาราง 3 ประเทศที่ให้กัญชาเป็นสิ่งผิดกฎหมายและลดทอนความเป็นอาญา/ไม่บังคับใช้กฎหมาย (ต่อ)

	เสพ/ครอบครอง	ซื้อขาย	เคลื่อนย้าย	ปลูก/ผลิต
Costa Rica	ไม่บังคับใช้			ไม่บังคับใช้
Croatia	เล็กน้อย	การแพทย์		
Cyprus				กัญชา
Czech Republic	15 กรัม	15 กรัม, การแพทย์	15 กรัม, การแพทย์	5 ต้น, การแพทย์
Ecuador	10 กรัม			
Estonia	7.5 กรัม			
Estonia	7.5 กรัม			
Germany	15 กรัม, การแพทย์	15 กรัม, การแพทย์	15 กรัม, การแพทย์	15 กรัม, การแพทย์
Greece	0.5 กรัม			
India บางรัฐ	เล็กน้อย ไม่บังคับใช้	เล็กน้อย ไม่บังคับใช้	เล็กน้อย ไม่บังคับใช้	เล็กน้อย ไม่บังคับใช้
Israel	การแพทย์	การแพทย์	การแพทย์	
Italy	เล็กน้อยการแพทย์ , ศาสนา			การแพทย์
Jamaica	2 ออนซ์	การแพทย์, ศาสนา		5 ต้น การแพทย์, ศาสนา
Jordan	ลดทอน			ลดทอน

ตาราง 3 ประเทศที่ให้กัญชาเป็นสิ่งผิดกฎหมายและลดทอนความเป็นอาญาไม่บังคับใช้กฎหมาย (ต่อ)

	เสพ/ครอบครอง	ซื้อขาย	เคลื่อนย้าย	ปลูก/ผลิต
Malta	3.5 กรัม			ส่วนตัว, การแพทย์
Mexico	5 กรัม			ส่วนตัว
Netherlands	5 กรัม ลดทอน ในที่สาธารณะ อนุญาตใน coffeeshop	coffeeshop	coffeeshop	5 ต้น
Paraguay	10 กรัม			
Peru	8 กรัม			
Portugal	ลดทอน		ลดทอน	ลดทอน
Puerto Rico	การแพทย์	การแพทย์	การแพทย์	การแพทย์
Russia	6 กรัม		6 กรัม	20 ต้น
Serbia	การแพทย์	การแพทย์		
Slovenia	ครั้งเดียว, medical cannabinoid			< 0.1 เฮกตาร์
Spain	ที่ส่วนตัว		ลดทอน	ใช้เองลับตา
Switzerland	ลดทอน			ที่ส่วนตัว
Ukraine	5 กรัม		5 กรัม	10 ต้น
USA บางรัฐ	ลดทอน	ลดทอน	ลดทอน	ลดทอน

ตาราง 3 ประเทศที่ให้กัญชาเป็นสิ่งผิดกฎหมายและลดทอนความเป็นอาญาไม่บังคับใช้กฎหมาย (ต่อ)

	เสพ/ครอบครอง	ซื้อขาย	เคลื่อนย้าย	ปลูก/ผลิต
Uruguay	อายุ 18 ขึ้นทะเบียน	อายุ 18 ขึ้นทะเบียน	อายุ 18 ขึ้นทะเบียน	รัฐ
US Virgin Islands	1 อนุช้			

ประเทศที่กัญชายังคงเป็นพืชเสพติดผิดกฎหมาย ทั้งการครอบครอง/เสพ การซื้อขาย การเคลื่อนย้าย และการผลิต/ปลูก ได้แก่ Albania, Algeria, Bangladesh, Brazil, Bosnia and Herzegovina, Belarus, Bulgaria, China, Comoros, Denmark, Dominica, Egypt, Ethiopia, Finland, France, Greenland, Honduras, Hong Kong, Hungary, Iceland, Indonesia, Ireland, Japan, Laos, Latvia, Lebanon, Lithuania, Luxembourg, Macau, Macedonia, Malaysia, Montenegro, Nepal, New Zealand, Northern Mariana Islands, Norway, Pakistan, Panama, Philippines, Poland, Romania, Saudi Arabia, Singapore, Slovakia, Somalia, South Africa, South Korea, Sri Lanka, Sweden, Syria, Taiwan, Tunisia, Turkey, United Arab Emirates, United Kingdom, Uzbekistan, Venezuela, Vietnam, Zimbabwe รวมทั้งประเทศไทย

ในประเทศไทย รัฐบาลได้เล็งเห็นโทษของกัญชา จึงได้ออกกฎหมายห้ามกัญชา เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2468

โดยเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย โดยความเห็นชอบของอธิบดีกรมสาธารณสุข กำหนดให้ “ยาที่ปรุงด้วยกัญชา ยาผสมหรือของปรุงใดๆ ที่มีกัญชา ยางกัญชาแท้หรือที่ได้ปรุงปนกับวัตถุใดๆ ให้นับว่าเป็นยาเสพติดให้โทษทั้งสิ้น และในปีถัดมา เมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ.2469 จึงได้ออกประกาศเสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ให้เพิ่มกัญชา Cannabis Indica เข้าในบัญชีประเภท ก. ทำยกกฎหมายสำหรับยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2465 แต่ผ่อนผันให้ผู้ถือใบอนุญาตมีกัญชา (Cannabis Indica, Cannabis Sativa) เพื่อประโยชน์ทางยาได้ 1 ปี (นักปรุงยาไม่มีใบประกาศ 100 กรัม นักปรุงยาไม่มีใบประกาศ 10 กรัม แพทย์ไม่มีใบประกาศ 5 กรัม แพทย์ไม่มีใบประกาศ 3 กรัม) และต่อมาเมื่อวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2477 สภาผู้แทนราษฎร ได้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ 9 คน พิจารณา (ร่าง) พระราชบัญญัติกัญชา พุทธศักราช 2477 และในที่สุดเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ.2478 สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า “สมควรจะมีการควบคุมกัญชาซึ่งให้โทษ

ร้ายแรงแก่ผู้สูบ” จึงตราพระราชบัญญัติกันชา พุทธศักราช 2477 โดยมีสาระสำคัญใน “มาตรา 5 ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกกันชา หรือมีพันธุ์กันชาไว้ ทั้งนี้ ผู้ปลูก นำเข้า ส่งออก มีโทษจำคุก 1 ปี ปรับ 500 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” แต่ในวรรค (2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจอนุญาต ให้เฉพาะบุคคล ปลูกหรือมีพันธุ์กันชาไว้เพื่อการทดลองหรือเพื่อประกอบโรคศิลปะได้ มาตรา 7 ห้ามมิให้ผู้ใด มี ชื่อ ชาย จำหน่าย หรือสูบกันชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจอนุญาต ให้เฉพาะบุคคล มีไว้เพื่อประโยชน์ในทางโรคศิลปะก็ได้ มาตรา 8 ห้ามมิให้ผู้ใด มี ชื่อ ชาย จำหน่าย บ้องกันชา หรือ เครื่องมืออย่างอื่นที่ใช้สูบกันชาเว้นแต่จะได้รับอนุญาตเพื่อเก็บไว้เป็นพิพธิภัณฑ์ โดยกำหนดโทษผู้ชื่อ ชาย เสพ และครอบครอง บ้องกันชา มีโทษจำคุก 6 เดือน ปรับ 200 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เป็นที่น่าสังเกตว่าประเทศไทยกำหนดให้กัญชาผิดกฎหมายในปีเดียวกับอนุสัญญากรุงเจนีวา ค.ศ.1925 (พ.ศ.2468) (ก่อนอนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ค.ศ.1961 ของสหประชาชาติ)

ปัจจุบัน กัญชาจัดเป็นยาเสพติดผิดกฎหมายประเภท 5 ตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 รัฐบาลได้ปราบปรามต่อสู้กับการแพร่ระบาดมาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน แต่ไม่ได้ทำให้การแพร่ระบาดของกัญชานั้นลดลงจนหายไป กระบวนการพัฒนานโยบายด้านกัญชาของสหรัฐอเมริกา และ

ประเทศอังกฤษที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันแตกต่างกันตามบริบทแต่ละประเทศจึงเป็นประเด็นที่นำศึกษาถึงกระบวนการทางนโยบายสาธารณะ (Public Policy Process) และการจัดการแก้ไขปัญหากัญชาให้เหมาะสมกับสังคม รวมทั้งบทบัญญัติทางกฎหมายที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในบริบทของประเทศไทยได้ จึงเป็นที่มาของการวิจัยเอกสารนโยบายและการจัดการกับปัญหากัญชาในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษ

4. วัตถุประสงค์

4.1 เพื่อศึกษา ค้นคว้า นโยบาย และกระบวนการจัดทำนโยบายการแก้ไขปัญหากัญชาในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษ

4.2 เพื่อศึกษาวิเคราะห์เชิงลึกในประเด็น ปัจจัยชี้้นำในการกำหนดนโยบาย นโยบายที่ดำเนินการในช่วงระยะเวลาต่างๆ การประเมินผลนโยบาย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

4.3 เพื่อพัฒนาข้อเสนอแนะในการกำหนดทิศทางนโยบายแก้ไขปัญหากัญชาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศไทย

5. ขอบเขตการศึกษา

สถานภาพองค์ความรู้เกี่ยวกับนโยบายและการจัดการแก้ไขปัญหายาเสพติดประเภทกัญชา โดยเน้นการศึกษาปัจจัย

ชี้แนะในการกำหนดนโยบาย นโยบายที่ดำเนินการในช่วงระยะเวลาต่างๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยจำกัดเฉพาะองค์ความรู้ที่ได้จากข้อค้นพบจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ดำเนินการวิจัยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษ ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ค.ศ. 2015

6. การดำเนินงาน

การวิจัยเอกสารในครั้งนี้เป็นการทบทวนวรรณกรรมเชิงอธิบาย (Narrative Review) ดำเนินการ โดยขั้นตอนดังต่อไปนี้

6.1 สืบค้นหารายงานวิชาการเกี่ยวกับนโยบายและการจัดการแก้ไขปัญหาคัญชาในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษ ตั้งแต่อดีตจนถึงปี ค.ศ. 2015 (พ.ศ. 2558) จากฐานข้อมูลในต่างประเทศ สำนักงาน ป.ป.ส. ห้องสมุดสถาบันการศึกษาต่างๆ

6.2 จัดทำบรรณานุกรมงานวิชาการเกี่ยวกับนโยบายและการจัดการแก้ไขปัญหาคัญชาในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษที่สืบค้นได้

6.3 คัดเลือกเอกสารที่ได้จากข้อ 6.2 โดยพิจารณาสาระสำคัญต่างๆ ที่มีเพื่อพิจารณาว่าจะดำเนินการสรุปสาระสำคัญ โดยมีเกณฑ์การพิจารณาคือ

- เป็นงานที่เกี่ยวกับนโยบายและการจัดการแก้ไขปัญหาคัญชาในประเทศ

สหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษ โดยไม่พิจารณาเอกสารที่ตีพิมพ์ซ้ำ

- งานวิชาการนโยบายและการจัดการแก้ไขปัญหาคัญชาพิจารณาเกี่ยวกับปัจจัยชี้แนะในการกำหนดนโยบาย นโยบายที่ดำเนินการในช่วงระยะเวลาต่างๆ โดยไม่พิจารณาประเด็นเกี่ยวกับ ตัวยา

- เป็นงานวิชาการจากหน่วยงานที่เชื่อถือในระดับที่ยอมรับได้

6.4 เขียนสรุปสาระสำคัญของเอกสารที่สืบค้นมาได้ และคัดเลือกแล้วจัดเป็นหมวดหมู่ ปัจจัยชี้แนะในการกำหนดนโยบาย นโยบายที่ดำเนินการในช่วงระยะเวลาต่างๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

6.5 สังเคราะห์ข้อมูลและเขียนผลการสังเคราะห์ ประมวลผลสรุปสถานการณ์องค์ความรู้เกี่ยวกับนโยบายและการจัดการแก้ไขปัญหาคัญชาของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษ

6.6 วิเคราะห์เปรียบเทียบสถานการณ์องค์ความรู้เกี่ยวกับนโยบายและการจัดการแก้ไขปัญหาคัญชาของประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษและประเทศไทย

6.7 เขียนข้อเสนอแนะแนวในการกำหนดทิศทางนโยบายและการจัดการแก้ไขปัญหาคัญชาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศไทย

7. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 สามารถรวบรวมรายละเอียดข้อสังเกตที่น่าสนใจในนโยบายบทบัญญัติแห่งกฎหมายยาเสพติดหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษ

7.2 ทำให้ได้ประเด็นสำคัญเชิงลึกด้านนโยบายและการจัดการปัญหาภัยคุกคามของสหรัฐอเมริกา และประเทศอังกฤษ

7.3 ได้ข้อสรุปอันเป็นองค์ความรู้ใหม่ รวมถึงวิธีการแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้และนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงกระบวนการดำเนินคดียาเสพติดในประเทศไทย

7.4 ได้ข้อมูลในเชิงเปรียบเทียบนโยบายและการจัดการปัญหาภัยคุกคามของประเทศไทยสามารถนำไปเป็นข้อเสนอแนะการพัฒนานโยบายและการจัดการปัญหาภัยคุกคามและยาเสพติดในประเทศไทยในอนาคต

บทที่ 2

นโยบายและการจัดการปัญหาคัญชา ในประเทศอังกฤษ

1. การแพร่ระบาดของกัญชาในประเทศอังกฤษ

การแพร่ระบาดของกัญชาในประเทศอังกฤษและสหราชอาณาจักรมีบริบทแตกต่างไปจากประเทศอื่น และไม่อาจอธิบายได้ชัดเจนหากไม่กล่าวไปถึงยาเสพติดชนิดอื่นและจักรวรรดินิยมบริติช

ประเทศอังกฤษรู้จักกัญชาจากการใช้เชือกที่ทำมาจากกัญชา ประมาณปี ค.ศ.100 (พ.ศ.643) ประเทศอังกฤษนำเข้าเชือกที่ทำจากกัญชา (hemp rope) ในปี ค.ศ.1533 (พ.ศ.2076) กษัตริย์ Henry VIII มีบัญชาให้เจ้าของที่ดินปลูกกัญชาร้อยละ 42 ของที่ดิน เพื่อให้มีเส้นใยเพียงพอต่อการใช้งานของการอุตสาหกรรมในประเทศ และในปี ค.ศ.1600 (พ.ศ.2143) อังกฤษนำเข้ากัญชาจากรัสเซีย

นิคมถาวรแห่งแรกของจักรวรรดินิยมบริติชในทวีปอเมริกาก่อตั้งใน ค.ศ.1607 (พ.ศ.2150) ที่เมือง Jamestown มีบริษัทเวอร์จิเนียจัดการจึงตั้งเป็นอาณานิคม Virginia ในปี ค.ศ.1611 (พ.ศ.2154) ในขณะที่บริษัทลอนดอนและบริสตอลก่อตั้งอาณานิคม Plymouth ในช่วงปี ค.ศ.1606-1632 (พ.ศ.2149-2175) รัฐบาลอังกฤษเกี่ยว

ผลประโยชน์จากกัญชาในอาณานิคมในอเมริกา โดยเฉพาะที่อาณานิคม Virginia และอาณานิคม Plymouth

จักรวรรดิบริติชค้าขายกับอินเดียผ่านบริษัทอินเดียตะวันออกตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 และได้ครอบครองอินเดียเป็นอาณานิคมในเวลาต่อมา ในอินเดียมีการเสพกัญชา (Ganja) และยางกัญชา (Charas) อย่างกว้างขวางในกิจกรรมทางศาสนานิกาย Shaivism ของศาสนาฮินดูมาตั้งแต่ 2000 ปีก่อนคริสตกาล ในช่วงที่จักรวรรดิบริติชครอบครองอินเดียเป็นอาณานิคมมีการจำหน่ายกัญชาอย่างกว้างขวางและเปิดเผย ในปี ค.ศ.1856 (พ.ศ.2399) จึงกำหนดให้เก็บภาษีการค้า Ganja และ Charas ในอาณานิคมที่อินเดีย

จากนั้นมา กัญชาก็เริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้นในอังกฤษ จนกระทั่งปี ค.ศ.1928 (พ.ศ. 2471) จึงมีการห้ามใช้กัญชาเพื่อความบันเทิงในประเทศอังกฤษ

2. การปกครองและกฎหมายของประเทศอังกฤษ

จักรวรรดิบริติชประกอบด้วยประเทศในเครือจักรภพ คราวนีโคโลนี รัฐในอารักขา รัฐในอาณัติและดินแดนอื่นซึ่งสหราชอาณาจักรปกครองหรือบริหาร ดินแดนอาณานิคมโพ้นทะเลและสถานะการค้าที่ก่อตั้งขึ้น เป็นจักรวรรดิที่ใหญ่ที่สุดในราวศตวรรษที่ 18 และเป็นมหาอำนาจโลก ชั้นแนวหน้ามากกว่าหนึ่งศตวรรษ

ตั้งแต่ปี ค.ศ.1603 (พ.ศ.2146) ราชอาณาจักรอังกฤษ ราชอาณาจักรเวลส์ กับ ราชอาณาจักรสกอตแลนด์ เป็นราชอาณาจักรอิสระที่แยกจากกัน แต่มีการปกครองโดยพระมหากษัตริย์ร่วมกัน (Union of the Crowns) ต่อมามีการรวมตัวกันเป็นสหราชอาณาจักร (United Kingdom) เป็นอาณาจักรเดียวกัน มีพระมหากษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญองค์เดียวกันและมีรัฐสภาร่วมกัน เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ.1707 (พ.ศ.2250) ตามสนธิสัญญาสหภาพ (Treaty of Union) ทำให้จักรวรรดิบริติชกลายเป็นมหาอำนาจด้านอาณานิคมในทวีปอเมริกาเหนือและอินเดียอย่างเด็ดขาด และในปี ค.ศ.1800 (พ.ศ. 2343) ได้รวมราชอาณาจักรไอร์แลนด์ไว้ตามพระราชบัญญัติสหภาพ (Act of Union)

อำนาจทางการเมือง พาณิชย์และวัฒนธรรมของอังกฤษ ผลักดันให้เกิดการค้าเสรีและการค้ากับประเทศจีนซึ่งนำไปสู่ยุค

แห่งการสำรวจโดยตรง และนำการสงครามสมัยใหม่มาสู่บริเวณ ตะวันออกไกล และกลายเป็นลัทธิล่าอาณานิคมในเวลาต่อมา ในช่วงแรก ค.ศ.1583-1783 (พ.ศ.2126-2326) เป็นการตั้งอาณานิคมในทวีปอเมริกาเหนือ แอฟริกาและการค้าทาส ในช่วงต่อมา ค.ศ.1783-1815 (พ.ศ.2326-2358) เป็นการสำรวจแปซิฟิกและการเลิกทาส ตั้งแต่ปี ค.ศ.1815 (พ.ศ.2358) เป็นต้นมาจักรวรรดิบริติชขยายอาณานิคมครอบคลุมอินเดีย ออสเตรเลีย และมีดินแดนอาณานิคมมากที่สุด แต่หลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง ค.ศ.1945 (พ.ศ.2488) จนถึงปัจจุบันเป็นช่วงของการปลดปล่อยอาณานิคม

สหราชอาณาจักรมีรูปแบบการปกครองเป็นแบบราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ โดยมีระบบรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งและสภาขุนนางที่มาจากการแต่งตั้ง กฎหมายทั้งหมดที่ผ่านจากสภาจะได้รับการลงพระปรมาภิไธยก่อนที่จะถูกนำมาประกาศใช้

สหราชอาณาจักรมีกฎหมายสามระบบที่แตกต่างกัน กฎหมายอังกฤษ กฎหมายไอร์แลนด์เหนือและกฎหมายสกอตแลนด์ กฎหมายอังกฤษซึ่งใช้ในอังกฤษและเวลส์ และกฎหมายไอร์แลนด์เหนือ อยู่บนพื้นฐานของหลักการกฎหมายแบบจารีตประเพณี (common-law) ส่วนกฎหมายของสกอตแลนด์เป็นระบบผสม ที่ขึ้นอยู่กับทั้ง

หลักการกฎหมายแบบจารีตประเพณีและ
หลักการกฎหมายแพ่ง

3. นโยบายกัญชาของประเทศอังกฤษ และสหราชอาณาจักรก่อนปี 1961

ความต้องการใช้ประโยชน์จากกัญชา
ในปริมาณมากของประเทศอังกฤษ ทำให้
กษัตริย์เฮนรี่ที่ 8 (Henry VIII) มีบัญชาให้
ปรับสินไหมจากเกษตรกรที่ไม่ยอมปลูกกัญชา
เพิ่มขึ้นเพื่อป้อน ภาคอุตสาหกรรม
ปี ค.ศ.1533 (พ.ศ. 2076)

ตั้งแต่ปี ค.ศ.1815 (พ.ศ.2358) เป็น
ต้นมา จักรวรรดิบริติชขยายอาณานิคม
ครอบคลุมอินเดีย การเสพกัญชาและยา
กัญชาอย่างกว้างขวางในอินเดียทำให้รัฐบาล
เริ่มกล่าวถึงผลที่อาจเกิดขึ้นจากการเสพ
กัญชา ในช่วงปี ค.ศ. 1871-1873 (พ.ศ.2414-
2416) ได้มีการถกเถียงในกลุ่มคณะผู้บริหาร
อาณานิคมอินเดียเรื่องการจำกัดการใช้
กัญชา และเห็นว่าอาจไม่ถึงขั้นห้ามเสพ
เนื่องจากมีการใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา

ในปี ค.ศ.1891 (พ.ศ.2434) มี
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสอบถามถึง
อันตรายจากการเสพกัญชาเมื่อเทียบกับฝิ่น
ต่อมาในปี ค.ศ.1893 (พ.ศ.2436) สภา
ผู้แทนราษฎรจึงจัดตั้งคณะกรรมการกัญชา
7 คน (Indian Hemp Drugs Commission)
เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการเสพกัญชาใน
อินเดีย ผลการศึกษาในปี ค.ศ.1894 (พ.ศ.2437)
ระบุว่า การเสพกัญชาเกินขนาดมีผลต่อทั้ง

ร่างกายและจิตใจ เสนอแนะว่าควรควบคุม
ด้วยการจัดเก็บภาษี ดังนั้นในปี ค.ศ.1895
(พ.ศ.2438) รัฐบาลอาณานิคมอินเดียจึงผ่าน
กฎหมายกัญชา กัญชา แต่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง
กฎหมายในสหราชอาณาจักร

ผลจากการประชุมที่กรุงเฮก ในปี
ค.ศ.1912 (พ.ศ.2455) มีความพยายาม
ผลักดันให้ยาบางชนิดสามารถอนุญาตให้ได้
เฉพาะทางการแพทย์เท่านั้น แต่มีอุปสรรค
สำคัญที่ผลประโยชน์จากรูจิกค้าฝิ่นของส
หราชอาณาจักรและรูจิกค้าโคเคนของ
เยอรมัน และที่ประชุมมีข้อเสนอให้ศึกษา
เรื่องกัญชา ในช่วงเวลานี้การเสพยาเพื่อ
ความบันเทิงได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง
ในกลุ่มคนผิวขาวมากขึ้น โดยเฉพาะชอบ
เที่ยวเตร่สถานบันเทิงและงานศิลปะ ต่อมา
มีการออกกฎหมายป้องกันราชอาณาจักร (The
Defense of the Realm Act) ในปี ค.ศ.1916
(พ.ศ.2459) กำหนดในมาตรา 40B ลงโทษผู้
ครอบครองยาเสพติดโดยเฉพาะฝิ่นและ
โคเคน แต่ยังไม่รวมถึงกัญชา

หลังสงครามโลกครั้งที่ 1 หนังสือพิมพ์
ในอังกฤษประโคมข่าวดาราดาราภาพยนตร์หญิง
เสียชีวิตจากการเสพโคเคนเกินขนาด มีการ
รายงานถึงผู้ตายเสพยากัญชาจนเป็นนิสัย
ในปี ค.ศ.1920 (พ.ศ.2463) สหราชอาณาจักร
จึงผ่านกฎหมายยาอันตราย (Dangerous
Drug Act) แยกการค้ายาที่เป็นประโยชน์ทาง
การแพทย์ และอาชญากรรม ซึ่งก็ยังคงไม่
รวมกัญชา

กัญชาเริ่มผิดกฎหมายในสหราชอาณาจักรตั้งแต่ปี ค.ศ.1925 (พ.ศ.2468) เมื่อสหราชอาณาจักรให้สัตยาบันและร่วมลงนามในอนุสัญญากรุงเจนีวา (Geneva Convention) ทำให้มีการแก้ไขกฎหมายยาอันตรายในปี ค.ศ.1928 (พ.ศ.2471) นับจากนั้นจนถึงสงครามโลกครั้งที่สอง มีคดีกัญชาขึ้นสู่ศาลเพียง 4 คดีเท่านั้น คดีกัญชาค่อยๆ เพิ่มมากขึ้นในช่วงเวลาต่อมา จนกระทั่งในปี ค.ศ.1950 (พ.ศ.2493) คดีกัญชามีจำนวนมากกว่คดียาเสพติดอื่น นับว่าจำนวนคดีกัญชาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง

4. นโยบายกัญชาของสหราชอาณาจักรหลังปี 1961

ในปี ค.ศ.1964 (พ.ศ.2507) มีการดำเนินคดีกัญชากับคนผิวขาวเพิ่มมากขึ้นจนมีจำนวนคดีมากกว่าคนผิวดำ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าส่วนใหญ่ถูกจำคุกด้วยของกลางที่ครอบครองมีปริมาณเล็กน้อย โดยร้อยละ 15 ของผู้ถูกดำเนินคดีกัญชาครอบครองในปริมาณไม่เกิน 30 กรัม ในช่วงนี้ สหราชอาณาจักรมีกฎหมายป้องกันการใช้ยาในทางที่ผิด (Drugs Prevention of Misuse Act) ที่ควบคุมการใช้แอมเฟตามีน (amphetamines) ในทางที่ผิด

ในปี ค.ศ.1965 (พ.ศ.2508) รัฐบาลเริ่มพิจารณาปรับปรุงกฎหมายยาอันตราย เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วย

ยาเสพติดให้โทษที่ได้ให้สัตยาบันและได้ร่วมลงนามไว้ ในปี ค.ศ.1967 (พ.ศ.2510) สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะที่ปรึกษาด้านยาเสพติด (Advisory Committee on Drug Dependence) มีการหยิบยกรายงานของคณะกรรมการกัญชาปี ค.ศ.1894 ขึ้นมาพิจารณา และได้ข้อสรุป ในปี ค.ศ.1968 (พ.ศ.2511) ว่า การเสพกัญชาในปริมาณไม่มากแม้จะเสพเป็นเวลานานก็ไม่เป็นอันตราย แต่รัฐบาลในเวลา นั้นไม่สนใจต่อข้อสรุปของคณะที่ปรึกษา และได้เพิ่มโทษกัญชาในกฎหมายการใช้ยาในทางที่ผิด (Misuse of Drugs Act)

ในกฎหมายการใช้ยาในทางที่ผิดนี้ ได้แบ่งประเภทยาเสพติดออกเป็น 3 ประเภท

- ประเภท A ประกอบด้วย เฮโรอีน, cocaine, crack, MDMA ("ecstasy"), methamphetamine, LSD, DMT และ psilocybin mushrooms

- ประเภท B ประกอบด้วย amphetamine, กัญชา, codeine, ketamine, methoxetamine และ methylphenidate ยาในกลุ่ม B หากเตรียมไว้เพื่อฉีดให้ปรับเป็นกลุ่ม A

- ประเภท C ประกอบด้วย GHB, diazepam, flunitrazepam และยากล่อมประสาท, ยานอนหลับ และ benzodiazepines รวมทั้ง steroids

กลุ่มที่รอพิจารณา (Temporary class) ประกอบด้วย 6-APB, 5-APB, 25C-

NBOMe, 25B-NBOMe และ 25I-NBOMe)

โดยกำหนดโทษไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 โทษตามกฎหมายการใช้ยาในทางที่ผิด ค.ศ.1971

คดี	ระดับ ความสำคัญของ คดี	ประเภท A	ประเภท B/ Temporary class	ประเภท C
ครอบครอง	คดีอาญาเล็กน้อย ไม่สำคัญ	จำคุก 6 เดือน หรือ ปรับ 5000 ปอนด์	จำคุก 3 เดือน หรือ ปรับ 2500 ปอนด์	จำคุก 3 เดือน หรือ ปรับ 500 ปอนด์
	คดีสำคัญ	จำคุก 7 ปี หรือปรับไม่ กำหนดเพดาน	จำคุก 5 ปี หรือปรับ ไม่กำหนดเพดาน	จำคุก 2 ปี หรือปรับไม่ กำหนดเพดาน
จำหน่ายและ ครอบครอง เพื่อจำหน่าย	คดีอาญาเล็กน้อย ไม่สำคัญ	จำคุก 6 เดือน หรือ ปรับ 5000 ปอนด์	จำคุก 6 เดือน หรือ ปรับ 5000 ปอนด์	จำคุก 3 เดือน หรือ ปรับ 2000 ปอนด์
	คดีสำคัญ	จำคุกตลอดชีวิต หรือ ปรับไม่กำหนดเพดาน	จำคุก 14 ปี หรือปรับ ไม่กำหนดเพดาน	จำคุก 14 ปี หรือปรับ ไม่กำหนดเพดาน

ในปี ค.ศ.2001 (พ.ศ.2544) มีการเสนอกฎหมายเปลี่ยนสถานภาพกัญชาจากประเภท B ไปประเภท C ซึ่งอ้างอิงผลสำรวจว่าประชาชนร้อยละ 49 สนับสนุนการลดทอนความเป็นอาญา (decriminalisation) ของกัญชา โดยมีผู้ไม่เห็นด้วยร้อยละ 36 และงดออกเสียงร้อยละ 15 การปรับปรุงกฎหมายนี้ทำให้คดีกัญชาลดลงหนึ่งในสาม ในปี

ค.ศ.2004 (พ.ศ.2547) กัญชาจึงเปลี่ยนสถานภาพจาก ประเภท B ไปประเภท C

ในปี ค.ศ.2005 (พ.ศ.2548) ในช่วงการหาเสียงเลือกตั้ง พรรคแรงงานได้ประกาศว่า การเปลี่ยนสถานภาพกัญชาจาก ประเภท B ไปประเภท C จำเป็นต้องได้รับการทบทวนเนื่องมาจากผลการศึกษาวินิจฉัยและคำแนะนำของคณะที่ปรึกษาด้านยาเสพติด มีการทบทวนในเวลาต่อมา โดยเฉพาะในประเด็น

กัญชาเป็นสาเหตุหนึ่งของอาการเจ็บป่วยทางจิต ทำยที่สุดได้มีการเปลี่ยนสถานภาพกัญชาจาก ประเภท C กลับไปเป็นประเภท B ใน ค.ศ.2009 (พ.ศ.2552) แม้จะมีหลายฝ่ายไม่เห็นด้วยและแย้งว่ายังไม่มีความรู้ทางวิชาการสนับสนุนอย่างเพียงพอ

5. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกัญชาของสหราชอาณาจักรในปัจจุบัน (ค.ศ.2015)

สหราชอาณาจักรเป็นประเทศที่บัญญัติความผิดยาเสพติดไว้เป็นกฎหมายพิเศษแยกเป็นการเฉพาะ (ตราเป็นฉบับๆ) แต่ยังคงใช้หลักทั่วไปของประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีกฎหมายวิธีพิจารณาความคดียาเสพติดรวมอยู่ในคดีอาญาอื่นด้วย และมีแนวทางการกำหนดโทษ (Sentencing Guideline) สำหรับผู้กระทำความผิดอาญารวมถึงคดียาเสพติดเรียกว่า Drug Offences Definitive Guideline

สำหรับนโยบายยาเสพติดที่ชัดเจนเกี่ยวกับกัญชาของสหราชอาณาจักร เริ่มตั้งแต่ในปี ค.ศ.1971 (พ.ศ.2514) จากการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการใช้ยาในทางที่ผิด (Misuse of Drugs Act) เพื่อให้สหราชอาณาจักรสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีของสนธิสัญญาระหว่างประเทศหลายสนธิสัญญาที่ได้ให้สัตยาบันไว้ เช่น อนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติด (The Single Convention on Narcotic Drugs, 1961) และอนุสัญญาว่า

ด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท (Convention on Psychotropic Substances, 1971) และเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามของรัฐบาลที่จะพัฒนายุทธศาสตร์ยาเสพติดระดับชาติที่สามารถแก้ไขปัญหาการเสพยาและการติดยาเสพติดที่แพร่ระบาดมาอย่างยาวนานอยู่ในสังคม

พระราชบัญญัติว่าด้วยการใช้ยาในทางที่ผิดฉบับนี้ นับว่าเป็นรากฐานในการพัฒนานโยบายยาเสพติดของประเทศอังกฤษในตอนปลายศตวรรษที่ 20 และต้นศตวรรษที่ 21 โดยจำแนกยาบัญชีหลักออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1) ยาเสพติด ประเภท A ได้แก่ ยาอีเฟดรีน โคเคน เมทแอมเฟตามีน เมทาโดน มอร์ฟีน เฮโรอีน

2) ยาเสพติด ประเภท B ได้แก่ กัญชา ยางกัญชา codeine สารสังเคราะห์ที่มีฤทธิ์กระตุ้นแรง (oral amphetamines) และ sedatives (barbiturates)

3) ยาเสพติด ประเภท C ได้แก่ tranquilizers สารสังเคราะห์ที่มีฤทธิ์กระตุ้นน้อยบางชนิด และ mild opioid analgesics

ยาเสพติดในบัญชีประเภท A เป็นยาเสพติดชนิดที่ร้ายแรงที่สุดต่อสังคมและสุขภาพของมนุษย์ ดังนั้นการครอบครองหรือจำหน่ายยาเสพติดผิดกฎหมายในบัญชีประเภท A จะได้รับการลงโทษหนักกว่าการครอบครองหรือการจำหน่ายยาเสพติดผิดกฎหมายในบัญชีประเภท C ซึ่งได้รับการ

พิจารณาว่ามีอันตรายต่อสุขภาพและสังคม น้อยที่สุด จนกระทั่งถึงปัจจุบัน

ระบบการแบ่งแยกประเภทยาของ กฎหมายดังกล่าวยังคงใช้อยู่เพื่อควบคุมหรือ ลงโทษการใช้สารในทางที่ผิด และการ จำหน่ายสารเสพติดที่ผิดกฎหมาย ในปี ค.ศ. 2008 (พ.ศ. 2551) รัฐบาลอังกฤษจึงได้ พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ยาเสพติดในปี ค.ศ.2008-2018 เพื่อแก้ไขและปรับปรุงแผน ยุทธศาสตร์ 10 ปี โดยมีเป้าหมาย

1) เพื่อลดปริมาณการใช้ยาบ้าัญชี ประเภท ก ในพลเมืองอังกฤษที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี

2) เพื่อชี้ให้เห็นถึงอันตรายต่อ สุขภาพอันเนื่องมาจากผลของยาเสพติด และ

3) เพื่อลดปริมาณการกระทำผิดอัน เนื่องมาจากยาเสพติด และแผนได้มุ่งเน้นไป ที่การรักษาและการบำบัดผู้เสพยาเสพติด (ศักดิ์ชัย เลิศพานิชพันธุ์, 2556)

6. การอนุญาตให้ใช้กัญชาเพื่อ วัตถุประสงค์ทางการแพทย์ในสหราชอาณาจักร

ในปี ค.ศ.1999 (พ.ศ.2542) สภา ขุนนางให้ข้อเสนอแนะว่า ควรให้แพทย์สั่งใช้ กัญชาเพื่อการรักษาโรคได้ และแม้ว่ารัฐบาล จะเพิกเฉยต่อข้อเสนอแนะนี้แต่ก็ได้อนุญาตให้มีการศึกษาวิจัยเชิงทดลองทางคลินิกระยะยาว ในขณะที่เดียวกันผู้พิพากษาก็ตัดสินคดีกัญชา เพื่อการแพทย์อย่างหลากหลาย นับตั้งแต่

ยกฟ้องคดีครอบครองกัญชาเพื่อการแพทย์ ไปจนถึงการครอบครอง การผลิตผลิต และการจำหน่ายกัญชาเพื่อการแพทย์มีความผิด

ในปี ค.ศ.2003 (พ.ศ.2546) บริษัท GW Pharmaceuticals ในสหราชอาณาจักร ได้รับอนุญาตให้ปลูกกัญชาเพื่อการทดลอง ด้วยความหวังว่าจะได้รับอนุญาตให้ทำการ ผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจาก กัญชาในปีถัดมา (บริษัทได้รับอนุญาตให้ จำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้ใน Canada ในปี ค.ศ.2005)

ในปี ค.ศ.2006 (พ.ศ.2549) สำนัก นายกรัฐมนตรีออกใบอนุญาตเฉพาะ Sativex ทำให้ 1) แพทย์สามารถสั่งใช้ยา ดังกล่าวได้แต่ต้องแบกรับความเสี่ยงเอง 2) เกษัชกรสามารถครอบครองและจ่ายยาได้ และ 3) ต้องระบุชื่อผู้ป่วยในใบสั่งยาจึงจะ สามารถครอบครองได้

ในปี ค.ศ.2010 (พ.ศ.2553) กฎหมายจึงแยก Sativex ออกจากกัญชา (ก่อนนั้นอยู่ด้วยกันแต่ใช้ประกาศสำนัก นายกรัฐมนตรีเรียกเว้นให้) แต่ Sativex ยังคง อยู่ในกลุ่ม B ตามกฎหมายยาเสพติด เช่นเดียวกับกัญชา ดังนั้นผู้ใดครอบครอง จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย นำเข้า ส่งออก จะมีความผิด ผู้ป่วยที่นำไปจำหน่าย ต่อจะมีความผิดด้วย ผู้ป่วยที่ให้ข้อมูลอันเป็น เท็จหรือปกปิดข้อมูลว่าได้รับ Sativex ทำให้ ได้รับยานี้จากแพทย์คนอื่นๆเพิ่มเติม จะถูก เพิกถอนสิทธิในการครอบครองยานี้

ในปี ค.ศ.2013 (พ.ศ.2556) Sativex จึงถูกจัดให้อยู่ในประเภทที่ 4 ของกฎหมาย ยาเสพติด ซึ่งอนุญาตให้แพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปสั่งใช้ได้เช่นเดียวกับ diazepam หรือ codeine แต่ราคาผลิตภัณฑ์ดังกล่าวใน อังกฤษสูงมาก (ชุด 3 ราคาชุดละ 375 ปอนด์ เปรียบเทียบกับยาที่มีลักษณะคล้ายกันใน สหรัฐอเมริกามีราคาเพียงขวดละ 21 เหรียญ สหรัฐเท่านั้น) ผู้ป่วยอาจต้องเสียค่าใช้จ่ายดังกล่าวถึงปีละ 4250 ปอนด์ ทำให้ผู้ป่วยส่วนใหญ่เข้าถึงยาดังกล่าวได้ยาก

พืชกัญชาไม่ได้รับการยอมรับให้มีคุณค่าในการบำบัดรักษาโรคภายใต้กฎหมายของราชอาณาจักรอังกฤษและราชอาณาจักรเวลส์ ผู้ใดครอบครองและจำหน่ายกัญชาจะได้รับโทษตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม Nabiximols ที่มีชื่อทางการค้าว่า Sativex เป็นผลิตภัณฑ์ที่มาจากกัญชาได้รับอนุญาตให้แพทย์สั่งใช้ได้ภายใต้เงื่อนไข

การใช้ยา Cesamet มีชื่อทางการค้าว่า Nabilone (สาร synthetic cannabinoid) เกิดผลข้างเคียงมากมาย ดังนั้น Sativex จึงเป็นยาชนิดเดียวจึงเป็นยาชนิดเดียวจากกัญชาที่ได้รับการรับรองให้ใช้ได้ เพื่อใช้ในการรักษาอาการคลื่นไส้ อาเจียร เนื่องมาจาก cytotoxic chemotherapy, spasticity ที่มีสาเหตุจาก degenerative, และ neurological -condition multiple sclerosis บางประเภท ทั้งนี้ ประชากร EU สามารถครอบครองยาที่มาจากกัญชาเดินทางเข้ามาในอังกฤษได้

หากมีใบสั่งแพทย์ แต่ประชากรสหราชอาณาจักรไม่สามารถไปนำยาจากนอกประเทศมาใช้ในประเทศได้

สหราชอาณาจักรอนุญาตให้ประชากรใน Schengen states ที่มีสารออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท narcotic หรือ psychotropic substance รวมทั้งกัญชา สามารถเดินทางเข้าสหราชอาณาจักรได้หากมีใบสั่งใช้ยาจากประเทศต้นทาง โดยสามารถครอบครองยาใช้ได้ 30 วัน ส่วนประชากรนอก Schengen states จะถูกดำเนินคดี ดังนั้น ประชากรสหราชอาณาจักรที่มีใบสั่งใช้ยา Sativex สามารถครอบครองยาดังกล่าวไปใช้ใน Schengen states ได้ภายใต้ข้อตกลงนี้ แต่ไม่รวมถึงประชากรสหราชอาณาจักรที่มีใบสั่งใช้ยา Sativex จากแพทย์สหราชอาณาจักรและไปรับยาจากเภสัชกรใน Schengen states จะไม่สามารถนำยานั้นกลับเข้าใช้ในสหราชอาณาจักรได้

7. ผลกระทบของการอนุญาตให้ใช้กัญชาได้ถูกกฎหมายในสหราชอาณาจักร

จากการศึกษาอาชญากรรมและการลดบทลงโทษผู้มีกัญชาไว้ในครอบครอง: หลักฐานจากการตรวจสอบการรักษา กฎหมายและความสงบเรียบร้อย เพื่อประเมินผลกระทบต่ออาชญากรรมด้านการรักษากฎหมายและความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่นพื้นที่ London borough เมือง Lambeth ซึ่งมีการลดบทลงโทษผู้มีกัญชาใน

ครอบคลุมในปริมาณเล็กน้อย โดยนโยบายนี้สามารถส่งผลกระทบต่อความต้องการใช้กัญชาในเมือง Lambeth เนื่องจากผู้บริโภคมักจะย้ายที่อยู่เข้ามาในเมือง Lambeth เพื่อซื้อกัญชา และช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในเมือง Lambeth จัดกำลังดูแลอาชญากรรมอื่นๆ ในเมืองได้ โดยได้ตรวจสอบว่านโยบายการลดบทลงโทษส่งผลกระทบต่อระดับและองค์ประกอบของอาชญากรรมหรือไม่ โดยใช้บันทึกคดีอาชญากรรมเกี่ยวกับคดียาเสพติด และคดีที่ไม่ใช่คดียาเสพติดอีก 7 ประเภท คณะผู้วิจัยพบว่า การลดบทลงโทษในเมือง Lambeth ส่งผลให้มีอัตราการครอบครองกัญชาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหลังจากการทดลองนโยบายสิ้นสุดลง และพบหลักฐานว่านโยบายนี้เป็นสาเหตุให้ตำรวจจัดกองกำลังดูแลอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดหายาเสพติดชนิด ประเภท รวมถึงการจัดกำลังดูแลอาชญากรรมอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทั้งที่มีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญของอาชญากรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และประสิทธิภาพของตำรวจต่ออาชญากรรมเหล่านี้มีการพัฒนาปรับปรุงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญโดยประเมินจากอัตราการจับกุมถึงแม้ในภาพรวมจะมีการลดลงของอาชญากรรมอันเนื่องมาจากนโยบาย นอกจากนี้ยังพบว่าสวัสดิการของประชาชนในเมือง Lambeth มีแนวโน้มลดลง โดยประเมินจากราคาที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะที่อยู่อาศัยในพื้นที่เมือง Lambeth บริเวณที่มีการ

เคลื่อนไหวของตลาดยาเสพติดอย่างเด่นชัด รวมทั้งได้ศึกษาในสิ่งที่อาจส่งผลกระทบต่ออาชญากรรมของนโยบายการลดบทลงโทษในระดับเมือง โดยการพัฒนาและการเปรียบเทียบโครงสร้างจำลองของตลาดกัญชาและอาชญากรรม โดยอธิบายจากพฤติกรรมของตำรวจและผู้ใช้กัญชา ทั้งนี้เป็นการเน้นความสำคัญว่าผลประโยชน์หลายข้อที่ได้รับจากนโยบายนี้สามารถถูกส่งวนไว้ รวมถึงผลลัพธ์ที่อาจเป็นอันตรายที่ได้รับการปรับปรุง ถ้าทุกเขตอำนาจศาลลดบทลงโทษแก่ผู้ครอบครองกัญชา ผลการวิจัยเหล่านี้แสดงถึงความรู้ใหม่ๆ สำหรับนโยบายปัจจุบันที่อภิปรายในเรื่องของการจัดระเบียบตลาดยาเสพติดผิดกฎหมาย (Adda, McConnell และ Rasul, 2014)

ผลการศึกษากัญชาเป็นหนทางไปสู่การใช้ยาเสพติดชนิดรุนแรงอื่นๆ หรือไม่ โดยได้ทำการทดสอบสมมติฐานที่ว่า การใช้กัญชานั้นเพิ่มความเสี่ยงให้การบริโภคยาเสพติดชนิดรุนแรงอื่นๆ ซึ่งได้ตั้งสมมติฐานบนกลุ่มตัวอย่างของผู้ใช้กัญชาซึ่งใช้ยาเสพติดชุดราคาพิเศษ วิธีการที่ยืดหยุ่นได้รับการพัฒนาเพื่อระบุสาเหตุของกระบวนดังกล่าว โดยใช้แบบ bivariate survival ร่วมกับ shared frailty ซึ่งประเมินจากวิธีการแฝงจากโมเดลนี้ พบว่าทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน โดยกลุ่มเยาวชนที่มีปัญหา (กลุ่มเล็ก) จะมีความเสี่ยงเป็นสองเท่าอย่างมีนัยสำคัญ ในการเริ่มต้นใช้ยาเสพติดที่รุนแรงกว่ากัญชา และ

อีกกลุ่มที่ใหญ่กว่าคือเยาวชนส่วนใหญ่ ซึ่งประวัติการใช้กัญชามีผลกระทบน้อยกว่า (Melberg, Jones และ Bretteville, 2010)

8. การจัดการปัญหาสุขภาพในประเทศ สหราชอาณาจักร

ผลการวิจัยเกี่ยวกับกัญชาในช่วงปี 2002 (พ.ศ.2545) พบว่า สหราชอาณาจักร ได้จัดการปัญหาสุขภาพ โดยสรุปดังนี้

1) กัญชาถูกจัดเป็นยาเสพติดผิดกฎหมายในสหราชอาณาจักร ผู้ใช้กัญชาส่วนใหญ่เป็นเยาวชน โดยเฉพาะในกลุ่มช่วงอายุระหว่าง 16-19 ปี โดยการเสพยาจะลดลงเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้น และในปี 1998 (พ.ศ.2541) มีร้อยละ 64 ของคดียาเสพติดทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกัญชา

2) กัญชาสามารถช่วยบรรเทาอาการในคนไข้บางรายซึ่งมีปัญหายากในการควบคุมรักษา รวมถึงโรคกล้ามเนื้อแข็งตัวชนิดต่างๆ และมีการเรียกร้องเพิ่มมากขึ้นให้รับรองการใช้ประโยชน์จากกัญชาในด้านการบำบัดรักษาตามกฎหมาย คณะกรรมาธิการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจากสภาขุนนาง รายงานเกี่ยวกับกัญชาและความเห็นเกี่ยวกับกฎหมาย การใช้ยาในทางที่ผิด ว่ามีการสนับสนุนจากหลายฝ่ายให้สามารถให้กัญชาและสารในกลุ่มกัญชาได้อย่างถูกกฎหมายเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ ในขณะที่รัฐบาลเน้นย้ำว่าการอธิบายและสาริตถึงความปลอดภัยในการใช้กัญชา

รวมถึงประสิทธิภาพหรือคุณสมบัติในด้านการแพทย์ของกัญชาเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึง รวมทั้งต้องมีการดำเนินการทดลองทางคลินิก ก่อนจะมีการพิจารณาหรือตัดสินใจในเรื่องนี้

3) บทลงโทษสูงสุดของการใช้กัญชา นั้นมีความแตกต่างกันหากเปรียบเทียบกับประเทศอื่นในสหภาพยุโรปแล้ว สหราชอาณาจักรมีบทลงโทษที่รุนแรง อย่างไรก็ตามการครอบครองกัญชาเพื่อบริโภคส่วนตัวมักจะได้รับ การตักเตือนจากเจ้าหน้าที่ตำรวจมากกว่าการจับกุมดำเนินคดี

4) คนจำนวนมากมองว่าการออกกฎหมายควบคุมการใช้กัญชาในปัจจุบันนั้นไร้ประสิทธิภาพและไม่ได้ประสิทธิผล และข้อกฎหมายเหล่านั้นควรเพิ่มเนื้อหาการศึกษา ด้านการป้องกันยาเสพติดที่เป็นอันตรายมากขึ้น

5) ฝ่ายที่ให้การสนับสนุนให้ลดบทลงโทษตามวิธีการของประเทศเนเธอร์แลนด์ โดยการใช้บริโภคกัญชาได้พอประมาณในสถานที่ซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ในขณะที่กัญชาก็ยังคงเป็นยาเสพติดอยู่ตามหลักกฎหมาย อ้างว่าวิธีการนี้สามารถแยกกลุ่มผู้ใช้กัญชาออกจากตลาดยาเสพติด ชนิดรุนแรงที่อาจมีความเสี่ยงต่อสุขภาพ รวมถึงลดสังคมอาชญากรรมได้

6) ฝ่ายที่คัดค้านการลดบทลงโทษได้แย้งว่า การเคลื่อนไหวดังกล่าวอาจสร้าง ความสับสนให้แก่สังคมได้ การใช้กัญชา

อาจเพิ่มขึ้น และอาชญากรรมอาจยังคงมีอยู่ แต่ไม่มีการรายงาน แม้ว่าการออกฤทธิ์เฉียบพลันของกัญชาในขั้นต้นนั้นต่ำมาก แต่ผลระยะยาวของการใช้กัญชาในปริมาณเพิ่มขึ้นนั้นยังไม่สามารถระบุได้แน่ชัด อาจมีฤทธิ์อันตรายเท่าเทียมกับการสูบบุหรี่

7) การสอบถามความเห็นถึงวัตถุประสงค์ของกฎหมาย การใช้ยาในทางที่ผิด พบว่ากัญชาควรถูกจำแนกใหม่และควรลดบทลงโทษสำหรับผู้มีกัญชาไว้ในครอบครองเพื่อเสพ แต่การค้ากัญชาควรเพิ่มบทลงโทษ

8) รัฐบาลปฏิเสธรดการควบคุมยาเสพติดผิดกฎหมายในปัจจุบัน โดยให้ความสำคัญกับนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดหา ความต้องการ และการลดอันตราย

บทที่ 3

นโยบายและการจัดการปัญหาภัยพิบัติ ในประเทศสหรัฐอเมริกา

1. การแพร่ระบาดของภัยพิบัติในประเทศ สหรัฐอเมริกา

ภัยพิบัติเริ่มแพร่ระบาดเข้าไปในทวีปอเมริการาวศตวรรษที่ 16 ผ่านการค้าทาส โดยในกลุ่มทาสรับรู้ว่าภัยพิบัติเป็นพืชมหัศจรรย์ที่แพร่ระบาดจากอเมริกาใต้สู่อเมริกากลางและอเมริกาเหนือ ต่างจากคนผิวขาวที่ใช้ประโยชน์จากเส้นใยเพื่อทอผ้าและเชือก

ในปี ค.ศ.1616 (พ.ศ.2159) ผู้ตั้งถิ่นฐานในเมือง Jamestown มลรัฐ Virginia เริ่มปลูกทาสเพื่อนำเข้าเส้นใยมาใช้ทำเชือกและผ้า และขยายพื้นที่ปลูกมากขึ้นจนถึงปี ค.ศ.1776 (พ.ศ.2319) เริ่มมีการปลูกทาสในมลรัฐ Kentucky จนถึงปี ค.ศ.1800 (พ.ศ.2343) การปลูกทาสได้รับความนิยมมากใน 7 มลรัฐ Mississippi, Georgia, California, South Carolina, Nebraska, New York, และ Kentucky ในช่วงนี้เริ่มพบการเสพยาเสพติดในสหรัฐอเมริกาแม้จะมีจำนวนไม่มากนักเมื่อเทียบกับความนิยมเสพยาเสพติดในประเทศฝรั่งเศส ในปี ค.ศ.1840 (พ.ศ.2383) เริ่มพบการปรุงยาที่มีส่วนผสมของทาส และ ในปี ค.ศ.1850 (พ.ศ.2393)

ได้มีการเพิ่มทาสเข้าไปในแก๊สคาร์บอน ทำให้ช่วงปี ค.ศ.1850-1915 (พ.ศ.2393-2358) การเสพยาเสพติดได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางในรูปแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ซึ่งสามารถเข้าถึงได้โดยง่ายจากร้านขายยาและร้านชำ

ในปี ค.ศ.1854 (พ.ศ.2397) ปราบกฏข้อเขียนเรื่องทาสสามารถปรับอาชกรรมให้เบกบานได้ ในปี ค.ศ.1910 (พ.ศ.2453) เกิดการปฏิวัติในประเทศเม็กซิโก ทำให้ชาวเม็กซิโกจำนวนมากอพยพหลังไหลข้ามพรมแดนมาสู่สหรัฐอเมริกา และนำวิถีชีวิตของการใช้ทาสเพื่อความบันเทิงมาสู่สังคมอเมริกันนอกเหนือไปจากความนิยมใช้ทาสในทางสุขภาพที่มีอยู่เดิม

ในปี ค.ศ.1916 (พ.ศ.2459) อธิบดีกรมการเกษตร แถลงความสำเร็จของการผลิตกระดาษจากใยทาสให้มีความเห็นว่าเป็นเหมาะสมที่จะใช้มากกว่ากระดาษเยื่อไม้ และแสดงตัวเลขว่าการปลูกทาสเพียง 1 เอเคอร์หมุนเวียนกันเป็นเวลา 20 ปี จะให้ผลตอบแทนเท่ากับการปลูกไม้ทำเยื่อกระดาษ 4.1 เอเคอร์ รวมทั้งไม่ทำลาย

สิ่งแวดล้อมจากสารเคมีที่ใช้ในกระบวนการผลิตกระดาษจากต้นไม้ (กรดกำมะถัน dioxin, chlorine bleach)

ในปี ค.ศ.1936 (พ.ศ.2479) มีภาพยนตร์โฆษณาผลเสียของกัญชาเพื่อก่อให้เกิดความหวาดกลัวในกลุ่มเยาวชน โดยมีสาระสำคัญในภาพยนตร์ให้เกิดความตระหนักถึงผลเสียจากการเสพกัญชา อาทิ “ในปีนี้รัฐบาลกลางเสียงบประมาณ 5,014,266,917 เหรียญสหรัฐ รัฐบาลมลรัฐเสียงบประมาณอีก 8,546,527,152 เหรียญสหรัฐ มีผู้ถูกดำเนินคดียาเสพติดทั้งหมด 553,560 คน ในจำนวนนี้เป็นคดีกัญชาถึง 285,637 คน”

ในปี ค.ศ.1967 (พ.ศ.2510) เริ่มพบกัญชาน้ำ (Hashish oil) ครั้งแรกในสหรัฐอเมริกาภายใต้ชื่อ “Smash” และในปี ค.ศ.1992 (พ.ศ.2535) ยา Dronabinol ได้รับการรับรองให้ใช้รักษาโรค AIDS-wasting syndrome ได้ในสหรัฐอเมริกา

2. การปกครองและกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา

แนวความคิดของการกำหนดสิทธิและเสรีภาพและขอบเขตของสิทธิและเสรีภาพที่เป็นลายลักษณ์อักษรเป็นแนวความคิดที่มาจากประเทศทางตะวันตก รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกาเป็นรัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษรฉบับแรกของโลก ที่ได้นำความคิดทฤษฎีการเมืองต่างๆ มาสังเคราะห์

ออกแบบโครงสร้างการเมืองการปกครองใหม่ที่เหมาะสมกับประเทศที่เพิ่งเกิดใหม่อย่างสหรัฐอเมริกา จนสำเร็จผลออกมาเป็นรัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกาที่มีการจัดองค์กรโครงสร้างทางการเมืองตามหลักการแบ่งแยกอำนาจ มีการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนในเรื่องต่างๆ

บริบทสำคัญ ซึ่งเป็นที่มาแนวความคิดและทฤษฎีการตรากฎหมายรัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกา ได้แก่ ผู้อพยพรุ่นแรกที่ก่อตั้งอาณานิคมในสหรัฐอเมริกานั้น พวกเขาที่อพยพหนีการกดขี่ข่มเหงในเรื่องสิทธิเสรีภาพจากษัตริย์อังกฤษ ทำให้มีพื้นฐานในการไม่สมยอมต่อการใช้อำนาจที่ไม่ชอบธรรมของผู้ปกครองและหวงแหนต่อสิทธิเสรีภาพของปัจเจกชนที่ตนมีอยู่ อันรวมถึงเสรีภาพในการเลือกนับถือศาสนา (Freedom of Religion) เสรีภาพในการตัดสินใจด้วยตนเอง (Right to Self Determination) เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น (Freedom of Expression) และเสรีภาพในการเลือกถิ่นฐานที่อยู่และเคลื่อนย้าย (Freedom of Movement) โดยชาวอาณานิคมเรียกเสรีภาพเหล่านี้ว่า “สิทธิเสรีภาพตามธรรมชาติ” (Natural Rights) ซึ่งเป็นรากฐานของแนวความคิดเป็น “สิทธิมนุษยชน” (Human Rights) สิ่งเหล่านี้เหมาะสมกับประเทศสหรัฐอเมริกาที่เป็นดินแดนผู้อพยพ จึงมีความแตกต่างทางความคิดความเชื่อและวัฒนธรรม แนวคิดการปกป้องในสิทธิ

ของปัจเจกชนจึงเอื้ออำนวยในการรักษา คุ่มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนอันมีที่มา หลากหลาย ผสมผสานกับอิทธิพลแนวคิด เรื่องกฎหมายธรรมชาติ จากนักปรัชญาใน ยุโรป ผสมผสานกับการออกแบบระบบศาล และระบบกฎหมายเป็นระบบกฎหมายแบบ จารีตประเพณีแบบอังกฤษ (common-law) ทำให้รัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกา มีความ ยึดหยุ่นสูง

ลักษณะของโครงสร้างการปกครอง ที่เป็นรูปของสหพันธรัฐ ซึ่งเป็นารรวมตัวกัน ของหลายๆ รัฐ แยกอำนาจออกเป็น 2 ระดับ คืออำนาจของรัฐบาลกลางและรัฐบาลมลรัฐ รัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจและระบุนความ รับผิดชอบแก่รัฐบาลทั้ง 2 ระดับไว้อย่าง ชัดเจน โดยแต่ละมลรัฐสามารถออกกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติขึ้นใช้ภายในขอบเขตของมล รัฐและอำนาจที่รัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา ได้ให้ไว้ ดังนั้นสิทธิเสรีภาพของประชาชนแต่ ละมลรัฐก็อาจมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน

สหรัฐอเมริกาในช่วงเริ่มแรกมี สภาพเป็นอาณานิคมของจักรวรรดิบริติช จนถึงปี ค.ศ.1776 (พ.ศ.2319) มีอาณานิคม ทั้งสิ้น 13 แห่ง ประกอบด้วย Virginia, Massachusetts, Maryland, Connecticut, New Hampshire, North Carolina, South Carolina, New York, New Jersey, Pennsylvania, Delaware, Georgia และ Rhode Island ทั้ง 13 แห่ง ได้ประกาศ อิสระภาพไม่เป็นอาณานิคมของจักรวรรดิ

บริตันเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ.1776 (พ.ศ.2319) โดยที่มลรัฐต่างๆ ได้เริ่มจัดทำ รัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษรสำหรับการ ปกครองตนเองขึ้นเรียกว่า Constitution เป็น ครั้งแรก ต่อมาในเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1787 (พ.ศ.2330) มีการร่างรัฐธรรมนูญแห่ง สหรัฐอเมริกาขึ้นใหม่ โดยผู้แทนมลรัฐต่างๆ ได้ลงนามให้ความเห็นชอบในวันที่ 17 กันยายน ค.ศ.1787 และเข้าสู่กระบวนการให้ สัตยาบันที่รัฐธรรมนูญจะมีผลบังคับใช้

โครงสร้างของรัฐธรรมนูญ สหรัฐอเมริกาแบ่งออกเป็น 2 ส่วนที่สำคัญ คือ ส่วนแรกเป็นเนื้อหาของรัฐธรรมนูญที่มี มานับตั้งแต่การประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ครั้งแรกในปี ค.ศ.1787 (พ.ศ.2330) มีอยู่ 7 มาตรา ส่วนที่สองเป็นบทบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ (Amendment) ซึ่งนับ จนถึงปัจจุบันมีการแก้ไขเพิ่มเติมรวมแล้ว ทั้งสิ้น 27 ครั้ง เรียกกันว่า Bill of Rights ซึ่งที่ น่าสนใจคือการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 18 ได้ให้ สัตยาบันเมื่อวันที่ 16 มกราคม ค.ศ.1919 (พ.ศ.2462) เป็นการแก้ไขเกี่ยวกับการห้าม ผลิต การขาย และขนส่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ภายในสหรัฐอเมริกา และการแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ 21 ได้ให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม ค.ศ.1933 (พ.ศ.2476) เป็นการแก้ไขเพื่อ ยกเลิกบทบัญญัติที่แก้ไขในมลรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ 18 เรื่องการผลิต การขายและการ ขนส่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสหรัฐอเมริกา หลังใช้มา 14 ปี

สหรัฐอเมริกาใช้รูปแบบการปกครองประเทศแบบสหพันธรัฐ (Federal State) ประกอบด้วยมลรัฐต่างๆ 50 มลรัฐแบ่งการปกครองหรือมีโครงสร้างภายนอกเป็นสามส่วนคือ การปกครองส่วนกลาง (Federal Government), การปกครองใน 50 มลรัฐ (State Government) และการปกครองใน 87,849 ท้องถิ่น (Local Government)

การปกครองในระดับมลรัฐ แต่ละมลรัฐจะมีรัฐธรรมนูญเป็นของตนเองเพื่อกำหนดรูปแบบการปกครองหรือความสัมพันธ์ของอำนาจต่างๆ การปกครองในมลรัฐจะแยกอำนาจในการปกครองออกเป็น 3 ฝ่ายเช่นเดียวกัน ผู้ว่าการมลรัฐ (Governor) ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนเป็นหัวหน้าสูงสุดของฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติของมลรัฐซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชนเช่นกันทำหน้าที่ในการออกกฎหมายต่างๆ และฝ่ายตุลาการประกอบด้วยผู้พิพากษา ทำหน้าที่ในการตัดสินคดีต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในมลรัฐ

รัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกาได้อธิบายอำนาจในการออกกฎหมายว่า “อำนาจทั้งหมดที่ไม่ได้มอบให้แก่รัฐบาลกลางจะสงวนไว้ให้แก่รัฐบาลมลรัฐ” โดยกฎหมายอาญาไม่ได้ถูกกำหนดให้อยู่ภายใต้ขอบข่ายอำนาจรัฐบาลกลาง ยกเว้นการกระทำที่เป็นอันตรายต่อประเทศเท่านั้น อาทิ กบฏ การปลอมแปลงหรือการกระทำผิดที่มีลักษณะมีสิทธิสภาพนอกอาณาเขต (การละเมิด

ลิขสิทธิ์ อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในท้องทะเลหลวง) เป็นต้น

3. นโยบายกัญชาของประเทศสหรัฐอเมริกา ก่อนปี 1961

หลังปี ค.ศ.1850 (พ.ศ.2393) ที่มีการเพิ่มกัญชาเข้าไปในเภสัชตำรับ ในปี ค.ศ.1906 (พ.ศ.2449) องค์การอาหารและยาของสหรัฐอเมริกา ผ่านกฎหมายให้ระบุในฉลากสำหรับอาหารและยาที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ผีน โคเคน และกัญชา และเมื่อเกิดการปฏิวัติในประเทศเม็กซิโก ในปี ค.ศ.1910 (พ.ศ.2453) ทำให้ชาวเม็กซิโกจำนวนมากอพยพหลังไหลข้ามพรมแดนมาสู่สหรัฐอเมริกา และนำวิถีชีวิตของการใช้กัญชาเพื่อความบันเทิงมาสู่สังคมอเมริกัน นอกเหนือไปจากความนิยมใช้กัญชาในทางสุขภาพที่มีอยู่เดิม ดังนั้นในปี ค.ศ.1914 (พ.ศ.2457) กฎหมาย Harrison Act ได้กำหนดให้กัญชาเป็นความผิดอาญา เช่นเดียวกับยาเสพติดอื่นๆ ส่งผลให้ในช่วงปี ค.ศ.1915-1927 (พ.ศ.2458-2470) รัฐบาลจึงเริ่มการห้ามใช้กัญชาที่นอกเหนือจากการใช้ทางการแพทย์ โดยเริ่มที่มลรัฐ California ห้ามใช้กัญชาในปี ค.ศ.1915 (พ.ศ.2458) ในปี ค.ศ.1917 (พ.ศ.2460) มลรัฐโคโรลาโด ออกกฎหมายให้การเสพกัญชาเป็นความผิดโทษ ในมลรัฐ Texas ห้ามใช้กัญชาในปี ค.ศ.1919 (พ.ศ.2462) ในมลรัฐ Louisiana ห้ามใช้กัญชาในปี ค.ศ.1924 (พ.ศ.2467)

และในมลรัฐ New York ห้ามใช้กัญชาในปี ค.ศ.1927 (พ.ศ.2470)

ในปี ค.ศ.1919 (พ.ศ.2462) มีการแก้ไขมลรัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกาครั้งที่ 18 ในประเด็นที่ต้องการจำกัดการผลิต จำหน่าย และการเคลื่อนย้ายแอลกอฮอล์ และระบุว่า การเสพกัญชาจะนำไปสู่การใช้ยาเสพติด ชนิดอื่นๆ ต่อมาในปี ค.ศ.1933 (พ.ศ.2476) มลรัฐสภาจึงยกเลิกข้อห้ามเกี่ยวกับ แอลกอฮอล์หลังจากใช้มา 14 ปี

ในปี 1937 (พ.ศ.2480) สภาคองเกรสได้ออกกฎหมายภาษีกัญชา (Marijuana Tax Act) จัดตั้งการควบคุมกัญชาจากรัฐบาลกลางด้วยอำนาจด้านภาษีของสภาคองเกรส แม้ว่าจะได้รับการต่อต้านจากสมาคมการแพทย์อเมริกัน (American Medical Association) สมาคมแพทย์อเมริกันให้ความเห็นว่า ไม่มีหลักฐานทางวิชาการที่น่าเชื่อถือว่ากัญชาเป็นยาอันตราย และการออกกฎหมายห้ามใช้กัญชาอาจเป็นอุปสรรคในการค้นคว้าประโยชน์ของกัญชาทางการแพทย์ในอนาคต แต่มลรัฐสภาสหรัฐไม่สนใจข้อทักท้วงนี้ ในทางตรงกันข้ามกฎหมายนี้ได้รับการสนับสนุนจากหัวหน้าสำนักงานยาเสพติดแห่งชาติ (Federal Bureau of Narcotics) และท้ายที่สุดมลรัฐสภาได้ผ่านกฎหมายภาษีกัญชา โดย

พระราชบัญญัติภาษีกัญชาฉบับนี้ห้ามใช้กัญชาทั้งหมดทั่วประเทศ มีผลให้กัญชาเป็นความผิดอาญา

ในปี ค.ศ.1941 (พ.ศ.2484) มีการถอดกัญชาออกจากเภสัชตำรับหลังจากที่บรรจุไว้ในเภสัชตำรับนานเกือบ 100 ปี และในปี ค.ศ.1951 (พ.ศ.2494) กฎหมายยาเสพติดได้เพิ่มโทษยาเสพติดทุกประเภทรวมทั้งกัญชาด้วย

4. นโยบายกัญชาของประเทศสหรัฐอเมริกา หลังปี 1961

หลังการร่วมลงนามในอนุสัญญาเดี่ยวว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ค.ศ.1961 (พ.ศ.2504) สหรัฐอเมริกาต้องยึดมั่นในพันธกรณีที่ให้ไว้ แต่สถานการณ์กัญชาในประเทศยังไม่ดีขึ้น ในปี ค.ศ.1970 (พ.ศ.2513) มีการจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมายเกี่ยวกับกัญชา (US National Organization for the Reform of Marijuana Laws)

ในปี ค.ศ.1972 (พ.ศ.2515) เป็นครั้งแรกที่มีการเสนอให้การเสพกัญชาเป็นสิ่งถูกกฎหมาย โดยกรรมาธิการยาเสพติดและกัญชา (Shafer Commission) แต่รัฐบาลสหรัฐ (ประธานาธิบดี Nixon) ไม่สนใจ ขณะเดียวกันมีการลงมติให้ใช้กัญชาได้ในมลรัฐ California แต่ผลปรากฏว่าไม่ผ่าน ด้วยคะแนนเสียง 2 ใน 3

ในปี ค.ศ.1976 (พ.ศ.2519) รัฐบาลกลางได้จัดตั้งโครงการศึกษาวิจัยสารปรับอารมณ์ชนิดใหม่ (Investigational New Drug Compassionate Use research program) โดยทดลองให้กัญชาแก่คนไข้ไม่เกินปีละ 9 ปอนด์ (4.08 กิโลกรัม) ในขณะที่เดียวกันองค์การอาหารและยาประกาศให้กัญชาอยู่ในบัญชีที่ 1 (schedule I) ซึ่งมีความหมายว่าเป็นสารที่มีโอกาสที่จะถูกนำไปใช้ในทางที่ผิดสูง และไม่รับรองคุณค่าทางการแพทย์

ในช่วงปี ค.ศ.1977-1981 (พ.ศ.2520-2523) ได้มีการเสนอนโยบายลดทอนความเป็นอาญา (decriminalization) ต่อมลรัฐสภา โดยเฉพาะกรณีของกลางต่ำกว่า 1 ออนซ์ (28.3 กรัม) ในปี ค.ศ.1985 (พ.ศ.2528) องค์การอาหารและยารับรองยา Dronabinol (มีชื่อทางการค้าว่า Marinol เป็นสารสังเคราะห์มาจาก THC สำหรับลดอาการเบื่ออาหารและกลุ่มอาการระอึกผู้ป่วยเอดส์หรือมะเร็งระยะสุดท้าย)

รัฐบาลของประธานาธิบดี Reagan ในช่วงทศวรรษ 1980 (พ.ศ.2523) ได้มีการแยกกัญชาออกจากกฎหมายควบคุมและป้องกันการใช้ยาเสพติด (Comprehensive Drug Abuse Prevention and Control Act) ที่ยังคงมีบทลงโทษสำหรับยาเสพติดชนิดอื่น โดยได้ตราพระราชบัญญัติควบคุมสารเสพติดของรัฐบาลกลาง (Controlled Substances Act) เพื่อควบคุมกัญชาและสารเสพติดอื่นๆ ซึ่งกัญชาได้รับการจำแนกให้แตกต่างจาก

ยาเสพติดชนิดอื่น โดยการกำหนดโทษตามกฎหมายยาเสพติดกลางลดลง ทั้งการมีไว้ในครอบครองและการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับการค้าและจำหน่าย

ในปี ค.ศ.1986 (พ.ศ.2529) รัฐบาลผ่านกฎหมายต่อต้านยาเสพติด (Anti-Drug Abuse Act) เพิ่มโทษผู้ครอบครองและเคลื่อนย้ายยาเสพติด และในปี ค.ศ.1988 (พ.ศ.2531) ผู้พิพากษาเสนอให้กัญชาไม่มียาเสพติด และควรใช้เพื่อการรักษาทางการแพทย์ แต่ไม่ได้รับความสนใจจากรัฐบาล ในปี ค.ศ.1996 (พ.ศ.2539) มลรัฐ California อนุญาตให้ใช้กัญชาได้สำหรับคนไข้ AIDS มะเร็ง และโรคภัยแรงอื่นๆ ตามมาด้วยมลรัฐ Arizona, Alaska, Colorado, Maine, Montana, Nevada, Oregon, Washington, Washington D.C., Hawaii, Maryland, New Mexico, Rhode Island, และ Vermont. ในปี ค.ศ.1997 American Office of National Drug Control Policy ขอให้สถาบันการแพทย์ IOM ศึกษาวิจัยประสิทธิผล (efficacy) ของกัญชาในการใช้รักษาโรค และพบว่ามีความหวังที่เพิ่มขึ้น แต่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลให้ดำเนินการต่อไป

ในช่วงปี ค.ศ.1997-2001 (พ.ศ.2540-2544) รัฐบาลได้ประกาศสงครามกับยาเสพติด ดำเนินการจับกุมและดำเนินคดีกับผู้เกี่ยวข้องทั้งผู้ค้า ผู้จัดหารวมทั้งผู้ป่วยที่ใช้กัญชาด้วย โดยเริ่มจาก มลรัฐ California

และขยายไปยังมลรัฐอื่น ในปี ค.ศ.1999 (พ.ศ.2542) มลรัฐ Hawaii และ North Dakota พยายามเสนอกฎหมายให้สามารถทำฟาร์มกัญชงได้ แต่ไม่ประสบความสำเร็จ หน่วยปราบปรามยาเสพติดได้กำหนดให้ Dronabinol อยู่ในบัญชีประเภท 3 ทำให้สามารถใช้ในทางการแพทย์ได้สะดวกขึ้น แต่กัญชวยังคงอยู่ในประเภท 1 ในปี ค.ศ.2000 (พ.ศ.2543) มีความพยายามเสนอกฎหมายให้กัญชาเป็นสิ่งถูกกฎหมายในมลรัฐ Alaska แต่ไม่ประสบความสำเร็จ

ในช่วงปี ค.ศ.2001-2009 (พ.ศ.2544-2552) รัฐบาลยังคงเดินหน้าประกาศสงครามกับยาเสพติด มีการดำเนินคดีกับแพทย์และผู้ป่วยที่ใช้กัญชาอย่างกว้างขวางในมลรัฐ California สงครามกับยาเสพติดยุติลงหลังการเข้ารับตำแหน่งของประธานาธิบดี Obama ซึ่งประกาศเป็นนโยบายว่าบุคคลใดที่ใช้ยาเสพติดให้ถือเป็นปัญหาด้านสาธารณสุข และควรได้รับการปฏิบัติเช่นนั้นด้วย จึงทำให้มีมาตรการงดดำเนินคดีกับผู้เสพกัญชา รวมทั้งผู้แจกจ่ายหากไม่ขัดต่อกฎหมายของมลรัฐ

ในปี ค.ศ.2010 (พ.ศ.2553) มีการเสนอญัตติให้กัญชาเป็นสิ่งถูกกฎหมายในมลรัฐ California ชื่อ The Regulate, Control and Tax of Cannabis Act of 2010 ในช่วงนั้น มีการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในมลรัฐ California พบว่ามีประชาชนทั้งผู้เห็นด้วยและผู้คัดค้านในจำนวนเท่าๆ กัน

(ต่างกันเพียงร้อยละ 2) ในช่วงปลายเดือนตุลาคม ก่อนการลงประชามติเพียง 1 สัปดาห์ อัยการของมลรัฐให้สัมภาษณ์ว่ากัญชวยังคงเป็นสิ่งผิดกฎหมายตามประมวลกฎหมายของรัฐบาล ดังนั้นแม้ว่าผลการลงมติระดับมลรัฐให้กัญชาไม่ผิดกฎหมาย แต่ผู้ใช้กัญชาเพื่อความบันเทิง ผู้ครอบครอง ผู้ผลิต ผู้จำหน่ายจ่ายแจกจะถูกดำเนินคดี อย่างไรก็ตามกฎหมายดังกล่าวผ่านด้วยคะแนนเสียงร้อยละ 53.6 ส่งผลต่อการจัดเก็บภาษีและการดำเนินคดีในมลรัฐ California

ในเดือนพฤศจิกายน ปี ค.ศ.2012 (พ.ศ.2555) มลรัฐ Colorado และมลรัฐ Washington ผ่านกฎหมายให้การเสพกัญชาเพื่อความบันเทิงไม่ผิดกฎหมาย ในขณะที่ Washington D.C. ลดทอนความผิดทางอาญาของผู้เสพและผู้ครอบครองกัญชา ในเดือนกรกฎาคม ปี ค.ศ.2014 (พ.ศ.2557) มีการจัดตั้งร้านขายกัญชาเพื่อความบันเทิงอย่างถูกกฎหมายเป็นครั้งแรกที่เมือง Seattle และในเดือนพฤศจิกายน มลรัฐ Alaska และ Oregon ก็ผ่านกฎหมายให้การเสพกัญชาเพื่อความบันเทิงไม่ใช่สิ่งผิดกฎหมาย ในขณะที่เริ่มมีการร่างกฎหมายให้สามารถเสบกัญชาเพื่อความบันเทิงได้ในมลรัฐ Nevada, Arizona, Hawaii และ Massachusetts และในเดือนกรกฎาคมปี ค.ศ.2015 (พ.ศ.2558) เป็นต้นมา การใช้กัญชาทางการแพทย์ในมลรัฐ Washington ก็ถูกกำกับและควบคุมโดย

Washington Liquor and Cannabis Board (LCB) อย่างสมบูรณ์

5. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกัญชาของประเทศสหรัฐอเมริกาในปัจจุบัน (ค.ศ.2015)

การกำหนดโทษเกี่ยวกับกัญชาของรัฐบาลกลาง แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

การกระทำผิดเป็นครั้งแรก และกระทำผิดเป็นครั้งที่ 2 โดยการกระทำผิดเป็นครั้งที่ 2 ได้กำหนดโทษที่มีความรุนแรงมากขึ้นจากการกระทำผิดเป็นครั้งแรก ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณของกัญชา ดังตาราง 5

ตาราง 5 ของกลางและโทษเกี่ยวกับกัญชา

ปริมาณ	ปรับสูงสุด (เหรียญสหรัฐ)		โทษจำคุก	
	ครั้งแรก	ครั้งที่ 2	ครั้งแรก	ครั้งที่ 2
น้อยกว่า 50 กิโลกรัม	250,000 - 1,000,000	500,000 - 2,000,000	สูงสุด 5 ปี	สูงสุดถึง 10 ปี
50-100 กิโลกรัม หรือ 100 ตัน	1,000,000 - 5,000,000	2,000,000 - 10,000,000	สูงสุด 20 ปี	สูงสุดถึง 30 ปี
100-1,000 กิโลกรัม หรือ 100-1,000 ตัน	2,000,000 - 5,000,000	4,000,000 - 10,000,000	5-40 ปี	10 ปี ถึงตลอดชีวิต
1,000 กิโลกรัม หรือ มากกว่าหรือ 1,000 ตัน หรือมากกว่า	4,000,000 - 10,000,000	8,000,000 - 20,000,000	10 ปี ถึงตลอดชีวิต	20 ปี ถึงตลอดชีวิต

การร้องเรียนเพื่อให้มีการจัดกลุ่มใหม่ในกฎหมายยาเสพติดได้รับการปฏิเสธ เพราะกัญชามีความเสี่ยงสูงที่จะถูกนำไปใช้ในทางที่ผิด โดยพิจารณาจากการใช้ยาในปริมาณที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพตนเอง หรือต่อความปลอดภัยของผู้อื่น หรือ

ต่อชุมชน ในขณะที่กัญชามีระดับความเป็นพิษต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับยาเสพติดอื่นๆ ที่ถูกนำไปใช้ในทางที่ผิด แต่ยังมีความเสี่ยงซึ่งมาจากการใช้ที่เป็นอันตรายและใช้มาเป็นเวลานาน เช่น อาการเวียนศีรษะ คลื่นไส้ บิดเบือนเวลา การตัดสินใจที่บกพร่องและ

ความจำระยะสั้นเสื่อม รวมทั้งยังมีอาการที่มาจากอาการเลิกกัญชา เช่น กระสับกระส่าย ปั่นป่วน นอนไม่หลับ คลื่นไส้ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ก็ดีในบางมลรัฐมีความเชื่อว่ากัญชาไม่ร้ายแรงเหมือนยาเสพติดชนิดอื่นๆ (ศักดิ์ชัย เลิศพานิชพันธุ์, 2556)

นับตั้งแต่ปี ค.ศ.1996 (พ.ศ. 2539) จนถึงปัจจุบัน พบว่า 25 มลรัฐ และ Washington D.C. ได้อนุญาตให้การใช้กัญชาเพื่อการแพทย์ถูกกฎหมาย แต่การใช้กัญชายังคงเป็นสิ่งผิดกฎหมายในกฎหมายรัฐบาลกลาง ซึ่งรัฐสภาสหรัฐอเมริกา กำหนดให้กัญชาเป็นยาเสพติดผิดกฎหมาย และการจำหน่ายกัญชาเป็นอาชญากรรม โดยมีกรมยุติธรรม (The Department of Justice) เป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายควบคุมยาเสพติด (The Controlled Substances Act) ส่วนกฎหมายมลรัฐแต่ละมลรัฐมีความแตกต่างกันอย่างมาก ขณะนี้มี 27 มลรัฐและ Washington D.C. ที่ลดทอนความเป็นอาชญากรรมของการครอบครองกัญชา แต่ 23 มลรัฐยังคงไม่อนุญาตให้ใช้กัญชา (รายละเอียด ปรากฏในภาคผนวก)

เมื่อปี ค.ศ. 1970 (พ.ศ.2513) มลรัฐสภาผ่านกฎหมายควบคุมยาเสพติดซึ่งกัญชาอยู่ในยาเสพติดประเภท 1 และตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา การผลิต จำหน่ายและครอบครองกัญชาในสหรัฐอเมริกาเป็นความผิด อย่างไรก็ตามเมื่อปี ค.ศ. 2013 (พ.ศ. 2556) กรมยุติธรรมยังคงมีความเห็นว่าแม้ว่าจะมีการทำให้กัญชา

ถูกกฎหมายในมลรัฐ แต่รัฐบาลจะมุ่งเน้นที่จะสกัดกั้นการลักลอบค้ายาเสพติดและการป้องกันการแพร่ระบาดของกัญชาในเด็ก ดังนั้น แม้ว่าการครอบครองกัญชา 1 อออนซ์ไม่เป็นความผิดในมลรัฐ Colorado และการปลูกกัญชาไม่เกินหกต้น (ถ้ามีลักษณะเป็นต้นสมบูรณ์ไม่เกินสามต้น) ถือว่าถูกกฎหมายในผู้ที่อายุเกิน 21 ปี แต่ในมลรัฐอื่นๆ ถือว่าผิดกฎหมาย มลรัฐ Washington อนุญาตให้ผู้ใหญ่ครอบครองกัญชาเพื่อการเสพไม่เกิน 1 อออนซ์ หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นของแข็งที่มีส่วนประกอบกัญชาไม่เกิน 16 อออนซ์ และผลิตภัณฑ์ที่เป็นของเหลวที่มีส่วนประกอบกัญชาไม่เกิน 72 อออนซ์ ส่วนการใช้กัญชาในที่สาธารณะยังถือเป็นความผิดและมีโทษปรับ ส่วนกฎหมายมลรัฐ Oregon และ Alaska จะจัดทำระบบพาณิชย์เพื่อการผลิตและจำหน่ายกัญชา หลายมลรัฐได้ลดทอนความเป็นอาชญากรรมกัญชาซึ่งขัดแย้งกับกฎหมายประเทศ (federal law) แต่ในทางปฏิบัติอาจจะไม่ถูกคุมขังหรือมีประวัติอาชญากรรมหากครอบครองกัญชาปริมาณเล็กน้อยเพื่อเสพ แต่อาจถูกปรับเล็กน้อย เช่นเดียวกับการทำผิดกฎจราจร

อย่างไรก็ดียังพบว่าร้อยละ 60 ของเด็กที่ใช้กัญชาทุกวันก่อนอายุ 17 ปี มีแนวโน้มที่จะเรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาต่ำกว่าผู้ที่ไม่เคยใช้ และเด็กที่ใช้กัญชาทุกวันมีโอกาสติดมากกว่าเด็กที่ไม่เคยใช้กัญชาถึง 18 เท่า และมีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตาย

มากกว่าถึงเจ็ดเท่า เป็นที่น่าสงสัยว่าผลกระทบดังกล่าวเกิดจากการใช้กัญชาหรือปัจจัยอื่น โดยการศึกษาเปรียบเทียบกับผู้ไม่ใช้กัญชาพบว่าเด็กที่ใช้กัญชามีสมองส่วนสีเทาใน orbitofrontal cortexes น้อยกว่า และยังพบว่าสมองส่วน reward center ของผู้ที่สูบกัญชาสัปดาห์ละครั้งที่มีอายุ 18-25 ปี มีความแตกต่างจากผู้ที่ไม่เคยสูบกัญชาอย่างไรก็ตาม ยังพบว่าผลกระทบระยะยาว อาจไม่รุนแรงตามที่เคยศึกษามาจากการศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง 110 คนพบว่า แม้ผู้ที่ติดกัญชาก็มีสมองส่วนสีเทาน้อยแต่เส้นใยสมองกลับมีความแข็งแรงซึ่งสามารถทดแทนส่วนที่ถูกทำลายได้

6. การอนุญาตให้ใช้กัญชาเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ ในประเทศสหรัฐอเมริกา

แม้ว่ากัญชาเป็นสิ่งผิดกฎหมายใน 23 มลรัฐ แต่มีถึง 25 มลรัฐที่อนุญาตให้กัญชาสามารถนำมาใช้ทางการแพทย์ได้จากการศึกษาได้วิเคราะห์ลักษณะของนโยบายที่เกี่ยวข้องกับกัญชาที่ใช้ทางการแพทย์ รวมถึงความสำคัญของเกณฑ์ทางการแพทย์ที่อยู่ในกฎหมายดังกล่าว ซึ่งระดับการอนุญาตให้ใช้กัญชาในทางการแพทย์ การจำกัดการเพาะปลูกและการครอบครอง

กัญชาเป็นยาเสพติดที่ใช้มากที่สุดในสหรัฐอเมริกา ชาวอเมริกันมองว่ากัญชามีอันตรายน้อยกว่าที่เคยมีความเชื่อในอดีต

และมองว่ากัญชาไม่ควรเป็นสิ่งผิดกฎหมายซึ่งกฎหมายกัญชามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แต่เป็นยาเสพติดควบคุมประเภท 1 (class I) ในพระราชบัญญัติควบคุมยาเสพติด ปี ค.ศ.1970

กฎหมายยา อาหาร และเครื่องสำอางของสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ.1938 (พ.ศ.2481) ทำให้องค์การอาหารและยาแห่งสหรัฐอเมริกา (FDA) มีภารกิจในการดูแลความปลอดภัย ประสิทธิภาพ (efficacy) ของการสั่งใช้ยาที่ขายตามร้านขายยาทั่วไป รวมทั้งการติดฉลากยา การตลาด การจัดระเบียบ การผลิตและการบรรจุหีบห่อ FDA นิยามคำว่า “ยา” หมายถึงสิ่งที่ต้องมีความปลอดภัย มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางคลินิกที่มีลักษณะเฉพาะต่อผู้ป่วยและต้องไม่มีภาวะเสี่ยงต่อสุขภาพ สิ่งเหล่านี้ทำให้ FDA และหน่วยงานที่ดูแลเรื่องอาหารและยาในประเทศตะวันตกไม่รับรองการใช้พืชกัญชาโดยวิธีสูบเพื่อเหตุผลทางการแพทย์ (อาจเนื่องมาจากปัญหาจากการสูบที่อาจมีผลโดยตรงต่อกระบวนการต่างๆ ในร่างกายที่มีความไม่แน่นอนในการตอบสนอง) อันที่จริง FDA ก็ไม่ได้รับรองการใช้กัญชาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งโดยเฉพาะ

พืชกัญชาเป็นยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย ไม่ได้รับการรับรองให้ใช้เป็นยารักษาโรคได้ แม้วามลรัฐต่างๆ จะได้แก้กฎหมายให้ใช้กัญชาทางการแพทย์ได้ก็ตาม พืชกัญชาก็ยังคงเป็นสิ่งผิดกฎหมายและ

เป็นยาเสพติดที่อยู่ภายใต้การควบคุม ดังนั้น ผู้ที่ครอบครองและแจกจ่ายกัญชาจะต้องได้รับโทษ มีผลทำให้การใช้กัญชาทางการแพทย์ดำเนินการในตลาดมืดหากกฎหมายในมลรัฐไม่ได้อนุญาตให้หาซื้อกัญชาได้ในร้านขายยา

บริษัทยาอเมริกันพยายามจะให้ FDA รับรองยาที่ทำมาจากกัญชา รวมทั้งกัญชาที่ใช้สูบ เพื่อรักษาโรคต่างๆ มาตรฐานกระบวนการในการขออนุญาตศึกษาวิจัยจะต้องโปร่งใส และได้รับการกลั่นกรองโดยกลุ่มวิชาชีพ บริษัท GW Pharmaceuticals ซึ่งมีผลิตภัณฑ์ Sativex ในการรักษาโรค Multiple Sclerosis มีสำนักงานใหญ่อยู่ในประเทศอังกฤษเห็นว่ากระบวนการรับรองผลวิจัยในประเทศอังกฤษเป็นไปได้โดยสะดวกมากกว่า คาดหวังว่าการรับรองในประเทศอังกฤษจะทำให้การรับรองในประเทศสหรัฐอเมริกาง่ายดายขึ้น

กัญชาได้รับการบันทึกไว้ในเภสัชตำรับของสหรัฐอเมริกา แต่รัฐบาลสหรัฐอเมริกาก็ไม่ได้รับการใช้กัญชาทางการแพทย์ให้ถูกกฎหมาย แม้ว่าในขณะนั้นจะมีผู้ป่วยจำนวนหนึ่งได้รับยาที่ทำจากกัญชาเพื่อรักษาอาการเจ็บป่วย ภายใต้โครงการวิจัยก็ตาม และแม้ว่า 25 มลรัฐรวมทั้ง Washington D.C. จะออกกฎหมายมลรัฐอนุญาตให้ใช้กัญชาทางการแพทย์ได้ แต่ศาลสูงของสหรัฐอเมริกายังคงยึดถือกฎหมายรัฐบาลกลาง ในการดำเนินการกับผู้

ที่ครอบครองและจำหน่ายกัญชา แม้ว่าจะเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ก็ตาม

มลรัฐ California เป็นมลรัฐแรกที่อนุญาตให้ใช้กัญชาทางการแพทย์ ในปี ค.ศ.1996 (พ.ศ.2539) แต่ในช่วงรัฐบาลประธานาธิบดี Obama หน่วยงานปราบปรามยาเสพติดของสหรัฐอเมริกายังคงจับกุมกัญชาแม้ว่ามลรัฐนั้นจะมีกฎหมายอนุญาตให้ใช้กัญชาทางการแพทย์ได้ ก็ตามและยังมีการดำเนินการกับเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่อนุญาตให้ใช้สถานที่เก็บกัญชาอีกด้วย ทำให้แพทย์หลายคนกังวลว่าหากสั่งใช้กัญชากับคนไข้จะเป็นการผิดกฎหมายและถูกยึดใบอนุญาตประกอบโรคศิลป์ได้

จากการที่นโยบายและกฎหมายเกี่ยวกับกัญชามีการเปลี่ยนแปลง คาดว่าผลกระทบทางสุขภาพจะเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะผลกระทบสุขภาพทางลบ แต่จากการศึกษาพบว่าผลกระทบขึ้นอยู่กับอายุผู้ใช้และความถี่ (เป็นครั้งคราวหรือเป็นประจำ) ซึ่ง Volkow et al. (2014) สรุปปัจจัยทางสุขภาพที่มีความสัมพันธ์กับการใช้กัญชาและผลกระทบทางลบ ได้แก่ 1) การเสพติดกัญชาและยาเสพติดอื่น 2) การลดความมุ่งมั่นในชีวิต 3) อุบัติเหตุตามท้องถนนและ 4) โรคเกี่ยวกับหลอดเลือด ซึ่งผลกระทบดังกล่าวจะเพิ่มมากขึ้นในผู้ที่เริ่มเสพเมื่อวัยรุ่นและใช้เป็นประจำเป็นเวลานาน

ความเป็นอิสระของแต่ละมลรัฐเปิดโอกาสให้เกิดนโยบายที่หลากหลายเกี่ยวกับ

การใช้กัญชาเพื่อความบันเทิงและทางการแพทย์ (รายละเอียดในตาราง 6) มีความเป็นไปได้ที่กฎหมายจะเปิดช่องทางให้เกิดการใช้กัญชาในกลุ่มที่ไม่ใช่ผู้ป่วยทำให้บุคคลสามารถซื้อกัญชาได้โดยไม่ต้องมีใบสั่งใช้ยา

จากแพทย์ นอกจากนั้น อาจทำให้เกิดทัศนคติทางบวกต่อกัญชาที่ส่งผลให้เกิดการใช้กัญชามากขึ้นและเกิดความพยายามที่จะทำให้กัญชาเพื่อความบันเทิงถูกกฎหมายมากยิ่งขึ้น (Bestrashniy, Winters, 2015)

ตาราง 6 ระดับการครอบครองกัญชาเพื่อใช้ทางการแพทย์

มลรัฐ	ผ่าน	คะแนน เสียง (%)	ปี	การอนุญาตให้ปลูก (ต้นแก่+ต้นอ่อน)	การอนุญาตให้ ครอบครอง(ออนซ์)
Alaska	ประชามติ	58.0	1998	3+3	1
Arizona	ประชามติ	50.1	2010	12	2.5
California	ประชามติ	56.0	1996	6 หรือ 12	8
Colorado	ประชามติ	54.0	2000	3+3	2
Connecticut	รัฐสภา		2012	0	2.5
Washington DC	กฎหมาย		2010	0	2
Delaware	รัฐสภา		2011	0	6
Hawaii	รัฐสภา		2000	7	4
Illinois	รัฐสภา		2013	0	2.5
Maine	ประชามติ	61.0	1999	6	2.5
Maryland	รัฐสภา		2014	ใช้ได้ 30 วัน	
Massachusetts	ประชามติ	63.0	2012	0	10
Michigan	ประชามติ	63.0	2008	12	2.5
Minnesota	รัฐสภา		2014	ใช้ได้ 30 วัน ไม่ใช้สูบ	

ตาราง 6 ระดับการครอบครองกัญชาเพื่อใช้ทางการแพทย์ (ต่อ)

มลรัฐ	ผ่าน	คะแนน เสียง (%)	ปี	การอนุญาตให้ปลูก (ต้นแก่+ต้นอ่อน)	การอนุญาตให้ ครอบครอง(ออนซ์)
Montana	ประชามติ	62.0	2004	4+12	1
Nevada	ประชามติ	65.0	2000	12	2.5
New Hampshire	มลรัฐสภา		2013	0	2
New Jersey	มลรัฐสภา		2010	0	2
New Mexico	มลรัฐสภา		2007	4+12	6
New York	มลรัฐสภา		2014	ใช้ได้ 30 วัน ไม่ใช้สูบ	
Ohio	มลรัฐสภา		2016	ใช้ได้ 90 วัน ไม่ใช้สูบ	
Oregon	ประชามติ	55.0	1998	6+18	24
Pennsylvania	มลรัฐสภา		2016	ใช้ได้ 30 วัน ไม่ใช้สูบ	
Rhode Island	มลรัฐสภา		2006	12	2.5
Vermont	มลรัฐสภา		2004	2+7	2
Washington	ประชามติ	59.0	1998	15	24

จากตารางดังกล่าวในข้างต้นพบว่า กฎระเบียบกัญชาใน 25 มลรัฐที่ผ่านกฎหมายกัญชาเพื่อการแพทย์ โดยมลรัฐ California เป็นมลรัฐแรกในปี ค.ศ. 1996 (พ.ศ.2539) และนโยบายกัญชาทางการแพทย์ผ่านโดยประชามติในบางมลรัฐ ในขณะที่อีกหลายมลรัฐ

แม้จะมีงานวิจัยที่พบว่าการใช้กัญชาเพื่อระงับความเจ็บปวดมีอัตราการตายน้อยกว่าการทานยาแก้ปวดอื่นๆ เกินขนาดในแต่ละปี แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาผลกระทบระยะยาวของการใช้กัญชายังมีจำกัด ขณะที่งานวิจัยอื่น พบว่าผู้ป่วยโรคเรื้อรัง เช่น ลมบ้าหมู มะเร็ง เอดส์ ที่ใช้กัญชาจะมีอาการดีขึ้น นอกจากนั้น การใช้กัญชาจะ

ทำให้มีอาการถอนฝืนน้อยลง จากผลงานวิจัยในปี ค.ศ.1999 (พ.ศ.2542) โดยสถาบันทางการแพทย์สรุปว่าจากส่วนประกอบตามธรรมชาติในกัญชากว่า 400 ชนิด ส่วนใหญ่มีผลในการรักษาความเจ็บปวดและอาการป่วยอื่นๆ จากการที่กฎหมายและทัศนคติทางลบที่มีต่อการใช้กัญชาเปลี่ยนไป แต่ละมลรัฐได้ปรับการปฏิบัติต่อการครอบครองและใช้กัญชาให้ถูกกฎหมาย รวมถึงการใช้ทางการแพทย์ เช่น บางมลรัฐอนุญาตให้ปลูกกัญชาได้ ในขณะที่บางมลรัฐมีข้อกำหนดเกี่ยวกับเงื่อนไขทางการแพทย์

แม้ว่าจำนวนมลรัฐกว่าครึ่งผ่านกฎหมายอนุญาตให้ใช้กัญชาเพื่อการแพทย์ แต่เนื้อหาของนโยบายในแต่ละมลรัฐมีความแตกต่างกันในแง่ของจำนวนและชนิดของเงื่อนไขที่อนุญาตให้ใช้กัญชาเพื่อการแพทย์

เช่น มลรัฐ Illinois อนุญาตให้ใช้กัญชาด้วยจำนวนเงื่อนไขมากกว่าของต้นถึงเจ็ดเท่า ส่วนอาการทางจิต ได้แก่ PTSD และ anorexia ไม่ใช่เงื่อนไขทั่วไปที่จะให้กัญชาเพื่อรักษา เมื่อเทียบกับ ALS3 คือการเกร็งกล้ามเนื้อและไม่เกรน นอกจากนั้น แต่ละมลรัฐมีความแตกต่างอย่างมากในดัชนีด้านข้อจำกัด ในแง่ของปริมาณและจำนวนวันที่ครอบครอง และจำนวนกัญชาที่เก็บเกี่ยวได้ ดัชนีดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นอิสระในการอนุญาตแก่ผู้ป่วยและผู้ให้การรักษา คือยังผู้ป่วยและผู้ให้การรักษาได้รับอนุญาตให้ครอบครองหรือเก็บเกี่ยวกัญชามากเท่าไร ปริมาณกัญชาที่จ่ายให้จะมีความยืดหยุ่นมากเท่านั้น และในทางตรงข้ามดัชนีด้านข้อจำกัด อาจส่งผลกระทบต่อการเข้าถึงกัญชา (ข้อมูลในตาราง 7 แสดงการอนุญาตให้ 10 อันดับโรคที่อนุญาต)

ตาราง 7 ความเจ็บป่วยที่กฎหมายมลรัฐอนุญาตให้ใช้กัญชาเพื่อการบำบัดรักษา

มลรัฐ	Cancer	Glaucoma	HIV/AIDS	Parkinson	Multiple sclerosis	Epilepsy	Seizures	Wasting syndrome	Crohn	PTSD
Alaska	✓	✓	✓	✗	✓	✗	✓	✓	✗	✗
Arizona	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
California	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Colorado	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✗	✓	✓	✓
Connecticut	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Washington DC	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Delaware	✓	✗	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✗	✓
Hawaii	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✗	✓
Illinois	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗
Maine	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Maryland	✗	✗	✗	✗	✓	✓	✓	✓	✗	✗
Massachusetts	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Michigan	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Minnesota	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✗	✓	✗
Montana	✗	✗	✗	✗	✓	✗	✓	✓	✗	✗
Nevada	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✓
New Hampshire	✓	✗	✗	✗	✓	✗	✗	✓	✗	✓

ตาราง 7 ความเจ็บป่วยที่กฎหมายมลรัฐอนุญาตให้ใช้กัญชาเพื่อการบำบัดรักษา (ต่อ)

มลรัฐ	Cancer	Glaucoma	HIV/AIDS	Parkinson	Multiple sclerosis	Epilepsy	Seizures	Wasting syndrome	Crohn	PTSD
New Jersey	✓	✓	✓	✗	✓	✗	✓	✗	✓	✗
New Mexico	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✗	✓	✓
New York	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✗
Ohio	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✗	✓	✓
Oregon	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✗	✓	✗	✓
Pennsylvania	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✗	✓	✓
Rhode Island	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Vermont	✓	✓	✓	✗	✓	✗	✓	✓	✗	✓
Washington	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓

สหรัฐอเมริกาผลิตกัญชาที่มีสารในกลุ่มแคนาบินอยด์ (cannabinoid) 2 ตัว คือ Nabilone และ Dronabinol อันที่จริง THC ถูกสกัดออกจากกัญชาตั้งแต่ปี ค.ศ.1964 (พ.ศ.2507) ในปี 1986 (พ.ศ.2529) DE จัดให้ Dronabinol ที่เป็น softgel จากกลุ่มที่ 1 ไปอยู่ในกลุ่มที่ 2 และในปี 1999 (พ.ศ.2542) จัดจากกลุ่มที่ 2 ไปอยู่ในกลุ่มที่ 3 และยังมี ความพยายามจะเสนอให้ย้ายจากที่ 3 ไปอยู่ในกลุ่มที่ 4

Dronabinol (Marinol) เป็น Synthetic equivalent of THC มีลักษณะเป็นเม็ดสี

น้ำตาลลักษณะเป็นน้ำมัน (oil) และเป็น glycerin cap suls ขนาดตั้งแต่ 2.5, และ 10mg มีชื่อทางการค้าเรียกว่า Marinol ใช้ในผู้ป่วยเบื่ออาหาร/กลุ่มอาการระอึกในผู้ป่วย HIV หรือมะเร็งระยะสุดท้าย

7. ผลกระทบของการอนุญาตให้ใช้กัญชาได้ถูกกฎหมายในประเทศสหรัฐอเมริกา

รัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกาได้ปิดกั้นการผลิต ค้า และครอบครองสารเสพติดที่ใช้เพื่อความบันเทิง แต่อนุญาตให้ใช้ในเชิงการแพทย์ ซึ่งอำนาจในการควบคุมยาเสพติด

ขึ้นอยู่กับอัตราการสูงสุด ในช่วงสิบปีที่ผ่านมา สหรัฐอเมริกาได้เปลี่ยนนโยบายจากการควบคุมยาเสพติดไปสู่การบูรณาการดำเนินงาน โดยมุ่งเน้นที่การป้องกัน การบำบัดรักษาและการปราบปรามยาเสพติด

ในการจำกัดและลดปัญหาเสพติด ในสหรัฐอเมริกา พบว่า รัฐบาลกลางยังคงมุ่งเน้นที่การปราบปรามในประเทศ จากงบประมาณด้านการควบคุมยาเสพติดในปีงบประมาณ ค.ศ. 2015 (พ.ศ.2558) ได้ทุ่มงบประมาณให้กับการควบคุมยาเสพติด โดยร้อยละ 60 เป็นงบประมาณในด้านการปราบปรามยาเสพติด และร้อยละ 37 ของงบประมาณดังกล่าวเป็นการปราบปรามยาเสพติดในระดับมลรัฐ โดย Drug Enforcement Administration (DEA) เป็นหน่วยงานกลางที่ควบคุมยาเสพติดของทุกมลรัฐ รวมถึงชายแดนประเทศด้วย แต่อาชญากรรมยาเสพติดส่วนใหญ่ มักเกิดในระดับมลรัฐในสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 2012 (พ.ศ.2555) DEA ได้จับกุมผู้ต้องหาเสพติดรายใหญ่จำนวน 30,476 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้อหาลักลอบมากกว่าการครอบครอง ในขณะที่การปราบปรามในมลรัฐและในพื้นที่ที่มีการจับกุมผู้ต้องหา 1,328,457 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้อหาครอบครองมากกว่าจำหน่ายหรือผลิต

ในช่วง 25 ปีที่ผ่านมา ผู้ต้องหาที่ถูกจับโดย DEA ส่วนใหญ่เป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับโคเคน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสภาพปัญหา

เสพติดของประเทศและการตอบสนองของรัฐบาลกลางต่อปัญหาดังกล่าว และยังสะท้อนให้เห็นถึงการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ซึ่งคดียาเสพติดเป็นคดีที่สูงที่สุดเป็นลำดับสองแต่มีจำนวนลดลงในช่วงสิบปีที่ผ่านมา

ในศตวรรษที่ 19 มีการดำเนินการปราบปรามในระดับรัฐบาลกลาง มลรัฐและในพื้นที่ด้วยการจำกัดหรือควบคุมดูแลการค้าและใช้ยาเสพติด แต่ในศตวรรษที่ 20 มีการเปลี่ยนแปลงเน้นการปราบปรามในระดับพื้นที่ (Sacco, 2014)

ปัจจุบัน สหรัฐอเมริกาได้ขับเคลื่อนนโยบายที่ถือว่าเป็นนโยบายยาเสพติดที่รุนแรงที่สุดในโลก นโยบายดังกล่าวเชื่อมโยงโดยตรงกับการเพิ่มขึ้นของอัตราการคุมขังในกลุ่มที่มีพฤติกรรมไม่รุนแรงและการเหยียดเชื้อชาติ โดยได้พิจารณาถึงสงครามยาเสพติดในปัจจุบันใน 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) การค้นพบทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับกัญชาที่ใช้ในเชิงการแพทย์ ผลกระทบทางพฤติกรรมและสุขภาพ และอัตราการเสียชีวิต 2) ความไม่ยั่งยืนในเชิงเศรษฐศาสตร์ของงบประมาณที่ใช้ในการปราบปราม การจับกุมและการคุมขัง เมื่อเปรียบเทียบกับ การบำบัดรักษา และ 3) ความเกี่ยวข้องทางสังคมต่อการปราบปรามที่นำไปสู่ปัญหาการตั้งด่าน จับกุมที่มุ่งเน้นชนกลุ่มน้อยมากเกินไป ทำให้เกิดการวิเคราะห์สงครามยาเสพติดและนโยบายยาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับกัญชา รวมถึงการ

มุ่งเน้นการบำบัดรักษา การติดยา การใช้ยา ในทางที่ผิดเป็นผลให้เกิดการให้ความรู้แก่ผู้ บังคับใช้กฎหมายในการลดช่องว่างด้านเชื้อ ชาติในการจับกุม เพื่อให้เกิดความเข้าใจ เกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดในกลุ่มผิวสี (Winterbourne, 2012)

อย่างไรก็ดี พบว่า หลังจากความ พยายามในการทำให้กัญชาถูกกฎหมายในช่วง 40 ปี ที่ผ่านมา เกิดการพัฒนาสายพันธุ์ กัญชาให้มีค่า %THC สูงขึ้น โดยพัฒนาจาก ค่าเฉลี่ย %THC ในของกลางที่จับกุมได้

รูป 1 ค่าเฉลี่ยของ %THC ในของกลางที่จับกุมได้ในสหรัฐอเมริกาหลังการปฏิรูปกฎหมายกัญชา

8. การจัดการปัญหาสุขภาพในประเทศ สหรัฐอเมริกา

ประเทศสหรัฐอเมริกาประสบ ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดผิด กฎหมาย ความต้องการยาเสพติดเพิ่มขึ้น

ชาวอเมริกันมากกว่า 40 ล้านคนใช้ โคเคน เฮโรอีน กัญชา ยาบ้า ยาหลอน

ประสาท หรือยาตามใบสั่งแพทย์ โดยในแต่ละปีมีการใช้กัญชาเพียงอย่างเดียวประมาณ ครั้งหนึ่ง รัฐบาลใช้งบประมาณกว่าสิบล้าน เหรียญสหรัฐในแต่ละปีทำการสำรวจ ครัวเรือนและนักเรียนในระดับชาติเกี่ยวกับการ ใช้สารเสพติด จากการสำรวจพบข้อมูล ยาเสพติดที่เป็นที่นิยมแต่มีรูปแบบการใช้ที่ไม่

รุนแรง โดยเฉพาะกัญชา และยาทางการแพทย์ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายนโยบายและสาธารณสุขในการเข้าใจแนวโน้มการใช้ยาเสพติดในประชากรทั่วไป ซึ่งจำนวนผู้ที่กำลังใช้กัญชาที่ผ่านมาค่อนข้างคงที่ แต่เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ในช่วงปี ค.ศ. 2007-2010 (พ.ศ.2550-2553) เนื่องมาจากกัญชาที่ใช้เพื่อบันเทิงและใช้ทางการแพทย์มีมากขึ้น และมลทินทางสังคมที่เกี่ยวกับการใช้กัญชาลดลง

การใช้กัญชาถือว่ามีผลกระทบต่อค่อนข้างน้อยทั้งต่อบุคคลและสังคมเมื่อเปรียบเทียบกับแอลกอฮอล์และยาเสพติดที่มีราคาแพง เช่น โคเคน เฮโรอีน หรือเมทแอมเฟตามีน

ความท้าทายของนโยบายในปัจจุบันเป็นสารใหม่ ที่ออกแบบมาเป็นแบบเฉพาะ (Designer Drugs) เพราะสารเหล่านี้สร้างขึ้นจากสิ่งที่ไม่ได้อยู่ในบัญชีสารต้องห้าม ในหลายๆ ประเทศทั่วโลกห้ามใช้สารที่ระบุในบัญชีรวมไปถึงอนุพันธ์ของสารประกอบที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ในบางประเทศ นักเคมีสามารถปรุงแต่งโครงสร้างองค์ประกอบทางเคมีให้แตกต่างออกเล็กน้อยโดยการเปลี่ยนแปลงเพียง 1-2 อะตอมของอนุโมลสารประกอบที่ไม่ได้ถูกควบคุมในทางปฏิบัติ แต่มีผลต่อการรับรู้ฤทธิ์ของสาร เช่น เดียวกัน อันที่จริงกฎหมายแนบท้ายของสหรัฐอเมริกาค่อนข้างครอบคลุม ไม่เพียงระบุถึงสารเคมีที่เฉพาะเจาะจง ยังรวมถึงสารเคมีที่มีความคล้ายคลึง

กันอย่างมากในส่วนประกอบและผลกระทบต่อทำให้สารใหม่มีแนวโน้มที่จะแพร่หลายในประเทศสหรัฐอเมริกา น้อยกว่ายุโรป แต่กัญชาได้รับยกเว้นเนื่องจากกัญชาเป็นพืชที่ประกอบด้วยสารเคมีออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท ซึ่งรัฐบาลควบคุมการปลูกพืชกัญชาแต่ไม่ครอบคลุมถึงสารแต่ละตัวในกัญชา ดังนั้น สไปซ์ และ 2k ไม่จัดอยู่ในรายการควบคุมของรัฐบาล

ประธานาธิบดี Obama ออกพระราชบัญญัติป้องกันยาเสพติดสังเคราะห์ ในปี ค.ศ. 2012 (พ.ศ.2555) (The Synthetic Drug Abuse Prevention Act of 2012) ซึ่งห้ามสารประกอบจำนวนมากที่พบในกัญชาสังเคราะห์ เช่น Baht Salt และได้ส่งเสริมให้มลรัฐที่ยังไม่ได้ประกาศกฎหมายดังกล่าวให้รวมสารเหล่านี้เป็นยาเสพติดของมลรัฐ เพื่อให้หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายของมลรัฐมีอำนาจเต็มในการทำหน้าที่ต่อต้านยาเสพติดเหล่านี้

การศึกษาภาระทางเศรษฐกิจของการใช้ยาเสพติด คำนวณจากต้นทุนของการเจ็บป่วย โดยได้คำนวณภาระทางเศรษฐกิจของการเกิดโรคเป็นเวลากว่า 30 ปี ผลของการใช้ยาเสพติดในเชิงเศรษฐกิจ พบว่าส่วนมากรวมเฉพาะค่าใช้จ่ายที่จ่ายให้โดยตรงกับนโยบาย โดยไม่รวมค่าเสียโอกาส เช่น ความสูญเสียการผลิตเนื่องจากถูกตัดสินจำคุกตัวเลขที่ปรากฏจึงยังต่ำกว่าความเป็นจริง

นอกจากนี้ ยังมีสถานการณ์ปัญหา ยาเสพติดสำคัญของสหรัฐอเมริกา ดังนี้

1) การใช้ยาตามใบสั่งแพทย์เป็น สาเหตุสำคัญในการเพิ่มปัญหา ยาเสพติดของ ประเทศ

2) การแพร่ระบาดของโคเคนใน ประเทศลดลง

3) ความต้องการยาเสพติดของ สหรัฐอเมริกาเป็นสาเหตุของความรุนแรงและการทุจริตใน เม็กซิโกและอเมริกากลาง

การใช้จ่ายของรัฐบาลต่อนโยบาย ยาเสพติด ในปี ค.ศ. 2012 (พ.ศ. 2555) รัฐบาล Obama ใช้จ่ายงบประมาณในการ ควบคุมยาเสพติด 26 พันล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งน้อยกว่าครึ่งเป็นการป้องกันและ บำบัดรักษา อย่างไรก็ตามสัดส่วนดังกล่าว ค่อนข้างคงที่ในปีต่อๆ มา

การบังคับใช้กฎหมายในประเทศ พบว่าคดียาเสพติดมีจำนวนมากที่สุดรอง จากคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินในสหรัฐอเมริกา พบว่า มากกว่าครึ่งของการจับกุมคดียาเสพติด จำนวน 1.6 ล้านคดี เป็นคดีครอบครอง ักฎา ซึ่งการครอบครองักฎาในปริมาณ น้อยทำให้ต้องโทษจำคุก โดยนักโทษคดี ยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นคดีจำหน่าย มีการ ประมาณการผู้ต้องหาคดียาเสพติดเพิ่มขึ้น จาก 40,000 คน ในปี ค.ศ.1980 (พ.ศ.2523) เป็น 500,000 คน ในปี 2010 จากจำนวนที่ เพิ่มขึ้นดังกล่าวนำไปสู่ปัญหาการเหยียด สีผิวและชนชาติในเรือนจำ โดยจากการ

สำรวจพบอัตราส่วนคนผิวสีมากกว่าคนผิว ขาวกว่าสองเท่า

ภารกิจผู้ใช้งบประมาณ คือ ความ พยายามในการจับกุมยาเสพติด โดยการ ตรวจค้นหีบห่อที่มาจากต้นตอ ซึ่งภารกิจ ดังกล่าวใช้งบประมาณถึงร้อยละ 15 ของ งบประมาณในการควบคุมยาเสพติดทั้งหมด ในปี ค.ศ.2012 (พ.ศ.2555)

ความร่วมมือระหว่างประเทศ สหรัฐอเมริกาได้เน้นการกำจัดพืชเสพติดและ การบังคับใช้กฎหมายแหล่งที่มาของประเทศ ความช่วยเหลือส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ใน โคลัมเบีย (ประมาณ 1 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ต่อปี ระหว่างปี ค.ศ. 2000-2008) ซึ่งโคลัมเบีย แพลนได้ถูกจัดสร้างขึ้นเพื่อช่วยเหลือรัฐบาล โคลัมเบียแต่ปรากฏว่ามีผลกระทบต่อ การผลิตและการส่งออกโคเคนจากทั้งหมด นอกจากนี้ สหรัฐอเมริกาได้ให้การช่วยเหลือ การลดปริมาณอาชญากรรมและความรุนแรง ของยาเสพติดในเม็กซิโกและกำลังขยายการ ดำเนินงานต่อต้านยาเสพติดในฮอนดูรัส

การป้องกันการใช้อาวุธเสพติดใน สหรัฐอเมริกาเป็นแนวคิดที่ยืดหยุ่น โดยการ เพิ่ม แนวคิดเชิงบวก โปรแกรมฟิตเนสหลัง เลิกเรียนที่ไม่จำเป็นต้องพูดถึงยาเสพติดอาจ โน้มน้าวให้ผู้เข้าร่วมมากขึ้นดังนั้นประสิทธิผล ของการป้องกันอาจจะซับซ้อน จึงต้องการ การศึกษาวิจัย และการวัดผลที่ยาวนานขึ้น

การบำบัดรักษา ยาเสพติดได้มีอัตรา เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา

จากจำนวน 1.3 ล้านคนในปี 2000 (พ.ศ. 2543) เป็น 1.5 ล้านในปี 2009 (พ.ศ.2552) ไม่นับรวมผู้ใช้แอลกอฮอล์เพียงอย่างเดียว การเพิ่มขึ้นส่วนมากนั้นเป็นผลพวงมาจากการเติบโตอย่างต่อเนื่องของผู้เข้ารับการรักษาบำบัดกัญชาซึ่งเพิ่มขึ้นจาก 600,000 คน ในปี 2000 ถึงเกือบ 750,000 คนในปี 2009 (พ.ศ.2552) ส่วนผู้เข้ารับการรักษาบำบัดเฮโรอีนค่อนข้างคงที่ (ประมาณ 310,000-340,000 คน) และจากปี 2006 (พ.ศ.2549) จำนวนผู้เข้ารับการรักษาโคเคนลดลงร้อยละ 21 นอกจากนี้ผลการสำรวจสำมะโนประชากรชี้ให้เห็นว่า มากกว่า 2.3 ล้านคนประสงค์ที่จะเข้าร่วมกลุ่มบำบัดยาเสพติดด้วยตัวเองในปี 2009 (พ.ศ.2552) (1.7 ล้านคน ที่ต้องการรักษาทั้งปัญหา แอลกอฮอล์ และ สารเสพติด)

ในช่วงเดือนมิถุนายน ค.ศ.2012 (พ.ศ.2555) ได้มีการพิจารณาคดีของศาลฎีกาทำให้เกิดตัวเลือกในการขยายตัวของประกันสุขภาพของรัฐบาลสหรัฐ หน่วยงานประกันสุขภาพของสหรัฐคาดว่าจะยังคงขยายความคุ้มครองประกันนี้ให้ การคัดกรอง, การบำบัดแบบสั้น, และความต้องการการบำบัดรักษา การสร้างแรงจูงใจในการประสานงานดูแลรักษาเบื้องต้น และการเพิ่มประสิทธิภาพของชุมชนในการสร้างตัวเลือกการบำบัด ระบบนี้คาดว่าจะสามารถทำได้ในเมืองใหญ่ๆ โดยเฉพาะการใช้การรักษาทางเภสัชวิทยาและการจัดบริการผู้เชี่ยวชาญ

การตอบสนองของรัฐบาลกลางต่อการใช้กัญชาทางการแพทย์ ตั้งแต่ปี 1996 (พ.ศ.2539) จนถึงปัจจุบัน มลรัฐต่างๆ ได้ออกกฎหมายให้กัญชาสามารถนำมาใช้ทางการแพทย์ได้ตามวัตถุประสงค์เพื่อรักษาโรค (ตาราง 6 และตาราง 7) แม้ว่าจะยังผิดกฎหมายภายใต้กฎหมายของรัฐบาลกลาง มลรัฐเหล่านี้มีความแตกต่างของกฎหมายเกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บที่แนะนำว่าควรจะต้องอนุญาตให้นำกัญชามาใช้รักษา และยังมี ความหลากหลายเกี่ยวกับวิธีการใช้กัญชาในการรักษาต่อผู้ป่วย

นโยบายด้านการควบคุมยาเสพติดของประเทศสหรัฐอเมริกาแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) การลดอุปทาน 2) การจัดการอันตรายที่เกิดจากการค้า 3) การบำบัดรักษา 4) Intervention แก่ผู้ติดยาเสพติด และ 5) การป้องกันยาเสพติด

การลดอุปทาน เป็นการควบคุมยาเสพติดทั้งในระดับส่วนกลาง มลรัฐและท้องถิ่นมุ่งเน้นที่การควบคุมอุปทาน แม้ว่าการปรับแก้ไขนโยบายมีการพูดถึงกรณีผู้กระทำความผิดครั้งแรกคดีใช้ยาเสพติดเล็กน้อย แต่พบว่าร้อยละ 90 ของผู้ต้องขังคดียาเสพติดเกี่ยวข้องกับการจำหน่ายยาเสพติดและยังพบว่า การลดอุปทานไม่ได้ผล และการจับกุมผู้ค้ารวมถึงการยึดทรัพย์เป็นตัวกำหนดค่าใช้จ่ายของเครือข่ายยาเสพติด ซึ่งส่งผลต่อราคาขายที่สูงขึ้น ในทางกลับกัน ราคาขายที่สูงขึ้นส่งผลต่อการลดการใช้ยาเสพติดและ

นำไปสู่การเลิกยา นอกจากนั้น การยับยั้ง และแรงกดดันทางการกฎหมายส่งผลให้การผลิตและจำหน่ายยาเสพติดเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ

การจัดการอันตรายที่เกิดจากการใช้ยาเสพติด นักวิชาการได้พยายามที่จะประมาณการค่าใช้จ่ายที่ยาเสพติดมีต่อสังคม ยกตัวอย่างเช่น ค่าใช้จ่ายจากการเจ็บป่วย ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากอาชญากรรมและความรุนแรง รวมถึงการเสียชีวิต การขาดกำลังผลิต และการที่ผู้ติดยาเสพติดพยายามจะใช้ชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเอง รวมถึงปัญหาสุขภาพอื่นๆ ที่เกิดจากการใช้ยาเสพติด วิธีการดั้งเดิมมักจะคุมขังผู้เกี่ยวข้องกับตลาดยาให้มาก และนานที่สุด แต่วิธีดังกล่าวไม่เกิดผลอันใด ตราบใดที่มีผู้ค้ารายใหม่มาทดแทนรายเก่าอยู่เรื่อยๆ ในทางตรงข้าม ความรุนแรงอาจมีมากขึ้นหากผู้ต้องขังถูกปล่อยตัว

การบำบัดรักษา จากการวิเคราะห์พบว่าโดยเฉลี่ยการบำบัดแบบ evidence based สามารถลดความรุนแรงหรือการใช้ยาเสพติดลงได้ร้อยละ 20 ในระยะสั้น อย่างไรก็ตาม เป็นที่ทราบกันว่าอัตราการกลับมาเสพซ้ำสูงไม่ได้หมายความว่า การบำบัดไม่คุ้มทุน ซึ่งผู้ติดยาเสพติดก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายทางสังคมประมาณ 425,000 เหรียญสหรัฐ ต่อปี หากมองการติดยาเสพติดเป็นโรคเรื้อรัง การบำบัดรักษาควรเป็นการควบคุมโรค จะพบว่าฝิ่นมีสารทดแทน แต่สารเสพติดประเภทกระตุ้นประสาทมักใช้ Talk therapy, CBT

และ Contingency management ซึ่งพบว่าค่อนข้างได้ผลดี นอกจากนั้น การลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติดมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยให้ผู้ใช้ยาเสพติดเข้าสู่การบำบัดรักษาและห่างไกลจากการติดเชื้อ HIV ในบางประเทศมีเครือข่ายผู้ฉีดยาเสพติดซึ่งมีอำนาจในการต่อรองกับรัฐบาล ส่วนสหรัฐอเมริกาถึงแม้จะไม่ได้สนับสนุนการลดอันตรายมากนักแต่ก็เป็นที่ยอมรับในระดับหนึ่ง

การป้องกัน การป้องกันในโรงเรียนเป็นที่นิยมเป็นอย่างมากในขณะที่การณรงค์ทางสื่อ ก็ได้รับความนิยมแต่มีข้อคำถามเกี่ยวกับความเป็นเหตุเป็นผล วิธีการป้องกันรูปแบบใหม่ คือ การป้องกันในชุมชน ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การป้องกันในชุมชนช่วยให้ผู้ติดยาเสพติดเปลี่ยนรูปแบบการใช้ แต่ไม่ใช่ทัศนคติหรือความรู้ต่อยาเสพติด อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะไม่ได้ผลเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์แต่พบว่าสามารถลดผู้ใช้ยาเสพติดแบบตลอดชีวิตได้ประมาณสิบเปอร์เซ็นต์ รัฐบาลโอบามาได้ทุ่มงบประมาณในการพัฒนาการป้องกันในชุมชน โดยการเสริมสร้างชุมชนให้ค้นหาภัยยาเสพติดในชุมชนและใช้งบประมาณท้องถิ่นในการจัดการปัญหาดังกล่าว นอกจากนั้น การป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาโดยการพัฒนาทักษะสังคมและอารมณ์ของนักเรียน เพื่อพัฒนาการจัดการพฤติกรรมและทักษะการตัดสินใจ อันจะนำไปสู่การลดปัญหา

บทที่ 4

บทสรุป

1. สรุปความเปลี่ยนแปลงสถานะกัญชา และผลกระทบ

ในภาพรวมอังกฤษรู้จักกัญชามากกว่า 1900 ปี ในขณะที่สหรัฐอเมริการู้จักมาเพียง 400 ปี แต่ทั้ง 2 ประเทศมีพลวัตน์ตาม

ห้วงเวลาที่ผ่านมาพอสรุปเส้นทางความเปลี่ยนแปลงสถานะกัญชาในประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา ได้ดังนี้

ตาราง 8 เส้นทางความเปลี่ยนแปลงสถานะกัญชาในประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา

อังกฤษ	พ.ศ.	สหรัฐอเมริกา
รู้จักกัญชง	643	
บังคับเกษตรกรปลูกกัญชง	2070	
	2159	เริ่มปลูกกัญชง
ปกครองอินเดีย รู้จักการเสพกัญชา	2358	
	2393	เพิ่มกัญชาในเภสัชตำรับ
ตั้งกรมมาธิการศึกษาผลดี ผลเสียของกัญชา	2436	
	2453	รู้จักเสพกัญชาเพื่อความบันเทิง
	2457	กัญชาผิดกฎหมาย
ผ่านกฎหมายยาอันตราย	2463	
กัญชาผิดกฎหมายตามอนุสัญญาเจนีวา	2468	
	2479	รณรงค์ผลเสียของกัญชา
	2480	ออกกฎหมายภาษีกัญชา

ตาราง 8 เส้นทางการเปลี่ยนแปลงสถานะกัญชาในประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา (ต่อ)

อังกฤษ	พ.ศ.	สหรัฐอเมริกา
	2484	ถอดกัญชาจากเภสัชตำรับ
	2513	ผ่านกฎหมายควบคุมยาเสพติด
	2515	เสนอให้การเสพกัญชาเป็นสิ่งถูกกฎหมาย
	2519	โครงการวิจัยทดลองให้กัญชาแก่คนไข้
	2528	รับรองยา Dronabinol
	2540	ประกาศสงครามยาเสพติด
ปรับกัญชาจากกลุ่ม B ไปกลุ่ม C	2547	
รับรองยา Sativex	2549	
ปรับกัญชาจากกลุ่ม C ไปกลุ่ม B	2552	
	2553	เสนอให้กัญชาถูกกฎหมายในระดับมลรัฐ

การเรียกร้องให้มีการปฏิรูปกฎหมายกัญชา นับจากปี พ.ศ.2515 ที่กรรมาธิการยาเสพติดและกัญชา (Shafer Commission) เสนอให้การเสพกัญชาเป็นสิ่งถูกกฎหมายในสหรัฐอเมริกา ก่อให้เกิดผลกระทบหลายประการ พอสรุปได้ดังนี้

1) การใช้มาตรการปฏิรูปกฎหมาย ไม่มีนัยสำคัญต่อการเพิ่มขึ้นของผู้เสพ มลรัฐที่ปฏิรูปกฎหมายประชาชนมีทัศนคติยอมรับ

การเสพนอกกว่ารัฐที่ไม่มีการปฏิรูปกฎหมาย อย่างมีนัยสำคัญ (Single, 1989)

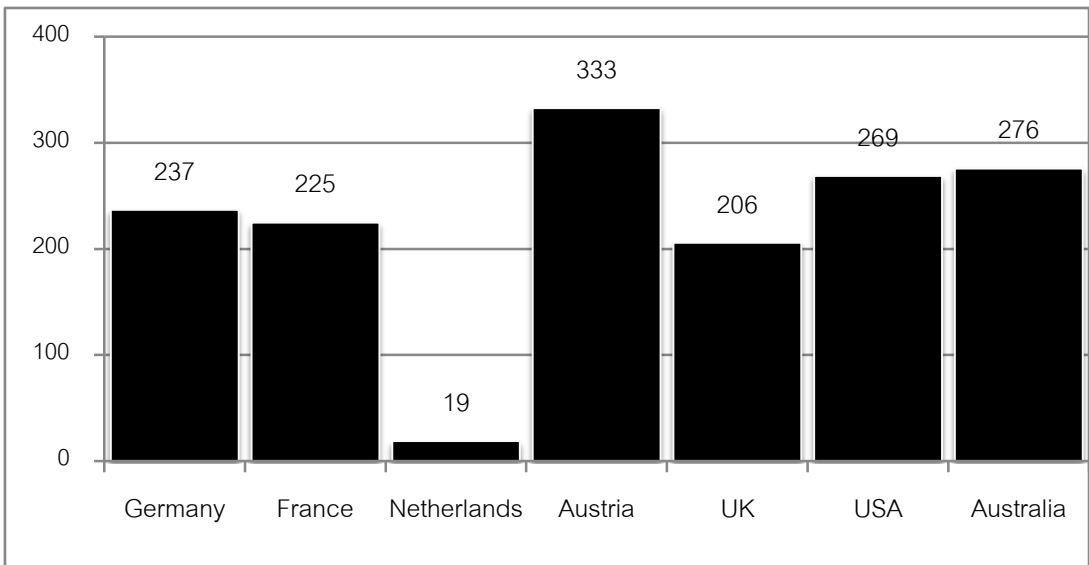
2) มาตรการปฏิรูปกฎหมายไม่มีนัยสำคัญในการเลือกเสพ ความถี่ การเสพสารทดแทน (Teis & Register 1993)

3) ทัศนคติและความเชื่อของเยาวชนที่มีต่อการเสพกัญชาไม่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ (Johnson et.al.1981)

4) มลรัฐที่มีการปฏิรูปกฎหมายอย่างมาก มีอัตราผู้เสพกัญชาสูงทั้งก่อนและ

หลังการปฏิรูปกฎหมาย ในขณะที่มัลรัฐที่ปฏิรูปกฎหมายเพียงเล็กน้อยบางส่วนมีอัตราผู้เสพกัญชาเพิ่มมากขึ้นบ้างหลังการปฏิรูปกฎหมาย ส่วนมัลรัฐที่ไม่ปฏิรูปกฎหมายยังคงเน้นการผิดกฎหมายและการลงโทษ พบว่าอัตราผู้เสพเพิ่มมากกว่ามัลรัฐอื่นในช่วงเวลาเดียวกัน (Saveland & Bray 1981)

เมื่อเปรียบเทียบสถิติอาชญากรรมหลังการเรียกร้องให้มีการปฏิรูปกฎหมายกัญชาทั่วโลก เปรียบเทียบเฉพาะอัตราผู้ต้องหาเสพและครอบครองกัญชาต่อ 100,000 ประชากร ปี พ.ศ.2548 พบว่าประเทศเนเธอร์แลนด์ มีอัตราผู้ต้องหาเสพและครอบครองกัญชาต่ำที่สุด

รูป 2 อัตราผู้ต้องหาเสพและครอบครอง ต่อ 100,000 ประชากร ปี พ.ศ.2548

ประเทศเนเธอร์แลนด์ เป็นประเทศหนึ่งที่อนุญาตให้มีการเสพกัญชาได้ในร้านกาแฟที่ขึ้นทะเบียน มีการศึกษาวิจัยที่ บ่งชี้ผลกระทบจากการปฏิรูปกฎหมายกัญชาที่น่าสนใจ ดังนี้

1) การเพิ่มขึ้นของร้านกาแฟที่ขึ้นทะเบียนให้เสพกัญชาได้ (coffeeshop) มีความสัมพันธ์กับการเพิ่มขึ้นของการเสพ การ

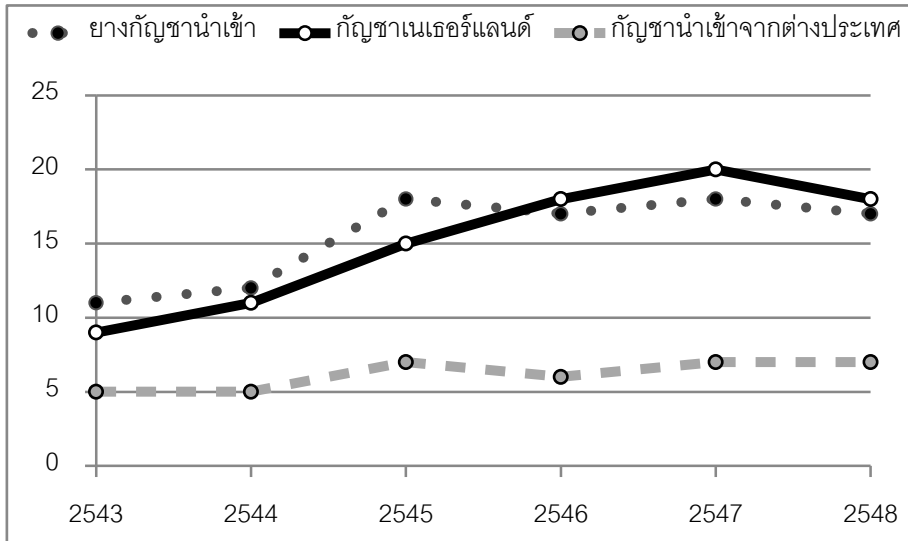
เคยเสพกัญชาในช่วงชีวิตของเยาวชนอายุ 18-20 ปี เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 15 ในปี พ.ศ.2527 เป็นร้อยละ 44 ในปี พ.ศ.2539 และการเสพกัญชาในเดือนที่ผ่านมา เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 8.5 เป็นร้อยละ 18.5 ในช่วงเวลาเดียวกัน (McCoun & Reuter 2001)

2) อายุที่เริ่มใช้กัญชาลดลงจาก 15 ปี ในปี พ.ศ.2535 เป็น 14 ปีในปี พ.ศ.2539 (Monshouwer et.al. 2005)

3) หลังนโยบายกำหนดอายุผู้ซื้อ กัญชาใน coffee shop มีผลให้เยาวชนต้องหาซื้อกัญชานอก coffee shop จากเพื่อนทำ

ให้มีโอกาสใช้ยาอื่นและก่ออาชญากรรม (Korf 2002)

4) มีการพัฒนาสายพันธุ์กัญชาให้มีสาร THC สูงขึ้น ทำให้ผู้เสพรับรู้ผลที่พึงประสงค์มากขึ้นแต่ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพ

รูป 3 ค่าเฉลี่ยของ %THC ในประเทศ Netherlands

ในภาพรวมพลวัตหนึ่งของสถานะ กัญชา การเรียกร้องให้มีการปฏิรูปกฎหมาย กัญชาและนโยบายกัญชาของประเทศต่างๆ อาจพอสรุปจากหลักฐานทางวิชาการได้ดังนี้

- 1) การแพร่ระบาดของกัญชาเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการเสพเพื่อนันทนาการ
- 2) การสูบกัญชามีผลต่อสุขภาพ
- 3) สาร THC ในกัญชามีปริมาณเพิ่มขึ้น

4) มาตรการการจับกุม ไม่มีนัยสำคัญต่ออัตราการเสพ

5) ผู้ใช้กัญชาจะหย่อนความสามารถในการควบคุมเครื่องจักร อาจเป็นอันตรายต่อผู้อื่น

6) มาตรการทางกฎหมายเน้นการจับกุมผู้เสพ/ครอบครอง แต่โทษไม่รุนแรง

7) ผู้เสพที่ถูกจับกุม/ดำเนินคดี มักเป็นกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและคนชายขอบ

8) มาตรการลดทอนความเป็นอาญาที่อ้างอิงการใช้ดุลยพินิจ อาจทำให้มีการทุจริต

2. นโยบายกัญชาในประเทศไทย

ในประเทศไทย รัฐบาลได้เล็งเห็นโทษของกัญชา จึงได้ออกกฎหมายห้ามใช้กัญชา เมื่อ พ.ศ.2468 ให้กัญชาเป็นยาเสพติดให้โทษ จากนั้นมานโยบายกัญชามุ่งเน้นเรื่องการปราบปรามเป็นหลัก ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2477 เป็นต้นมาที่เริ่มมี พ.ร.บ. กัญชาเป็นครั้งแรก ห้ามไม่ให้สูบกัญชา ไม่ให้ปลูกกัญชา ยกเว้นการปลูกเพื่อการทดลองหรือการรักษาโรค พร้อมทั้งมีบทลงโทษผู้กระทำความผิด

ในปัจจุบันได้มีนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทุกชนิดแบบครอบคลุมทั้งทางด้าน Demand และ Supply โดยมีแผนยุทธศาสตร์เป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติงาน แต่ไม่ได้มุ่งเน้นในเรื่องความแตกต่างของยาเสพติดแต่ละชนิด โดยเฉพาะ แนวทางปฏิบัติจึงออกมาในภาพรวมและมุ่งเน้นเฉพาะด้านที่มีการข่าวเรื่องผลกระทบต่อสังคมสูง เช่น ยาบ้า หรือสารระเหย เป็นต้น ทั้งนี้จากสถิติผู้เข้ารับการรักษาที่เพิ่มจำนวนขึ้นจริง และทั้งนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการเพิ่มจำนวนผู้เข้ารับการรักษาให้มากขึ้น เป็น 1.2 ล้านคนในเวลา 4 ปี แต่ยังไม่มีการวางแผนรองรับจำนวนผู้ป่วยที่มากขึ้นให้ชัดเจน อีกทั้งการมีผู้ป่วยยาเสพติดจำนวนมากแสดงให้เห็น

เห็นถึงการมีสถิติผู้เข้ายาเป็นจำนวนมากเช่นกัน แต่ทั้งในอดีตและปัจจุบันยังไม่มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในด้านนโยบายการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรม ถึงแม้จะมีการนำแนวคิดนี้มาทดลองใช้ในประเทศไทยกว่า 10 ปีแล้วก็ตาม

ในภาพรวมของนโยบายเกี่ยวกับกัญชา จึงพอสรุปได้ดังนี้

1. ด้านการบำบัด

นโยบายด้านการบำบัดรักษาผู้ติดกัญชาในประเทศไทย นับตั้งแต่ พ.ศ.2477 มีพระราชบัญญัติกัญชา เพื่อควบคุมดูแลการแพร่ระบาดของกัญชาในประเทศไทย เพราะกัญชาส่งผลกระทบต่อทางด้านร่างกายของผู้เสพเป็นอย่างมาก การใช้พระราชบัญญัติกัญชามีต่อเนื่องมาจนถึง ปี 2522 รัฐบาลจึงได้ประกาศยกเลิกพระราชบัญญัติกัญชา (ยกเลิกการอนุญาตให้ใช้กัญชาทางการแพทย์) โดยมีพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ขึ้นมาใช้แทน สำหรับผู้เสวกัญชามีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี ตามสถิติผู้เข้ารับการรักษา ปี 2533-2555 การบำบัดรักษาผู้ติดกัญชา ทั้งภาครัฐ เอกชน และศาสนา มีรูปแบบการบำบัดรักษาที่แตกต่างกัน แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ติดกัญชา หยุดเสวกัญชาให้นานที่สุดจนสามารถเลิกได้โดยเด็ดขาดเพื่อลดความเดือดร้อนของสังคม ลดการแพร่ระบาดของกัญชาและเพื่อให้ผู้ติดกัญชาสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติ เนื่องจากการติด

ยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นกัญชาหรือยาเสพติดประเภทอื่นๆ เป็นการป่วยทั้งทางกายและจิตใจ ดังนั้น การบำบัดรักษานอกจากจะถอนพิษยาเพื่อรักษาอาการทางร่างกายแล้ว ยังจะต้องมีการฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อให้ผู้ที่เข้ารับการบำบัดรักษา ฟื้นคืนจากอาการป่วยทั้งทางร่างกายและจิตใจ และสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมปกติได้โดยไม่หวนกลับไปใช้ยาเสพติดอีก ซึ่งการถอนพิษยาอาจทำได้โดยใช้ยาระงับอาการ หรือใช้วิธีหักดิบ เป็นต้น ส่วนการฟื้นฟูสมรรถภาพ อาจทำได้โดยใช้แบบมาตรฐานชุมชนบำบัด ครอบคลุมบำบัด และศาสนบำบัด ตามความเหมาะสมและความพร้อมของผู้ป่วยในการที่จะบำบัดรักษา

กระทรวงสาธารณสุข จะเน้นการบำบัดรักษาให้ครบ 4 ขั้นตอน เหมือนกับยาเสพติดประเภทอื่นๆ โดยเฉพาะขั้นตอนการฟื้นฟูสมรรถภาพ ใช้รูปแบบ FAST MODEL กระบวนการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพแบบเข้มข้นทางสายใหม่เป็นการพยาบาลแบบองค์รวม คือ การดูแลทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม ซึ่งมีความแตกต่างจากดูแลผู้ป่วยทางกายและจิต เนื่องจากผู้ป่วยมีความเจ็บป่วยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจไปพร้อมกัน ผู้ป่วยมองไม่เห็นปัญหาของตนเองว่าเจ็บป่วยอย่างไร กลับมองเห็นว่าการสูบกัญชาเป็นสิ่งที่พึงพอใจไม่ต้องแสวงหาวิธีการบำบัดรักษาแต่อย่างใด จึงทำให้การบำบัดรักษาได้ยากและลำบาก เจ้าหน้าที่ต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการสร้างแรงจูงใจให้

ผู้ป่วยยอมรับตัวเองให้ได้ว่า ปัจจุบันผู้ป่วยต้องการอะไร โดยเน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้ความร่วมมือในการบำบัดรักษาถึงจะส่งผลในการบำบัดรักษาให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ร่างกายและจิตใจดีขึ้น ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงต้องมีหน้าที่ให้การช่วยเหลือเบื้องต้น ให้บริการปรึกษารายกลุ่มรายบุคคล ทั้งผู้ป่วยและครอบครัวในการดูแลแก้ไขปัญหา การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่างๆ ที่ไม่พึงประสงค์ของผู้ป่วย รวมทั้งการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคสมองติดยา โทษพิษภัยของกัญชาที่จะเกิดขึ้นกับผู้เสพ รวมถึงปรับเปลี่ยนทัศนคติที่คิดว่าสูบกัญชาแล้วทำให้คลายเครียด หรือกัญชาช่วยรักษาโรคทางกาย ตลอดจนการติดตามหลังการรักษาและป้องกันการติดซ้ำ ใช้หลักการดูแลที่ระอบทั้งความรู้ความสามารถในการประยุกต์เข้าด้วยกันเพื่อที่จะให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการบำบัดรักษากัญชาของกระทรวงสาธารณสุข ถือว่าครบทุกขั้นตอน และได้ผลมากกว่าหน่วยงานอื่นๆ และถือว่ากระทรวงสาธารณสุขมีการนำนโยบายด้านการบำบัดมาปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

กระทรวงยุติธรรม จะมีกรมคุมประพฤติ โดยสำนักงานคุมประพฤติแต่ละจังหวัดรับผิดชอบในการประสานงานกับเครือข่ายเพื่อส่งตัวผู้ติดกัญชา เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ และติดตามอีก 2 เดือน เหมือนกับการดูแลผู้ป่วยยาเสพติดอื่นๆ กรมราชทัณฑ์จะมี

หน้าที่ในการดูแลขณะที่ผู้ป่วยอยู่ในเรือนจำ โดยการให้ความรู้ เพิ่มทักษะในการป้องกันการกลับ เสพติดซ้ำ รวมทั้งการฝึกอาชีพ ควบคุมไปด้วย และกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนจะมีหน้าที่ในการดูแลเด็กและ เยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและ เยาวชน เหมือนกับการดูแลผู้เสพยาเสพติด อื่นๆ

ศาสนากับการดูแลผู้ติดกัญชาใน ปัจจุบัน ที่เป็นรูปธรรมมากที่สุดคือวัดได้รับ ผู้ป่วยกัญชาเข้ามาบำบัดรักษาและฟื้นฟู สมรรถภาพ โดยให้รูปแบบของชุมชนบำบัด ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม รวมถึงการใช้ สมุนไพรเข้ามาช่วยในการบำบัดผู้ติดกัญชา

2. ด้านการปราบปราม

นโยบายด้านการปราบปรามกัญชา ประเทศไทย จะเน้นการลดอุปทาน หรือ ลด ปริมาณยาเสพติด (Supply Reduction) การ ดำเนินงานลดปริมาณยาเสพติด ใช้มาตรการ ควบคุมพื้นที่ปลูกกัญชา โดยวิธีการ ปราบปรามด้วยการตัดฟันทำลายไร่กัญชา ปราบปรามนายทุน และปฏิบัติการทาง จิตวิทยากดดันป้องปราม ผู้ลักลอบปลูก กัญชาซึ่งการดำเนินการที่ผ่านมาถือว่า

ประสบผลสำเร็จเห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน มี การผลิตกัญชาในประเทศน้อยลง แต่ที่ต้อง เพิ่มเติมหรือแก้ไขคือมาตรการ ปราบปรามผู้ ลักลอบนำเข้ากัญชาจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะชายแดนประเทศสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว มีสถิติการ จับกุมคดีกัญชามากที่สุด และการเข้มงวดกับ เจ้าหน้าที่ดูแลปราบปราม ไม่ให้เข้าไปมี ผลประโยชน์ขบวนการค้ากัญชาข้ามชาติ และมีการเผยแพร่ผลการจับกุมร่วมกับบท ลงโทษให้ประชาชนรับทราบเป็นระยะเพื่อ เป็นการป้องปรามผู้คิดจะกระทำความผิด เนื่องจากที่ผ่านมามักจะไม่กล่าวถึง บทลงโทษที่ผู้กระทำผิดได้รับ

3. ด้านการป้องกัน

นโยบายด้านการป้องยาเสพติด ประเทศไทยที่ผ่านมาจะเน้น การลดอุปสงค์ หรือ ลดความต้องการใช้ยาเสพติด (Demand Reduction) ในส่วนของยาเสพติดประเภท กัญชา การป้องกันที่ประสบผลสำเร็จที่เห็น เป็นรูปธรรม ป้องกันตั้งแต่ ครอบครัว สถานศึกษาและชุมชน โดยเน้นให้ความรู้ใน โทษพิษภัยของกัญชา ทักษะการปฏิบัติตัว เพื่อให้ห่างไกลยาเสพติด และมีความ ตระหนักต่อการรับผิดชอบสังคมมากขึ้น จะ เห็นได้จากการเข้าร่วมโครงการต่างๆ ที่ เกี่ยวกับยาเสพติดมีเพิ่มขึ้นและที่สำคัญ ควร มีการประเมินผลเกี่ยวกับประสิทธิผลของ โครงการต่างๆ อย่างเป็นทางการเป็นระยะๆ และต่อเนื่อง รวมทั้งมีการเผยแพร่ผลการ

ประเมินและแนวทางการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นแก่ประชาชนทั่วไปทราบอย่างชัดเจน

4. ด้านการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการเพื่อให้นโยบายบรรลุตามเป้าหมาย ที่ผ่านมามีหลาย ๆ คณะรัฐบาล พบว่าหน่วยงานภาครัฐที่นำนโยบายลงมาปฏิบัติ มีการรับผู้ป่วยติดกัญชาเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาเป็นจำนวนมาก แต่ในทางตรงกันข้ามงบประมาณที่สนับสนุน ในการปฏิบัติงานมีน้อยค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอต่อการดูแลผู้ป่วยระหว่างเข้าฟื้นฟูสมรรถภาพ จากสถิติผู้ติดกัญชาเข้ารับการรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพ ปี พ.ศ.2533-2555 มีจำนวนมากขึ้น แต่งบประมาณไม่มีการเพิ่มขึ้น

อีกประเด็นที่สำคัญคือการผลิตสื่อหรือสารสนเทศทางด้านยาเสพติดที่ฝ่ายบริหารนโยบายอาจจะต้องนำมาพิจารณาวางแผนปรับปรุงใหม่ทั้งระบบให้เป็นภาพรวมของประเทศ เนื่องจากขณะนี้ในการกระจายงบประมาณด้านประชาสัมพันธ์แก่กระทรวงต่างๆ ในการแก้ปัญหายาเสพติดไม่ได้ประสิทธิผลดีเท่าที่ควร เป็นการสูญเสียงบประมาณจำนวนมากที่เกิดประโยชน์น้อย เนื่องจากไม่มีระบบควบคุมและระบบการประเมินผล รวมทั้งระบบการรายงานผลการดำเนินงานที่ได้มาตรฐาน

3. การใช้กัญชาเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์

จากการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการใช้กัญชาเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ โดยใช้ ศัพท์ว่า “medical marijuana” ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในระดับสูงของรัฐบาลในหลายประเทศได้ให้ความสนใจเนื่องจากมีข้อเท็จจริงที่น่าสนใจว่าในมุมมองของ “medical marijuana” หรือการใช้กัญชาในทางการแพทย์นั้น ไม่ได้เริ่มต้นมาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์ แต่มาจากผู้สนับสนุนให้ลดบทลงโทษสำหรับการใช้กัญชา โดยทั่วไปแล้วกลุ่มผู้สนับสนุนเหล่านี้จะมุ่งเน้นกัญชาเพื่อสุขภาพเป็นหนทางไปสู่การบริหารจัดการกัญชา

แต่ในระดับนานาชาติ ในหลายรัฐบาลที่มีความรอบรู้อย่างดีและยังคงต่อต้านกลุ่มดังกล่าวที่ต้องการลดบทลงโทษผู้ใช้กัญชา ตัวอย่างเช่น Therapeutic Goods Administration (TGA) ในประเทศออสเตรเลียเป็นองค์กรที่มีหน้าที่หลักในการดูแลผลิตภัณฑ์สุขภาพ ไม่สนับสนุนการใช้กัญชาในทางการแพทย์ เช่นเดียวกับ Drug Enforcement Agency (DEA) หรือหน่วยงานปราบปรามยาเสพติดในประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งนี้หลายองค์กรสุขภาพที่มีคุณภาพและเป็นพันธมิตรกันก็มีความคิดเห็นตรงกันข้ามกับแนวคิด “การใช้กัญชาเพื่อประโยชน์ทางการแพทย์” ของประเทศอังกฤษ

ความท้าทายที่เพิ่มขึ้นเนื่องมาจาก ภาวะเป็นยาเสพติดผิดกฎหมายที่ใช้กันแพร่หลายทั่วโลก มีงานวิจัยในปัจจุบันที่ระบุว่าประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์เป็นประเทศที่มีกลุ่มผู้ใช้กัญชาสูง งานวิจัยยังยืนยันอีกว่าการเริ่มกัญชาตั้งแต่อายุน้อยอาจเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาสุขภาพตามมา ทั้งสุขภาพกายและจิต การออกกฎหมายรองรับการใช้กัญชาในด้านการแพทย์นำไปสู่การใช้กัญชาที่เพิ่มมากขึ้นทั้งในทางที่ถูกและไม่ถูกต้อง ซึ่งอาจย้อนไปสู่ความอันตรายที่รุนแรงมากขึ้น โดยเกี่ยวข้องกับกัญชา

ทั้งนี้ ยังมีข้อเท็จจริงบางประการที่ไม่มีการโต้แย้ง ในกรณีข้อเท็จจริงเหล่านี้ที่ถูกระบุในระดับวิทยาและบทความทางวิทยาศาสตร์ว่า “การสูบกัญชาเป็นเวลายาวนานมีความเกี่ยวข้องกับหลายโรคที่เกี่ยวข้องกับระบบทางเดินหายใจและความผิดปกติทางจิตเวช” เนื่องจากสารสกัดในกัญชาสามารถทำลายการทำงานของสารสื่อประสาทซึ่งสามารถอธิบายได้ถึงผลการกดประสาทของกัญชา เนื่องจากระบบการทำงานสื่อประสาทและอัตราความหนาแน่นของการแลกเปลี่ยนสารสื่อประสาท ถูกจับคู่กับโครงสร้าง Synaptic และโครงสร้างเครือข่ายเส้นใยประสาท มีความเชื่อว่าการใช้กัญชาในช่วงอายุที่มีความสำคัญต่อการพัฒนา ตัวอย่างเช่น พัฒนาการในช่วงวัยรุ่น และการใช้กัญชาระหว่างตั้งครรภ์ สามารถเปลี่ยนโครงสร้างของสมองในระดับจุลภาค

และการทำงานของเครือข่ายระบบประสาท เป็นผลให้เกิดความบกพร่องทางจิตประสาท (neuropsychiatric) หลายประการ กัญชามีความอิทธิพลทำให้เกิดสภาพเมานาขณะขับชี่ยานพาหนะ และมีอัตราการเกิดอุบัติเหตุจากการขับชี่สูง มีงานวิจัยศึกษาในระยะยาวหลายชิ้นที่แสดงให้เห็นว่า การใช้กัญชาในช่วงวัยรุ่นมีความเกี่ยวข้องว่าอาจเป็นหนทางนำไปสู่การใช้ยาเสพติดรุนแรงชนิดอื่นๆ ในภายหลัง และทำให้เกิดผลรุนแรงต่อวิถีการใช้ชีวิตในระยะยาวโดยลดความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายโดยทั่วไปในชีวิต ยกตัวอย่างเช่น การแต่งงาน และการดำเนินงานต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ยังมีผลกระทบอื่นๆ ที่มีการกล่าวถึงในงานวรรณกรรมต่างๆ ยังรวมถึงพันธุกรรม และความเสียหายในระดับโครโมโซม ความเสียหายหรืออันตรายในการเผาผลาญระดับเซลล์และการผลิตพลังงานของไมโทคอนเดรีย การปรับเปลี่ยนของระบบควบคุมความอยากอาหารในร่างกาย และมีความเกี่ยวข้องกับมะเร็งอีก 8 ชนิด ความผิดปกติต่างๆ ที่เกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ รวมถึงภาวะหัวใจวาย และความบกพร่องของการเจริญพันธุ์รวมถึงเซลล์สืบพันธุ์เสื่อมเมื่อเกิดการสัมผัสสารในมดลูก จะมีการเชื่อมโยงกันระหว่างความผิดปกติตั้งแต่กำเนิดจำนวนมาก รวมถึงความผิดปกติของผนังหัวใจ, anotia, anophthalmos, gastroschisis and anencephaly อย่างไรก็ตาม

ก็ตามการออกกฎหมายรับรองการใช้กัญชา เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาใคร่ครวญอย่าง ถี่ถ้วน เพราะการใช้กัญชาเพื่อทางการแพทย์อาจ ก่อให้เกิดความรุนแรงมากกว่าประโยชน์ที่คน ภายนอกได้รับรู้ ข้อสรุปต่างๆ เหล่านี้จะ พิจารณาจากระบาดวิทยาสัมัยใหม่และ งานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ รวมถึงคดีการใช้ กัญชาที่เพิ่มขึ้น เพราะว่ามีความเสี่ยงสูงต่อ สุขภาพของผู้บริโภค รวมถึงครอบครัวและ สังคมในวงกว้าง (Baxter, Baker, and Reece, 2013)

จากการศึกษาความคิดเห็นของ ประชาชนทั่วไปและนโยบายการใช้กัญชา ทางด้านการแพทย์: การพิจารณาบทบาท ของความเชื่อแ่และนโยบายการใช้กัญชา ทางด้านการแพทย์ในระดับนานาชาติการ รับรองให้การใช้กัญชาทางการแพทย์อย่างถูก กฎหมายนั้น โดยส่วนใหญ่จะถูกกล่าวถึงใน 3 ความเชื่อ ได้แก่ 1) กัญชามีผลทางด้าน การแพทย์ 2) กัญชาทางด้านการแพทย์นั้นมี ผลข้างเคียงให้เกิดการติดยาเสพติดได้ และ 3) การออกกฎหมายรับรองการใช้กัญชา ทางด้านการแพทย์อย่างถูกกฎหมายนำไปสู่ การใช้กัญชาเพื่อความบันเทิงในอัตราที่สูงขึ้น (Spillover Effect) พบว่า ความเชื่อที่ว่า กัญชามีประโยชน์ทางด้านการแพทย์มีความ เชื่อมโยงสูงในการสนับสนุนให้การใช้กัญชา ถูกกฎหมาย มากกว่าอีกสองความเชื่อที่ว่า การใช้กัญชาเพื่อความบันเทิงจะมีอัตราที่ สูงขึ้น และผลข้างเคียงที่อาจทำให้เกิดการติ

ยา ทั้งนี้ความเชื่อที่ว่ากัญชามีผลในทาง การแพทย์นั้นเป็นส่วนสำคัญที่สนับสนุนการ ออกกฎหมายให้การใช้กัญชาในทาง การแพทย์ถูกกฎหมายทั้งนี้เป็นไปได้ว่าการ เพิ่มขึ้นของหลักฐานที่สนับสนุนผลทาง การแพทย์ของกัญชา จะเพิ่มความเชื่อของ ประชาชนโดยทั่วไป เกี่ยวกับผลทาง การแพทย์ของกัญชา ซึ่งอาจส่งผลให้ ประชาชนที่สนับสนุนให้การใช้กัญชาในทาง การแพทย์เป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายเพิ่มมากขึ้น ผลการสำรวจยังชี้ให้เห็นว่าหากการใช้กัญชา ในทางการแพทย์มีกฎหมายรับรองแล้วนั้น ปัจจัยต่างๆ ที่นอกเหนือจากความเชื่อเฉพาะ กัญชาจะยังมีอิทธิพลสนับสนุนให้การใช้ กัญชาในการแพทย์เป็นสิ่งถูกกฎหมาย (Sznitman และ Bretteville-Jensen, 2015)

4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

บทเรียนจากประเทศอังกฤษ เห็นได้ ว่า อำนาจในการปรับย้ายประเภทอยู่ที่ กฎกระทรวงซึ่งมีรัฐมนตรีสำนักนายกรัฐมนตรี ลงนามให้มีผลบังคับ ที่มาของการตัดสินใจ ในการปรับย้ายกัญชาจากประเภท B ไป ประเภท C รัฐมนตรีใช้ความเห็นจาก ประชาชนในการสำรวจ ประชาชนเห็นด้วย ร้อยละ 49 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 36 ส่วนการ ตัดสินใจปรับย้ายกัญชาจากประเภท C ไป ประเภท B รัฐมนตรีให้ความสำคัญกับ ผลกระทบต่อสุขภาพเป็นหลัก สำหรับ ประเทศสหรัฐอเมริกา เนื่องจากระบบ

กฎหมายเป็นกฎหมาย 2 ระดับ กฎหมายของประเทศเป็นไปตามสัจยบรรณที่ให้ไว้กับสหประชาชาติตามอนุสัญญาเดี่ยวที่ให้กัญชาเป็นสิ่งผิดกฎหมาย แต่ระบบของสหรัฐสามารถให้แต่ละ มลรัฐออกกฎหมายของตัวเองได้ แต่ละมลรัฐจึงพิจารณากฎหมายให้ใช้กัญชาเพื่อความบันเทิงเสรีตามความต้องการของประชาชน ดังนั้น มลรัฐจึงมีกฎหมายอนุญาตที่แตกต่างกัน (รายละเอียดดูในภาคผนวก)

การควบคุมการใช้กัญชาในแต่ละประเทศ ขึ้นอยู่กับมาตรการ ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการทัศน์ของกฎหมายในแต่ละประเทศ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงเป็นพลวัต และมี ความแปรปรวนในการใช้ดุลยพินิจ และระบบศาลในแต่ละประเทศ รวมทั้งความแตกต่างในการบังคับใช้กฎหมายในแต่ละประเทศด้วย อย่างไรก็ตาม ทิศทางกฎหมายในการลดโทษทางอาญาให้กับผู้ใช้กัญชามีหลากหลาย ตั้งแต่อนุญาตให้ครอบครองได้บางส่วน ไปจนถึงอนุญาตให้เสพได้โดยเสรี ไม่มีโทษใดๆ การลงโทษ ผู้เสพกัญชาถูกปรับเปลี่ยนมาเป็นการบำบัดทางการแพทย์ และการให้การศึกษาเกี่ยวกับโทษและพิษภัยของกัญชา

แนวคิดสำคัญในเรื่องนโยบายกัญชา คือ กระบวนทัศน์ของประเทศที่จะเน้นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคม (de facto) หรือกระบวนทัศน์ของประเทศที่จะเน้นกลไกทางกฎหมาย (de jure) ใน

กระบวนการทัศน์ที่เน้นปรากฏการณ์ทางสังคม ผลักดันให้ยอมรับว่าการเสพกัญชาเพื่อความบันเทิงนั้นมีอยู่จริงและเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน เมื่อการเสพกัญชาไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสังคมก็ไม่สมควรได้รับโทษ แนวคิดนี้ไม่ได้ให้ความสำคัญกับกฎหมายที่มีอยู่ ส่วนกระบวนทัศน์ที่เน้นกฎหมาย ผลักดันให้มีกระบวนการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ซึ่งเห็นว่ากฎหมายเป็นกฎระเบียบที่สังคมใดๆ สร้างขึ้นเพื่อควบคุมสมาชิกหรือพฤติกรรมใดๆ ที่อาจเป็นอันตรายต่อสมาชิกหรือสังคม โดยให้น้ำหนักไปกับการพยากรณ์ผลที่อาจเกิดขึ้นกับการใช้กัญชา

หลายประเทศที่ใช้นโยบายการควบคุมผู้ใช้กัญชามีเพียงบางประเทศเท่านั้นที่ให้น้ำหนักไปกับการควบคุมอุปทานด้วยเหตุผลทางการเมือง ในบางประเทศการปลูกกัญชา แม้จะปลูกไว้ใช้เองในครัวเรือน ก็จะถูกตีความว่าเป็นการผลิตยาเสพติดที่จะต้องได้รับโทษสูงสุด และห้ามมีการซื้อขายจำหน่ายจ่ายแจก แต่ในข้อเท็จจริง แม้การเสพกัญชาจะไม่มีโทษ แต่ผู้เสพกัญชาก็ต้องไปซื้อหา หากไม่ปลูกเอง ซึ่งในกระบวนการซื้อหาก็เป็นความผิดเช่นเดียวกัน ดังนั้นนโยบายและมาตรการที่กำหนดควรพิจารณาทั้งอุปทานและอุปสงค์ของกัญชา

ในประเทศไทยกัญชาเป็นยาเสพติดผิดกฎหมายในทุกกรณีตั้งแต่ปี พ.ศ.2522 และเมื่อพิจารณาหลักฐานทางวิชาการ เป็นที่ยอมรับกันว่ากัญชามีผลต่อร่างกายและอาจ

เป็นสาเหตุทำให้ ผู้เสพมีอาการทางจิตเวช แต่ในขณะเดียวกัน ประโยชน์ของกัญชาเพื่อ สุขภาพและการรักษาโรค ก็มีบันทึกอยู่ใน ประเทศต่างๆ อย่างยาวนาน รวมทั้งประเทศไทยด้วย แม้ใน พ.ร.บ. กัญชาฉบับแรก ปี 2477 จะห้ามการเสพและขายกัญชา หรือ มีอุปกรณ์การเสฟใดๆ แต่ยังคงอนุญาตให้ สามารถใช้กัญชาในทางการแพทย์ได้ (เป็นการ อนุญาตเฉพาะราย) ดังนั้นทิศทางของ กัญชาที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม จึงมี ข้อเสนอแนะที่ต้องพิจารณา 3 ประเด็น

1. การพิจารณากฎหมายแยก กัญชาออกจากยาเสพติดชนิดอื่น เนื่องจาก ระดับมลทินทางสังคมที่มีต่อผู้ใช้กัญชาอยู่ใน ระดับรุนแรง มากที่สุดถึงร้อยละ 75 เช่นเดียวกับ ยาเสพติดชนิดอื่นๆ ประชาชนไทยรับรู้ว่า กัญชาเป็นยาเสพติดผิดกฎหมาย เกิดขึ้นใน สังคมไทยมากกว่า 80 ปี ซึ่งเป็นอิทธิพลสำคัญ ต่อระดับมลทินทางสังคม แม้ว่ากัญชาจะมี ผลกระทบต่อสุขภาพน้อยกว่าสิ่งเสพติดถูก กฎหมายอื่น (บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์) แต่การที่ระดับมลทินทางสังคมสูง ส่งผล โดยตรงต่อประสิทธิผลการบำบัดฟื้นฟู ผู้เสพ/ ผู้ติดปกปิดตนเอง ขาดการบำบัดรักษาอย่างต่อเนื่อง แม้บำบัดแล้วสังคมยังคงตีตราทำให้ ไม่สามารถกลับมาใช้ชีวิตเยี่ยงคนปกติใน สังคมได้ ดังนั้น การดำเนินมาตรการ ปรับเปลี่ยนทัศนคติของสังคมและลดระดับ มลทินทางสังคมจึงเป็นสิ่งจำเป็น นอกจากนี้ คนไทยมีความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมายที่

เกี่ยวกับกัญชาในระดับต่ำมาก สังคมไทยรับรู้ ว่า กัญชาเป็นสิ่งผิดกฎหมายตามกฎหมาย ยาเสพติดให้โทษ แต่ไม่สามารถแยกแยะ ประเภท และโทษได้ จึงรับรู้ว่าเมื่อเป็น ยาเสพติดให้โทษต้องมีโทษเหมือนกันกับ ยาเสพติดร้ายแรงชนิดอื่น จึงควรพิจารณา เรื่องการแบ่งแยกกฎหมาย

2. การลดทอนความเป็นอาญาและ กลับไปอนุญาตให้ใช้กัญชาทางการแพทย์ได้ เหมือนกับบัญญัติไว้ใน พ.ร.บ. กัญชา 2477 และ การแก้ไขกฎหมายยาเสพติด กฎหมาย ยาเสพติดในปัจจุบันมีความแข็งแกร่ง ไม่เอื้อต่อ การดำเนินงาน และยังเป็นการสร้างมลทิน ทางสังคมให้รุนแรงขึ้น การแก้ไขกฎหมายยา เสพติดให้มีความยืดหยุ่นมากพอจนสามารถ รองรับการดำเนินการเกี่ยวกับมาตรการลด อันตรายและการลดทอนความเป็นอาญาของ พืชกัญชา สิ่งที่ต้องดำเนินการ อาจพิจารณา แยกฐานความผิดจากกัญชาสด กัญชาแห้ง ผลิตภัณฑ์กัญชาแปรรูป รวบรวมหลักฐาน ทางวิชาการที่หนักแน่นเพียงพอ/วิจัยในด้านการ บำบัดกัญชา การใช้กัญชาในทาง การแพทย์ในปัจจุบันยังคงมีข้อสงสัยถึง หลักฐานทางวิชาการที่หนักแน่นเพียงพอใน ทุกขั้นตอนซึ่งเป็นสิ่งที่นักวิชาการถามถึง ความเหมาะสมในระเบียบวิธีการวิจัยและ จริยธรรมการวิจัย รวมทั้งระดับของหลักฐาน ทางวิชาการที่หนักแน่นเพียงพอในการบำบัด กัญชาที่มีประสิทธิผล

3. การพิจารณาเรื่องโทษและอันตรายของกัญชา โดยอาจพิจารณาว่า การใช้กัญชาเพื่อเหตุผลทางการแพทย์และใช้ในครัวเรือนตามวัฒนธรรมดั้งเดิม (ใช้เพื่อเหตุผลทางสุขภาพ โดยเฉพาะการบำบัดรักษาเป็นการแพทย์ทางเลือก และใช้เป็นเครื่องประกอบอาหารในครัวเรือน) ในปริมาณการใช้ไม่มากและไม่มีการจำหน่ายจ่ายแจกน่าจะพิจารณามาตรการการลดทอนทางอาญา

การดำเนินมาตรการข้างต้น จะช่วยให้สังคมไทยสามารถกำหนดนโยบายและมาตรการที่เหมาะสมกับพืชกัญชาในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กันนิษฐา มาเห็ม. บุญเลิศ โพธิ์ชัย และ ทรง
ทรัพย์ พิมพ์ชายน้อย (2545). การมีส่วน
ร่วมของชุมชนในการป้องกันแก้ไขปัญหา
ยาเสพติด : กรณีศึกษาอำเภอเขาสม
กวาง จังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น:
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด.

คณะกรรมการบริหารเครือข่ายองค์กร
วิชาการสารเสพติด. (2555). โครงการ
การสำรวจคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่
ของประชาชน: ประเมินการจำนวน
ประชากรใช้สารเสพติดในประเทศไทย
2554 ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ:
สำนักงาน ป.ป.ส..

ชวนพิศ ชุ่มวัฒนะ. (2557). ได้เวลาทบทวน
นโยบายยาเสพติดแล้วหรือยัง : ทำไม่
ลองยอมผ่อนปรนให้คนเสพยาเบาๆ.
[ค้นเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2557]. จาก
<http://nctc.oncb.go.th/new/index.php>.

มีททนา รอดยิม. (2555). อเมริกากลางวอน
'ยูเอ็น' ทบทวนนโยบายยาเสพติด. [ค้น
เมื่อ 13 พฤศจิกายน 2555]. จาก
<http://news.voicetv.co.th/world/55833.html>.

มานพ คณะโต. (2549). สถานการณ์กัญชา
พ.ศ. 2543-2547, ใน สังเคราะห์สถานการณ์
สารเสพติด พ.ศ.2543-2547. สำนักงาน

ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
กระทรวงยุติธรรม.

มานพ คณะโต. (2554). สถานการณ์การแพร่
ระบาดไอซ์. ขอนแก่น: เครือข่ายพัฒนา
วิชาการและข้อมูลสารเสพติด ภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

มานพ คณะโต. (2556). สถานการณ์กัญชา
พ.ศ.2545-2554. ในสังเคราะห์สถานการณ์
สารเสพติด พ.ศ.2545-2555. สำนักงาน
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
กระทรวงยุติธรรม.

มานพ คณะโต. (2558). ความเป็นไปได้ของ
นโยบายลดทอนการเป็นอาญา
(Decriminalization) ของกัญชา. กรุงเทพฯ:
สำนักงาน ป.ป.ส..

มานพ คณะโต. วรพล หนูนุ่น และ กิตติมา
โมะแมน (2553). ศึกษานโยบายการแก้ไข
ปัญหาสารเสพติด. ขอนแก่น: เครือข่าย
พัฒนาวิชาการและข้อมูลสารเสพติด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น.

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2541). แนวการวิจัยเพื่อ
พัฒนานโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดใน
ประเทศไทย. พิษณุโลก : โรงพิมพ์โก
ลบอลลพรินทร์.

- ภาณุวัตร อุดมชัยสกุล. (2555). เริ่มใช้กฎหมาย
อนุญาตพื้กัญชาแล้ว. [ค้นเมื่อ 7 ธันวาคม
2555]. จาก [http://news.voicetv.co.th/
world/57888.html](http://news.voicetv.co.th/world/57888.html).
- ศักดิ์ชัย เลิศพานิชพันธ์ (2556). การศึกษา
กฎหมายยาเสพติดในต่างประเทศ:
ศึกษาเฉพาะกรณีประเทศญี่ปุ่นฝรั่งเศส
สวิสเซอร์แลนด์เยอรมันโปรตุเกสอังกฤษ
และสหรัฐอเมริกา. กรุงเทพฯ: สำนัก
กิจการในพระราชดำริ พระเจ้าหลานเธอ
พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภาสำนักงาน
ปลัดกระทรวงยุติธรรม.
- Adda J., McConnell B. & Rasul I. (2014).
Crime and the Depenalization of
Cannabis Possession: Evidence from
a Policing Experiment. CEPR Discussion
Paper No DP9914.
- Aldworth, J. (2009). Results from the
2007 national survey on drug use
and health: National findings. DIANE
Publishing.
- Baxter, J.H., Baker, H.M. & Reece, A.S.
(2013). The Use of Cannabis for
Medical purposes; The Journal of
Global Drug Policy and Practice
7(1):1-17.
- Bestrashniy, J., & Winters, K. C. (2015).
Variability in medical marijuana laws
in the United States. Psychology of
Addictive Behaviors, 29(3), 639.
- Carper, D.L. & McKinsey, J.A. (2012).
Understanding the Law. South-Western.
- Caulkins, J.P., Kilmer, B. & Kleiman,
M.A. (2016). Marijuana legalization:
what everyone needs to know? Oxford
University Press.
- Clarke, R. & Merlin, M. (2013). Cannabis:
Evolution and Ethnobotany. University
of California Press.
- Degenhardt, L., Chiu, W.T., Sampson,
N., Kessler, R.C., Anthony, J.C.,
Angermeyer, M., et al. (2008). Toward a
global view of alcohol, tobacco,
cannabis, and cocaine use: findings
from the WHO World Mental Health
Surveys. PLoS Med 5:141.
- Deitch, R. (2003). Hemp: American history
revisited: the plant with a divided
history. Algora Publishing,
- Drug Enforcement Administration (2013).
The DEA position on marijuana. [cited
2014 Nov 13]: Available from: [https://
goo.gl/NscJmq](https://goo.gl/NscJmq).
- Drug Policy Alliance (2015). Oregon
Governor Signs New Law to Implement
Marijuana Legalization That Includes
Broad Sentencing Reform. [cited 2015
Oct 31]: Available from: [http://www.
drugpolicy.org/news/2015/07/oregon-
governor-signs-new-law-implement-](http://www.drugpolicy.org/news/2015/07/oregon-governor-signs-new-law-implement-)

- marijuana-legalization-includes-broad-sentencin.
- Fleming, M.P. & Clarke, R.C. (1998). Physical evidence for the antiquity of *Cannabis sativa* L. (Cannabaceae). *Journal of the International Hemp Association* 5:80–92.
- Hamilton, R. (2009). *Breeding Better Crops*. *Scientific American*, 19: 16-17.
- House, F.J. (2006). *Agricultural programs, terms and laws*. Nova Science Publishers.
- House of Lords (1998). *House of Lords – Science and Technology – Ninth Report*. [cited 2015 Nov 18]: Available from: <http://www.publications.parliament.uk/pa/ld199798/ldselect/ldsctech/151/15101.htm>.
- Independent (2015). *Tory contender calls for more liberal drug laws*. [cited 2015 Sep 22]: Available from: <http://www.independent.co.uk/news/uk/politics/tory-contender-calls-for-more-liberal-drug-laws-505824.html>.
- Johnston Lloyd, D., O'Malley, P. M., & Bachman, J. G. (1981). *Marijuana decriminalization: The impact on youth 1975-1980*. *Monitoring the Future Occasional Paper no. 13*. Ann Arbor, Michigan: Institute for Social Research, University of Michigan.
- Kilmer, B., Caulkins, J. P., Pacula, R. L., & Reuter, P. H. (2012). *The US Drug Policy Landscape*. Rand Corporation.
- Korf, D.J. (2002). *Dutch coffee shops and trends in cannabis use*. *Addictive Behaviours* 27(6):851-66.
- Lowinson, J. H. (Ed.). (2005). *Substance abuse: A comprehensive textbook*. Lippincott Williams & Wilkins.
- MacCoun, R. & Reuter, P. (2001). *Comparative cannabis use data - Authors reply*. *Br J Psychiatry* 179(2): 175-7.
- Melberg, H.O., Jones, A.M. & Bretteville-Jensen, A.L. (2010). *Is Cannabis a gateway to hard drugs?* *Empire Econ* 38:583.
- Miller, P. & Plant, M. (2002). *Heavy cannabis use among UK teenagers: an exploration*. *Drug Alcohol Dependence* 65(3): 235–42.
- Miller, P. & Martin P. (2002). *Heavy cannabis use among UK teenagers: an exploration*. *Drug and Alcohol Dependence* 65(3):235–42.
- Monaghan, M. (2014). *Drug Policy Governance in the UK: Lessons from changes to and debates concerning*

- the classification of cannabis under the 1971 Misuse of Drugs Act. *International Journal of Drug Policy*, 25(5):1025-30.
- Monshouwer, K., Smit, F., Graaf, R.D., Os, J.V. & Vollebergh, W. (2005). First cannabis use: Does onset shift to younger ages? Findings from 1988 to 2003 from the Dutch National School Survey on Substance Use. *Addiction* 100:963-70.
- Neubauer, D., & Meinhold, S. (2016). Judicial process: law, courts, and politics in the United States. *Nelson Education*.
- Niesink, R., Rigter, S. & Hock, J. (2005). THC-concentraties in weit, negerweit en hasj in Nederlandse coffeeshops (2004-2005). [cited 2015 Aug 15]: Available from: <https://assets.trimbos.nl/docs/95bec8d1-4879-4aa5-ba59-3c4a0695bb01.pdf>.
- Pacula, R. L., Chiqui, J. F., Reichmann, D. A., & Terry-McElrath, Y. M. (2002). State medical marijuana laws: Understanding the laws and their limitations. *Journal of public health policy*, 23(4), 413-439.
- Phelps, T. M. (2014). US Won't Stop Native Americans from Growing, Selling Pot on Their Lands. *LA TIMES*, Dec, 11, 2104.
- ProCon. Org. 25 Legal Medical Marijuana States and DC. [cited 2015 Oct 15]: Available from: <http://goo.gl/KvNV7G>.
- Roffman, R., Hall, W., Kleiman, M. A., Reuter, P., & Stamper, N. (2009). If Marijuana Is Legal, Will Addiction Rise?. *The New York Times*, 1-4.
- Sacco, L. N. (2014). Drug Enforcement in the United States: History, Policy, and Trends. *Journal of Drug Addiction, Education, and Eradication*, 10(4), 415.
- Sznitman, S.R. & Bretteville-Jensen, A.L. (2015). Public opinion and medical cannabis policies: examining the role of underlying beliefs and national medical cannabis policies. *Harm Reduction Journal* 12:46.
- Savaland, W. & Bray, D.F. (1981). Trends in cannabis use among American states with different and changing regimes, 1972-77. *Contemporary Drug Problems* 10:335-61.
- Single, E. (1989). The impact of marijuana decriminalisation: An update. *Journal of Public Health Policy* 10:456-66.
- Sleator, A. & Allen, G. (2000). Cannabis. *House of Commons Library Research Paper* 00/74.

- Taverner, E., & Moore, J. (2006). *The Angler's Weekend Book*. Hesperides Press.
- Theis, C.F. & Register, C.A. (1993). Decriminalisation of marijuana and the demand for alcohol, marijuana and cocaine. *The Social Science Journal*, 30(4):385-9.
- Thomas, B. F., & ElSohly, M. (2015). *The Analytical Chemistry of Cannabis: Quality Assessment, Assurance, and Regulation of Medicinal Marijuana and Cannabinoid Preparations*. Elsevier.
- United Nations Office on Drugs and Crime (2015). *World drug report 2015*. UNODC.
- Volkow, N. D., Baler, R. D., Compton, W. M., & Weiss, S. R. (2014). Adverse health effects of marijuana use. *New England Journal of Medicine*, 370(23), 2219-2227.
- White, R. (Ed.). (2013). *Global environmental harm: criminological perspectives*. Routledge.
- Whittington, G., & Edwards, K. J. (1990). The cultivation and utilisation of hemp in Scotland. *The Scottish Geographical Magazine*, 106(3), 167-173.
- Wild, J. P. (2003). *Textiles in Archaeology*. Shire Publications.
- Winterbourne, M. (2012). *United States drug policy: The scientific, economic, and social issues surrounding marijuana*. Social Sciences.

ภาคผนวก

กฎหมายเกี่ยวกับกัญชา จำแนกตามรัฐ

http://norml.org/laws/item/alabama-penalties?category_id=901

1. โรดไอแลนด์ (Rhode Island)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครองกัญชา			
ครอบครองเพื่อเสพ			
ไม่เกิน 1 ออนซ์	ปรับ	-	\$ 150
1 ออนซ์ - 1 กิโลกรัม	ลหุโทษ	1 ปี	\$ 500
เจตนาครอบครองแจกจ่ายกัญชา			
1 - 5 กิโลกรัม	อุจฉกรรจ์	10 - 50 ปี	\$ 500,000
5 กิโลกรัมขึ้นไป	อุจฉกรรจ์	25 ปี - ตลอดชีวิต	\$ 100,000
กระทำความผิดภายใน 300 หลา ห่างจากโรงเรียน ระวังโทษเป็น 2 เท่า			
จำหน่าย หรือเพาะปลูกกัญชา			
น้อยกว่า 1 กิโลกรัม	อุจฉกรรจ์	30 ปี	\$ 100,000
1 - 5 กิโลกรัม	อุจฉกรรจ์	10 - 50 ปี	\$ 500,000
5 กิโลกรัมขึ้นไป	อุจฉกรรจ์	20 ปี - ตลอดชีวิต	\$ 10,000
จัดส่งแก่ผู้เยาว์กว่า 3 ปี*	อุจฉกรรจ์	2 - 5 ปี	\$ 100,000
กระทำความผิดภายใน 300 หลา ห่างจากโรงเรียน สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ความผิดเพิ่ม 1 เท่าตัว ให้เพิ่มโทษผู้นั้น จากโทษที่กำหนด			
กัญชาแปรรูป โทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ผลิต, จำหน่าย, จัดส่ง หรือ เจตนาครอบครองจำหน่าย หรือจัดส่ง	-	2 ปี	\$ 5,000
จัดส่งแก่ผู้อายุต่ำกว่า 18 ปี	-	5 ปี	\$ 5,000
อื่นๆ			
ครอบครองขณะขับขี่ยานพาหนะ ให้ระงับใบขับขี่เป็นเวลา 6 เดือน			

2. วิสคอนซิน (Wisconsin)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครองกัญชา			
กระทำความผิดครั้งแรก	ลหุโทษ	6 เดือน	\$ 1,000
กระทำความผิดซ้ำ	อุจฉกรรจ์	3.5 ปี	\$ 10,000
จำหน่าย หรือจัดส่งกัญชา			
ไม่เกิน 200 กรัม	อุจฉกรรจ์	3 ปีครึ่ง	\$ 10,000
200 - 1,000 กรัม	อุจฉกรรจ์	6 ปี	\$ 10,000
1,000 - 2,500 กรัม	อุจฉกรรจ์	10 ปี	\$ 25,000
2,500 - 10,000 กรัม	อุจฉกรรจ์	12.5 ปี	\$ 25,000
10,000 กรัมขึ้นไป	อุจฉกรรจ์	15 ปี	\$ 50,000
ให้รวมถึงเจตนาครอบครองแจกจ่าย			
ผู้ใดกระทำความผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
เพาะปลูกกัญชา			
ไม่เกิน 4 ต้น	อุจฉกรรจ์	3 ปีครึ่ง	\$ 10,000
4 - 20 ต้น	อุจฉกรรจ์	6 ปี	\$ 10,000
20 - 50 ต้น	อุจฉกรรจ์	10 ปี	\$ 25,000
50 - 200 ต้น	อุจฉกรรจ์	12 ปีครึ่ง	\$ 25,000
200 ต้นขึ้นไป	อุจฉกรรจ์	15 ปี	\$ 50,000
ผู้ใดกระทำความผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
กัญชาแปรรูป			
โทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ใช้หรือเจตนาครอบครองเพื่อใช้	ลหุโทษ	30 วัน	\$ 500
จำหน่ายหรือแจกจ่าย	ลหุโทษ	90 วัน	\$ 1,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์	ลหุโทษ	9 เดือน	\$ 10,000
มาตรการยึดทรัพย์สิน			
วัตถุออกฤทธิ์ทั้งหมดและอุปกรณ์ในการแจกจ่าย รวมถึงยานพาหนะ			
โทษอื่นๆ			
ให้ระงับสิทธิในการขับขี่ยานพาหนะ 6 เดือน - 5 ปี			

3. มิสซิสซิปปี (Mississippi)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครองกัญชา			
ไม่เกิน 30 กรัม			
กระทำความผิดครั้งแรก	-	-	\$ 250
กระทำความผิดซ้ำครั้งที่สอง	-	5 - 60 วัน	\$ 250
กระทำความผิดซ้ำครั้งที่สาม	-	5 วัน - 6 เดือน	\$ 500
30 - 250 กรัม	อุจฉกรรจ์	3 ปี	\$ 3,000
250 - 500 กรัม	อุจฉกรรจ์	2 - 8 ปี	\$ 50,000
500 กรัม - 1 กิโลกรัม	อุจฉกรรจ์	4 - 16 ปี	\$ 250,000
1 - 5 กิโลกรัม	อุจฉกรรจ์	6 - 24 ปี	\$ 500,000
ตั้งแต่ 5 กิโลกรัมขึ้นไป	อุจฉกรรจ์	10 - 30 ปี	\$ 1,000,000
ซุกซ่อนทุกส่วนของยานพาหนะ นอกเหนือจากท้ายรถ	ลหุโทษ	90 วัน	\$ 1,000
จำหน่ายกัญชา			
ไม่เกิน 30 กิโลกรัม	อุจฉกรรจ์	3 ปี	\$ 3,000
30 กรัม - 1 กิโลกรัม	อุจฉกรรจ์	5 ปี	\$ 30,000
1 กิโลกรัม - 10 ปอนด์	อุจฉกรรจ์	30 ปี	\$ 1,000,000
10 ปอนด์ขึ้นไป	อุจฉกรรจ์	ตลอดชีวิต	\$ 1,000,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์ ภายในระยะ 1,500 ฟุต จากโรงเรียน โบสถ์ หรือพื้นที่อื่นที่กำหนด ระวังโทษเป็น 2 เท่า			
เพาะปลูกกัญชา			
โทษตามน้ำหนักที่ปรากฏในข้อหาครอบครอง และข้อหาจำหน่าย			
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง			
ไม่เกิน 1 กรัม	(ดุลพินิจ)	1 - 4 ปี	\$ 10,000
1 - 2 กรัม	อุจฉกรรจ์	2 - 8 ปี	\$ 50,000
2 - 10 กรัม	อุจฉกรรจ์	4 - 16 ปี	\$ 250,000
10 - 30 กรัม	อุจฉกรรจ์	6 - 24 ปี	\$ 500,000
30 กรัมขึ้นไป	อุจฉกรรจ์	10 - 30 ปี	\$ 1,000,000
จำหน่าย แลกเปลี่ยน ผลิต เคลื่อนย้าย	-	30 ปี	

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
หรือแจกจ่าย			
ชน	-	ตั้งแต่ 30 ปี ขึ้นไป	\$ 1,000,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง	ลหุโทษ	6 เดือน	\$ 500
โทษอื่นๆ			
ให้ระงับใบอนุญาตขับขี่ 6 เดือนในทุกความผิด			
ผู้ใดกระทำความผิดซ้ำ ระวังโทษเป็น 2 เท่า			

4. ไอดาโฮ (Idaho)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครัวองค์พิทักษ์			
เสพ			
ไม่เกิน 3 ออนซ์	ลหุโทษ	1 ปี	\$ 1,000
3 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 1 ปอนด์	อุจฉกรรจ์	5 ปี	\$ 10,000
ครอบครัวองค์พิทักษ์โดยเจตนาแจกจ่าย			
1 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 5 ปอนด์ หรือ 25 ต้นขึ้นไป แต่ไม่ถึง 50 ต้น	อุจฉกรรจ์	ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป	\$ 50,000
5 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 25 ปอนด์ หรือ 50 ต้นขึ้นไป แต่ไม่ถึง 100 ต้น	อุจฉกรรจ์	ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป	\$ 50,000
ตั้งแต่ 25 ปอนด์ขึ้นไป หรือ ตั้งแต่ 100 ต้นขึ้นไป	อุจฉกรรจ์	ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	\$ 50,000
ที่ซึ่งผู้อายุต่ำกว่า 18 ปีปรากฏ	อุจฉกรรจ์	5 ปี	\$ 5,000
ครอบครัวองค์พิทักษ์ตั้งแต่ 1 ปอนด์ขึ้นไป หรือตั้งแต่ 25 ต้นขึ้นไป ให้พิจารณาว่าเป็นการขน			
จำหน่าย หรือจัดส่งกัญชา			
1 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 5 ปอนด์ หรือ 25 ต้นขึ้นไป แต่ไม่ถึง 50 ต้น	อุจฉกรรจ์	ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป	\$ 50,000
5 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 25 ปอนด์ หรือ 50 ต้นขึ้นไป แต่ไม่ถึง 100 ต้น	อุจฉกรรจ์	ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป	\$ 50,000
ตั้งแต่ 25 ปอนด์ขึ้นไป หรือ ตั้งแต่ 100 ต้นขึ้นไป	อุจฉกรรจ์	ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	\$ 50,000
ที่ซึ่งผู้อายุต่ำกว่า 18 ปีปรากฏ	อุจฉกรรจ์	5 ปี	\$ 5,000
เพาะปลูกกัญชา			
1 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 5 ปอนด์ หรือ 25 ต้นขึ้นไป แต่ไม่ถึง 50 ต้น	อุจฉกรรจ์	ตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป	\$ 50,000
5 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 25 ปอนด์ หรือ 50 ต้นขึ้นไป แต่ไม่ถึง 100 ต้น	อุจฉกรรจ์	ตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป	\$ 50,000
ตั้งแต่ 25 ปอนด์ขึ้นไป หรือ ตั้งแต่ 100 ต้นขึ้นไป	อุจฉกรรจ์	ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	\$ 50,000
ที่ซึ่งผู้อายุต่ำกว่า 18 ปีปรากฏ	อุจฉกรรจ์	5 ปี	\$ 5,000

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครองมากกว่า 1 ปอนด์หรือ 25 ต้น ให้พิจารณาว่าเป็นมือชน			
กัญชาแปรรูป			
โทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ใช้ หรือครอบครอง	ลหุโทษ	1 ปี	\$ 1,000
ผลิต หรือจำหน่าย	คุกจกรรจ์	9 ปี	\$ 30,000
มาตรการยึดทรัพย์			
ยานพาหนะและทรัพย์สินอื่น			
อื่นๆ			
ใช้หรือก่อให้เกิดพิษต่อสาธารณะ	ลหุโทษ	6 เดือน	\$ 1,000
ปรากฏ ณ ที่ซึ่ง เพาะปลูกหรือกักตุนกัญชา	ลหุโทษ	3 เดือน	\$ 300
บูรณะโครงสร้างวัสดุเพื่อ จำหน่าย หรือกักตุนกัญชา	ลหุโทษ	1 ปี	\$ 25,000
ผู้เยาว์ครอบครองกัญชาให้เพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะไม่เกิน 1 ปี			

5. วอชิงตัน (Washington)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครอง			
ครอบครองเพื่อเสพ			
ไม่เกิน 1 ออนซ์ ในพื้นที่รัฐฐาน	-	-	-
ไม่เกิน 1 ออนซ์ ในพื้นที่สาธารณะ	ปรับ	-	\$ 100
1 ออนซ์ - 40 กรัม	ลหุโทษ	24 ชั่วโมง - 90 วัน	\$ 1,000
40 กรัมขึ้นไป	อุจฉกรรจ์	5 ปี	\$ 10,000
ครอบครองโดยเจตนาแจกจ่าย			
ทุกปริมาณ	อุจฉกรรจ์	5 ปี	\$ 10,000
จำหน่าย หรือแจกจ่าย			
ทุกปริมาณ	อุจฉกรรจ์	5 ปี	\$ 10,000
แก่ผู้เยาว์กว่า 3 ปี	อุจฉกรรจ์	10 ปี	\$ 10,000
กระทำความผิดภายใน 1,000 ฟุต ห่างจากโรงเรียน จุดจอดรถโรงเรียน สวนสาธารณะ พับ ซึ่งกำหนดเป็นเขตปลอดยาเสพติด ระบบขนส่งสาธารณะ และสถานที่อื่นที่กำหนด ระวังโทษเป็น 2 เท่า			
เพาะปลูก			
ทุกปริมาณ	อุจฉกรรจ์	5 ปี	\$ 10,000
กระทำความผิดภายใน 1,000 ฟุต ห่างจากโรงเรียน จุดจอดรถโรงเรียน สวนสาธารณะ พับซึ่งกำหนดเป็นเขตปลอดยาเสพติด ระบบขนส่งสาธารณะ และสถานที่อื่นที่กำหนด ระวังโทษเป็น 2 เท่า			
กัญชาแปรรูป			
ผลิตภัณฑ์กัญชาคงรูปไม่เกิน 16 ออนซ์	-	-	-
ผลิตภัณฑ์กัญชาเหลวไม่เกิน 72 ออนซ์	-	-	-
กัญชาสกัด 7 กรัม	-	-	-
ครอบครอง 40 กรัมขึ้นไป	อุจฉกรรจ์	5 ปี	\$ 10,000
ผลิต จำหน่าย จัดส่ง หรือครอบครองโดยเจตนาเพื่อผลิตจำหน่าย จัดส่ง	อุจฉกรรจ์	5 ปี	\$ 10,000
ผู้ใดกระทำความผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
ผู้ป่วยสามารถครอบครองได้เพื่อใช้ทางการแพทย์			

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
อุปกรรมสำหรับกัญชา			
โฆษณาชวนเชื่อ	ลหุโทษ	24 ชั่วโมง - 90 วัน	\$ 1,000
มาตรการยึดทรัพย์สิน			
ยานพาหนะและทรัพย์สินอื่น			
อื่นๆ			
บูรณะโครงสร้างวัสดุเพื่อใช้กระทำความผิด	อุจฉกรรจ์	5 ปี	\$ 10,000
ฆาตกรรมโดยสารควบคุม	อุจฉกรรจ์	10 ปี	\$ 20,000
ผู้ปกครองของผู้เยาว์ซึ่งซื้อหรือรับโอนสารควบคุม สามารถดำเนินคดีกับผู้ขายได้			
ผู้เยาว์กระทำความผิดให้เพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ			

6. ออริกอน (Oregon)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครอง			
ครอบครองในที่สาธารณะ			
ไม่เกิน 1 ออนซ์	-	-	-
1 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 2 ออนซ์	ปรับ	-	\$ 650
2 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 4 ออนซ์	ลหุโทษ	6 เดือน	\$ 2,500
4 ออนซ์ขึ้นไป	ลหุโทษ	1 ปี	\$ 6,250
ครอบครองในเคหสถาน			
ไม่เกิน 8 ออนซ์	-	-	-
1 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 2 ออนซ์	ลหุโทษ	6 เดือน	2,500
2 ออนซ์ขึ้นไป	ลหุโทษ	1 ปี	6,250
ผลิต จัดส่ง แจกจ่าย			
ผลิต			
ทุกปริมาณ	อุจฉกรรจ์	5 ปี	125,500
อยู่ในรัศมีโรงเรียน 1,000 ฟุต	อุจฉกรรจ์	20 ปี	375,000
สวนเพาะปลูกในพื้นที่เคหสถานและโรงงานผลิตที่ได้รับการรับรองได้รับการยกเว้น			
จัดส่ง			
ไม่เกิน 1 ออนซ์ โดยไม่มีค่าตอบแทน	-	-	-
1 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 16 ออนซ์	ปรับ	-	2,000
ตั้งแต่ 16 ออนซ์ขึ้นไป โดยมีค่าตอบแทน	ลหุโทษ	1 ปี	6,250
แก่ผู้เยาว์	อุจฉกรรจ์	5 ปี	125,000
อยู่ในรัศมีโรงเรียน 1,000 ฟุต	อุจฉกรรจ์	20 ปี	375,000
จัดส่งตั้งแต่ 150 กรัมขึ้นไป ไม่ว่าจะมียกเว้นหรือไม่ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
เพาะปลูก			
ไม่เกิน 4 ต้น	-	-	-
4 ต้นขึ้นไป แต่ไม่เกิน 8 ต้น	ลหุโทษ	6 เดือน	2,500
8 ต้นขึ้นไป หรือนำออกจากรัศมีโรงเรียนโดยไม่ได้รับ	อุจฉกรรจ์	5 ปี	125,000

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
อนุญาต ไม่ว่าจะจำนวนเท่าใด			
อยู่ในรัศมีโรงเรียน 1,000 ฟุต (ยกเว้นเพาะปลูกในเคหสถาน หรือได้รับอนุญาต)	อุจฉกรรจ์	20 ปี	375,000
กัญชาแปรรูป			
กัญชาคงรูป ณ เคหสถานไม่เกิน 16 ออนซ์	-	-	-
กัญชาเหลว ณ เคหสถานไม่เกิน 72 ออนซ์	-	-	-
กัญชากัดไม่เกิน 1 ออนซ์	-	-	-
มีได้ซื้อจากร้านค้าที่กำหนดไม่เกิน 0.25 ออนซ์	ลหุโทษ	6 เดือน	2,500
มีได้ซื้อจากร้านค้าที่กำหนด 0.25 ออนซ์ขึ้นไป	อุจฉกรรจ์	5 ปี	125,000
ทั้งนี้กระบวนกรต่าง ๆ การสกัด อยู่ภายใต้กฎหมายการผลิตฯ ของรัฐ Oregon			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
จำหน่าย จัดส่ง ครอบครอง โดยเจตนาจำหน่าย หรือจัดส่ง หรือผลิตโดยเจตนาจำหน่าย หรือจัดจัดส่ง	ปรับ	-	10,000
มาตรการยึดทรัพย์สิน			
ยานพาหนะและทรัพย์สินอื่น			
อื่น ๆ			
บูรณะโครงสร้างวัสดุเพื่อใช้กระทำความผิด	ลหุโทษ	1 ปี	6,250
ความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
ความผิดในข้อหาครอบครอง 1 ออนซ์ขึ้นไป จัดส่ง เพาะปลูก เป็นผลให้ระงับสิทธิในการขับขี่ยานพาหนะ 6 เดือน			

7. แคลิฟอร์เนีย (California)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครอง			
ครอบครองเพื่อเสพ			
ไม่เกิน 28.5 กรัม	ปรับ	-	100
ไม่เกิน 28.5 กรัม เกิดขึ้น ณ สถานศึกษา	ลหุโทษ	10 วัน	500
ไม่เกิน 28.5 กรัม อายุต่ำกว่า 18 ปี	ลหุโทษ	ตั้งแต่ 10 วันขึ้นไป	250
28.5 กรัมขึ้นไป	ลหุโทษ	6 เดือน	500
เจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย			
ทุกปริมาณ	อุจฉกรรจ์	16 เดือน - 3 ปี	-
กักตัว ณ สถานพินิจ			
จำหน่ายหรือจัดส่ง			
ทุกปริมาณ	อุจฉกรรจ์	2 - 4 ปี	-
ไม่เกิน 28.5 กรัม	ลหุโทษ	-	100
ต่อเยาวชนอายุ 14 - 17 ปี	อุจฉกรรจ์	3 - 5 ปี	-
ต่อเยาวชนอายุไม่เกิน 14 ปี	อุจฉกรรจ์	3 - 7 ปี	-
เพาะปลูก			
ทุกปริมาณ	อุจฉกรรจ์	16 เดือน - 3 ปี	-
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง	-	1 ปี	500
ผลิตโดยไม่ได้รับอนุญาต	-	16 เดือน - 3 ปี	500
ผลิตเคมีภัณฑ์กัญชา	-	3 - 7 ปี	50,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
จำหน่าย จัดส่ง ครอบครอง หรือ เจตนาผลิตเพื่อจำหน่ายหรือจัดส่ง	ลหุโทษ	15 วัน - 6 เดือน	500
ใช้ผู้เยาว์กว่า 3 ปีจัดส่ง	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
มาตรการยึดทรัพย์			
ยานพาหนะและทรัพย์สินอื่น			
อื่นๆ			

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ใช้ผู้เยาว์จำหน่ายหรือลำเลียง	อุจฉกรรจ์	3-7 ปี	-
ชี้แนะผู้เยาว์เสพกัญชา	อุจฉกรรจ์	3-7 ปี	-
ระงับสิทธิในการขับขี่ยานพาหนะ สำหรับผู้กระทำผิด			

8. เนวาดา (Nevada)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครัวองกัญชา			
ครอบครัวองเพื่อเสพ			
ไม่เกิน 1 ออนซ์ กระทำผิดครั้งแรก	ลหุโทษ	-	600
ไม่เกิน 1 ออนซ์ กระทำผิดซ้ำครั้งที่สอง	ลหุโทษ	-	1,000
ไม่เกิน 1 ออนซ์ กระทำผิดซ้ำครั้งที่สาม	ลหุโทษ	365 วัน	2,000
ไม่เกิน 1 ออนซ์ กระทำผิดซ้ำครั้งที่สี่	อุจฉกรรจ์	1 - 4 ปี	5,000
จำหน่าย หรือจัดส่ง			
ไม่เกิน 100 ปอนด์ กระทำผิดครั้งแรก	อุจฉกรรจ์	1 - 4 ปี	5,000
ไม่เกิน 100 ปอนด์ กระทำผิดซ้ำครั้งที่สอง	อุจฉกรรจ์	1 - 5 ปี	10,000
ไม่เกิน 100 ปอนด์ กระทำผิดซ้ำอีกครั้ง	อุจฉกรรจ์	3 - 15 ปี	20,000
ตั้งแต่ 100 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 2,000 ปอนด์	อุจฉกรรจ์	1 - 5 ปี	25,000
ตั้งแต่ 2,000 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 10,000 ปอนด์	อุจฉกรรจ์	2 - 10 ปี	50,000
ตั้งแต่ 10,000 ปอนด์ขึ้นไป	อุจฉกรรจ์	5 ปี - ตลอดชีวิต	200,000
แก่ผู้เยาว์	อุจฉกรรจ์	5 ปี - ตลอดชีวิต	20,000
เพาะปลูก			
12 ต้นขึ้นไป	อุจฉกรรจ์	1 - 4 ปี	5,000
ตั้งแต่ 100 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 2,000 ปอนด์	อุจฉกรรจ์	1 - 5 ปี	25,000
ตั้งแต่ 2,000 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 10,000 ปอนด์	อุจฉกรรจ์	2 - 10 ปี	50,000
10,000 ปอนด์ขึ้นไป	อุจฉกรรจ์	5 - ตลอดชีวิต	200,000

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
กัญชาแปรรูป			
โทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง ใช้ หรือโฆษณา	ลหุโทษ	6 เดือน	1,000
จำหน่าย จัดส่ง ผลิต หรือครอบครองเพื่อจำหน่ายหรือจัดส่ง	อุจฉกรรจ์	1 - 4 ปี	5,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์กว่า 3 ปี	อุจฉกรรจ์	1 - 5 ปี	10,000
มาตรการยึดทรัพย์สิน			
ยานพาหนะและทรัพย์สินอื่น			
อื่นๆ			
บูรณะโครงสร้างวัสดุเพื่อใช้กระทำความผิด	อุจฉกรรจ์	1 - 6 ปี	10,000
100 - 2,000 ปอนด์	ปรับ	-	350,000
2,000 - 10,000 ปอนด์	ปรับ	-	700,000
ตั้งแต่ 10,000 ปอนด์ขึ้นไป	ปรับ	-	1,000,000

9. ยูทาห์ (Utah)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครอง			
ไม่เกิน 1 ออนซ์	ลหุโทษ	6 เดือน	1,000
1 ออนซ์ - 1 ปอนด์	ลหุโทษ	1 ปี	2,500
1 - 100 ปอนด์	อุกฉกรรจ์	5 ปี	5,000
100 ปอนด์ขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	1 - 15 ปี	10,000
จำหน่าย			
ทุกปริมาณ	อุกฉกรรจ์	5 ปี	5,000
แก้มผู้เยาว์หรืออยู่ในรัศมีโรงเรียนหรือสถานที่อื่นที่กำหนด 1,000 ฟุต เพิ่มโทษหนักขึ้น			
เพาะปลูก			
นำบทลงโทษเรื่องการครอบครองมาบังคับใช้			
กัญชาแปรรูป			
โทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง	ลหุโทษ	6 เดือน	1,000
จำหน่าย	ลหุโทษ	1 ปี	2,500
จำหน่ายแก้มผู้เยาว์	อุกฉกรรจ์	5 ปี	5,000
อื่นๆ			
ระงับใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะสำหรับผู้กระทำผิด 6 เดือน			

10. มอนทานา (Montana)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครอง			
ครอบครองเพื่อเสพ			
ไม่เกิน 60 กรัม กระทำผิดครั้งแรก	ลหุโทษ	6 เดือน	500
ไม่เกิน 60 กรัม กระทำผิดซ้ำ	ลหุโทษ	3 ปี	1,000
60 กรัมขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	5 ปี	50,000
เจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย			
ทุกปริมาณ	อุกฉกรรจ์	20 ปี	50,000
จำหน่ายหรือจัดส่ง			
ทุกปริมาณ	อุกฉกรรจ์	1 ปี - ตลอดชีวิต	50,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์	อุกฉกรรจ์	ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป	50,000
อยู่ในรัศมีโรงเรียน 1,000 ฟุต	อุกฉกรรจ์	3 ปี - ตลอดชีวิต	50,000
เพาะปลูก			
ไม่เกิน 1 ออนซ์ หรือ 30 ต้น	อุกฉกรรจ์	10 ปี	50,000
1 ออนซ์ หรือ 30 ต้น ขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	2 ปี - ตลอดชีวิต	50,000
ผู้ใดกระทำความผิดซ้ำ ระวังโทษเป็น 2 เท่า			
กัญชาแปรรูป			
ครอบครองไม่เกิน 1 กรัม กระทำผิดครั้งแรก	ลหุโทษ	6 เดือน	500
ครอบครองไม่เกิน 1 กรัม กระทำผิดซ้ำ	ลหุโทษ	3 ปี	1,000
ครอบครอง 1 กรัมขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	5 ปี	1,000
ผลิต	อุกฉกรรจ์	10 ปี	50,000
จำหน่ายหรือเจตนาครอบครองเพื่อจำหน่าย โทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง ผลิต จัดส่ง	ลหุโทษ	6 เดือน	500
ให้ผู้เยาว์ ซึ่งเยาว์กว่า 3 ปีจัดส่ง	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
มาตรการยึดทรัพย์สิน			
ยานพาหนะและทรัพย์สินอื่น			
อื่นๆ			

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ใช้หรือครอบครองทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิด	อุกฉกรรจ์	10 ปี	-
ประกอบกิจการผิดกฎหมาย ระหว่างโทษเป็นสองหรือสามเท่า			
ผู้ใดครอบครองสัญชาบนรถไฟ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
ผู้ใดกักตุนกัญชา ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
ผู้กระทำความผิดลหุโทษต้องเข้ารับหลักสูตรเกี่ยวกับยาเสพติด			
ผู้กระทำความผิดคดีอุกฉกรรจ์มีสิทธิเลือกเข้ารับการฟื้นฟู บริการสังคม เพิกถอนใบอนุญาตขับขี่			

11. ฮาวาย (Hawaii)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครอง			
ครอบครองเพื่อเสพ			
ไม่เกิน 1 ออนซ์	ลหุโทษ	30 วัน	1,000
1 ออนซ์ - 1 ปอนด์	ลหุโทษ	1 ปี	2,000
1 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจกวรรจ	5 ปี	10,000
ส่งเสริมการค้า			
1 - 2 ปอนด์	คุกจกวรรจ	5 ปี	10,000
ตั้งแต่ 2 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 25 ปอนด์	คุกจกวรรจ	10 ปี	25,000
25 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจกวรรจ	20 ปี	50,000
อยู่ในรัศมีโรงเรียนหรือสวนสาธารณะ 750 ฟุต หรืออยู่ในรัศมีรถโรงเรียน 10 ฟุต	คุกจกวรรจ	5 ปี	10,000
จำหน่าย หรือจัดส่ง			
ไม่เกิน 1 ออนซ์	ลหุโทษ	1 ปี	2,000
1 ออนซ์ - 1 ปอนด์	คุกจกวรรจ	5 ปี	10,000
ตั้งแต่ 1 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 5 ปอนด์	คุกจกวรรจ	10 ปี	25,000
ตั้งแต่ 5 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจกวรรจ	20 ปี	50,000
อยู่ในรัศมีโรงเรียนหรือสวนสาธารณะ 750 ฟุต หรืออยู่ในรัศมีรถโรงเรียน 10 ฟุต	คุกจกวรรจ	5 ปี	10,000
เพาะปลูก			
25 - 50 ต้น	คุกจกวรรจ	5 ปี	10,000
ตั้งแต่ 50 ต้นขึ้นไป แต่ไม่ถึง 100 ต้น	คุกจกวรรจ	10 ปี	25,000
ตั้งแต่ 100 ต้นขึ้นไป	คุกจกวรรจ	20 ปี	50,000
เพาะปลูกในสถานที่อื่น ไม่ถึง 25 ต้น	คุกจกวรรจ	10 ปี	25,000
เพาะปลูกในสถานที่อื่น ตั้งแต่ 25 ต้นขึ้นไป	คุกจกวรรจ	20 ปี	50,000

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ผู้ใดเพาะปลูกในสถานที่ซึ่งมีผู้เยาว์ปรากฏอยู่ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ใช้ ครอบครอง หรือจำหน่าย	คุกจนกระทั่ง	5 ปี	10,000
จัดส่งแก่ผู้เยาว์กว่า 3 ปี	คุกจนกระทั่ง	10 ปี	25,000
มาตรการยึดทรัพย์			
ยานพาหนะและทรัพย์สินอื่น			
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง			
ไม่ถึง 1/8 ออนซ์	ลหุโทษ	1 ปี	2,000
ตั้งแต่ 1/8 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 1 ออนซ์	คุกจนกระทั่ง	10 ปี	25,000
ตั้งแต่ 1 ออนซ์ขึ้นไป	คุกจนกระทั่ง	20 ปี	50,000
แจกจ่าย			
ไม่ถึง 1/8 ออนซ์	คุกจนกระทั่ง	10 ปี	25,000
ตั้งแต่ 1/8 ออนซ์ขึ้นไป	คุกจนกระทั่ง	20 ปี	50,000
อื่นๆ			
ใช้ผู้เยาว์ในการเดินยา	คุกจนกระทั่ง	10 ปี	25,000
ภายในโรงเรียน รถโรงเรียน หรือ สวนสาธารณะ	คุกจนกระทั่ง	20 ปี	50,000
ค้นพบกัญชาในยานพาหนะ ผู้โดยสารทุกคนต้องขอหาครอบครอง			

12. นิวเม็กซิโก (New Mexico)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครัว			
ไม่เกิน 1 ออนซ์ กระทำความผิดครั้งแรก	ลหุโทษ	15 วัน	100
ไม่เกิน 1 ออนซ์ กระทำความผิดซ้ำ	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
มากกว่า 1 ออนซ์ น้อยกว่า 8 ออนซ์	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
8 ออนซ์ขึ้นไป	คุกจกรรจ์	1.5 ปี	5,000
แจกจ่าย			
ไม่เกิน 100 ปอนด์ กระทำความผิดครั้งแรก	คุกจกรรจ์	1.5 ปี	5,000
ไม่เกิน 100 ปอนด์ กระทำความผิดซ้ำ	คุกจกรรจ์	3 ปี	5,000
ตั้งแต่ 100 ปอนด์ขึ้นไป กระทำความผิดครั้งแรก	คุกจกรรจ์	3 ปี	5,000
ตั้งแต่ 100 ปอนด์ขึ้นไป กระทำความผิดซ้ำ	คุกจกรรจ์	9 ปี	10,000
แก่ผู้เยาว์ กระทำความผิดครั้งแรก	คุกจกรรจ์	3 ปี	5,000
แก่ผู้เยาว์ กระทำความผิดซ้ำ	คุกจกรรจ์	9 ปี	10,000
ภายในพื้นที่โรงเรียนปลอดภัยเสพติด	คุกจกรรจ์	18 ปี	15,000
ให้รวมถึงเจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย			
ถ้าไม่มีใบสำคัญรับเงิน หรือการแลกเปลี่ยนกับยาปริมาณน้อย ให้ถือว่ากระทำความผิดฐานครอบครอง			
เพาะปลูก			
ทุกปริมาณ กระทำความผิดครั้งแรก	คุกจกรรจ์	9 ปี	10,000
ทุกปริมาณ กระทำความผิดซ้ำ	คุกจกรรจ์	18 ปี	15,000
ภายในพื้นที่โรงเรียนปลอดภัยเสพติด	คุกจกรรจ์	18 ปี	15,000
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
แจกจ่าย หรือเจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย	คุกจกรรจ์	3 ปี	5,000
กระทำความผิดซ้ำ หรือภายในรัศมีโรงเรียนซึ่งไม่มีระดับมัธยมศึกษา ให้เพิ่มโทษหนักขึ้น			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครอง หรือแจกจ่าย	ลหุโทษ	1 ปี	100
แจกจ่ายแก่ผู้เยาว์	อุกฉกรรจ์	1.5 ปี	5,000
อื่นๆ			
หากผู้อายุ 15 ปีขึ้นไป กระทำความผิด ให้เพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ			

13. ไวโอมิง (Wyoming)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครัว			
ผู้มีเมากัญชา	ลหุโทษ	6 เดือน	750
ไม่เกิน 3 ออนซ์	ลหุโทษ	12 เดือน	1,000
3 ออนซ์ขึ้นไป	คุกจรรยา	5 ปี	10,000
อยู่ในรัศมีโรงเรียน 500 ฟุต ให้เพิ่มโทษปรับ \$ 500 แก่ผู้นั้น			
จำหน่ายหรือครอบครอง			
ทุกปริมาณ	คุกจรรยา	10 ปี	10,000
เพาะปลูก			
ทุกปริมาณ	ลหุโทษ	6 เดือน	1,000
กัญชาแปรรูป			
กัญชาเหลวไม่เกิน 0.3 กรัม	ลหุโทษ	12 เดือน	1,000
กัญชาเหลว 0.3 กรัมขึ้นไป	คุกจรรยา	5 ปี	10,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง	-	6 เดือน	750

14. โคโลราโด (Colorado)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครอง			
ครอบครองเพื่อเสพ			
ไม่เกิน 1 ออนซ์*	-	-	-
โยกย้ายไม่เกิน 1 ออนซ์*	-	-	-
1 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 2 ออนซ์	มโนสาเร่	-	100
พกพาหรือใช้ไม่เกิน 2 ออนซ์ ในพื้นที่สาธารณะ	มโนสาเร่	-	1,000
2 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 6 ออนซ์	ลหุโทษ	0 - 12 เดือน	700
6 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 12 ออนซ์	ลหุโทษ	6 - 18 เดือน	5,000
12 ออนซ์ขึ้นไป	คุกจกรรจ์	1 - 2 ปี	100,000
*ผู้นั้นต้องอายุ 21 ปีขึ้นไป			
เจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย			
8 ออนซ์ขึ้นไป อาจตั้งข้อหาเพิ่มได้			
จำหน่ายหรือแจกจ่าย			
ไม่เกิน 4 ออนซ์	ลหุโทษ	6 - 18 เดือน	5,000
4 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 12 ออนซ์	คุกจกรรจ์	6 เดือน - 2 ปี	100,000
12 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 5 ปอนด์	คุกจกรรจ์	2 - 6 ปี	500,000
5 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 50 ปอนด์	คุกจกรรจ์	4 - 16 ปี	750,000
50 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจกรรจ์	8 - 32	1,000,000
เพาะปลูก			
ไม่เกิน 6 ต้น*	-	-	-
6 - 30 ต้น	คุกจกรรจ์	6 เดือน - 2 ปี	100,000
30 ต้นขึ้นไป	คุกจกรรจ์	2 - 6 ปี	500,000
*ผู้นั้นต้องอายุ 21 ปีขึ้นไป			
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง			
ไม่เกิน 1 ออนซ์*	-	-	-
1 - 3 ออนซ์	ลหุโทษ	6 - 18 เดือน	5,000
3 ออนซ์ขึ้นไป	คุกจกรรจ์	6 เดือน - 2 ปี	100,000

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
แจกจ่าย โยกย้าย หรือเจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย โยกย้าย			
ไม่เกิน 2 ออนซ์	ลหุโทษ	6 - 18 เดือน	5,000
2 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 6 ออนซ์	คุกฉกรรจ์	6 เดือน - 2 ปี	100,000
6 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 2.5 ปอนด์	คุกฉกรรจ์	2 - 6 ปี	500,000
2.5 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 25 ปอนด์	คุกฉกรรจ์	4 - 16 ปี	750,000
25 ปอนด์ขึ้นไป	คุกฉกรรจ์	8 - 32 ปี	1,000,000
*ผู้ต้องหาต้องอายุ 21 ปีขึ้นไป			
ผู้ใดจำหน่าย โยกย้าย หรือจ่ายกัญชา แก่ผู้เยาว์ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้ต้องหา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง	มโนสาเร่	-	100

15. เทกซัส (Texas)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครัว			
ไม่เกิน 2 ออนซ์	ลหุโทษ	180 วัน	2,000
2 - 4 ออนซ์	ลหุโทษ	1 ปี	4,000
4 ออนซ์ - 5 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	180 วัน - 2 ปี	10,000
5 - 50 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	2 - 10 ปี	10,000
50 - 2,000 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	2 - 20 ปี	10,000
2,000 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจนกระทั่ง	5 - 99 ปี	50,000
จำหน่าย			
ไม่เกิน 7 กรัม ไม่มีค่าจ้าง	ลหุโทษ	180 วัน	2,000
ไม่เกิน 7 กรัม	ลหุโทษ	1 ปี	4,000
7 กรัม - 5 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	180 วัน - 2 ปี	10,000
5 - 50 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	2 - 20 ปี	10,000
50 - 2,000 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	5 - 99 ปี	10,000
2,000 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจนกระทั่ง	10 - 99 ปี	100,000
แก่ผู้เยาว์	คุกจนกระทั่ง	2 - 20 ปี	10,000
เพาะปลูก			
นำโทษความผิดฐานครอบครองบังคับใช้			
กัญชาแปรรูป			
ครอบครองไม่เกิน 1 กรัม	คุกจนกระทั่ง	180 วัน - 2 ปี	10,000
ครอบครอง 1 - 4 กรัม	คุกจนกระทั่ง	2 - 10 ปี	10,000
ครอบครอง 4 - 400 กรัม	คุกจนกระทั่ง	2 - 20 ปี	10,000
ครอบครอง 400 กรัมขึ้นไป	คุกจนกระทั่ง	10 ปี - ตลอดชีวิต	50,000
ผลิตหรือจัดส่งไม่เกิน 1 กรัม	คุกจนกระทั่ง	180 วัน - 2 ปี	10,000
ผลิตหรือจัดส่ง 1 - 4 กรัม	คุกจนกระทั่ง	2 - 20 ปี	10,000
ผลิตหรือจัดส่ง 4 - 400 กรัม	คุกจนกระทั่ง	5 - 99 ปี	10,000
ผลิตหรือจัดส่ง 400 กรัมขึ้นไป	คุกจนกระทั่ง	10 ปี - ตลอดชีวิต	10,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง	ลหุโทษ	-	500
จำหน่าย กระทำผิดครั้งแรก	ลหุโทษ	1 ปี	4,000

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
จำหน่าย กระทำผิดซ้ำ	คุกจนรกรจ์	90 วัน - 1 ปี	4,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์	คุกจนรกรจ์	180 วัน - 2 ปี	10,000
อื่นๆ			
ปลอมแปลงผลการตรวจสอบเสพติด	ลหุโทษ	180 วัน	2,000
ผู้กระทำความผิด ถูกระงับใบอนุญาตขับขี่ที่ยานพาหนะ			

16. โอคลาโฮมา (Oklahoma)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครอง			
กระทำความผิดครั้งแรก	-	1 ปี	-
กระทำความผิดซ้ำ	คุกถาวร	2 - 10 ปี	-
จำหน่าย หรือแจกจ่าย			
ไม่เกิน 25 ปอนด์	คุกถาวร	2 ปี - ตลอดชีวิต	20,000
25 - 1,000 ปอนด์	คุกถาวร	4 ปี - ตลอดชีวิต	100,000
ตั้งแต่ 1,000 ปอนด์ขึ้นไป	คุกถาวร	4 ปี - ตลอดชีวิต	500,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์ ระวังโทษเป็น 2 เท่า			
อยู่ในรัศมีโรงเรียน สวนสาธารณะ พับ 2,000 ฟุต ระวังโทษเป็น 2 เท่า			
เพาะปลูก			
นำโทษข้อหาครอบครองและจำหน่ายมาบังคับใช้			
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
แจกจ่าย ลำเลียง จ่าย หรือเจตนาครอบครองเพื่อผลิต แจกจ่าย หรือจ่าย	คุกถาวร	2 ปี - ตลอดชีวิต	20,000
แปรรูปกัญชา	คุกถาวร	2 ปี - ตลอดชีวิต	50,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง กระทำผิดครั้งแรก	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
ครอบครอง กระทำผิดซ้ำครั้งที่สอง	ลหุโทษ	1 ปี	5,000
ครอบครอง กระทำผิดซ้ำครั้งที่สาม	ลหุโทษ	1 ปี	10,000
อื่นๆ			
ผู้กระทำความผิด ถูกระงับใบขับขี่ยานพาหนะ 6 เดือน - 3 ปี			

17. แคนซัส (Kansas)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครอง			
ไม่เกิน 450 กรัม	ลหุโทษ	1 ปี	2,500
กระทำความผิดซ้ำ	อุกฉกรรจ์	10 เดือน - 3.5 ปี	100,000
เจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย			
ตั้งแต่ 450 กรัมขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	คุมประพฤติ 10 - 42 เดือน	100,000
จำหน่ายหรือแจกจ่าย			
ไม่เกิน 25 กรัม	อุกฉกรรจ์	คุมประพฤติ 14 - 51 เดือน	300,000
ตั้งแต่ 25 กรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 450 กรัม	อุกฉกรรจ์	46 - 83 เดือน	300,000
ตั้งแต่ 450 กรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 30 กิโลกรัม	อุกฉกรรจ์	92 - 144 เดือน	500,000
ตั้งแต่ 30 กิโลกรัมขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	138 - 204 เดือน	500,000
อยู่ในรัศมีโรงเรียน 1,000 ฟุต	อุกฉกรรจ์	4 - 7 ปี	300,000
เพาะปลูก			
4 ต้นขึ้นไป แต่ไม่ถึง 50 ต้น	อุกฉกรรจ์	46 - 83 เดือน	300,000
ตั้งแต่ 50 ต้นขึ้นไป แต่ไม่ถึง 100 ต้น	อุกฉกรรจ์	92 - 144 เดือน	500,000
ตั้งแต่ 100 ต้นขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	138 - 204 เดือน	500,000
กัญชาแปรรูป			
โทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
กักตุน นำเข้าสู่ร่างกาย	ลหุโทษ	1 ปี	2,500
ใช้เพาะปลูกไม่เกิน 5 ต้น	ลหุโทษ	1 ปี	2,500
ใช้เพาะปลูก ตั้งแต่ 5 ต้นขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	คุมประพฤติ 5 - 17 เดือน	100,000
จำหน่าย	ลหุโทษ	1 ปี	2,500
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์ ในรัศมีโรงเรียน 1,000 ฟุต	อุกฉกรรจ์	คุมประพฤติ 5 - 17 เดือน	100,000

18. เนบราสกา (Nebraska)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครอง			
1 ออนซ์ขึ้นไป กระทำผิดครั้งแรก	ปรับ	-	300
1 ออนซ์ขึ้นไป กระทำผิดซ้ำครั้งที่สอง	ลหุโทษ	-	500
1 ออนซ์ขึ้นไป กระทำผิดซ้ำครั้งที่สาม	ลหุโทษ	7 วัน	500
1 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 1 ปอนด์	ลหุโทษ	3 เดือน	500
1 ปอนด์ขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	5 ปี	1,000
จำหน่าย หรือผลิต			
ทุกปริมาณ	อุกฉกรรจ์	1 - 20 ปี	25,000
แก่ผู้เยาว์ ในรัศมีโรงเรียน 1,000 ฟุต หรือในรัศมีสถานที่ซึ่งกำหนด 100 - 1,000 ฟุต กระทำความผิดครั้งแรก	อุกฉกรรจ์	1 - 50 ปี	-
กระทำความผิดซ้ำ	อุกฉกรรจ์	3 ปี - ตลอดชีวิต	-
เพาะปลูก			
นำโทษข้อหา จำหน่าย ผลิต บังคับใช้			
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง	อุกฉกรรจ์	5 ปี	10,000
จำหน่าย ผลิต เจตนาครอบครองเพื่อ แจกจ่าย	อุกฉกรรจ์	1 - 20 ปี	25,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง กระทำความผิดครั้งแรก	ปรับ	-	100
จำหน่าย	ลหุโทษ	6 เดือน	1,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
โฆษณา	ลหุโทษ	3 เดือน	500

19. เซาท์ดาโคตา (South Dakota)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครอง			
ไม่เกิน 2 ออนซ์	ลหุโทษ	1 ปี	2,000
2 ออนซ์ - ½ ปอนด์	คุกจนรวิจ	1 ปี	4,000
½ ปอนด์ - 1 ปอนด์	คุกจนรวิจ	5 ปี	10,000
1 - 10 ปอนด์	คุกจนรวิจ	10 ปี	20,000
10 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจนรวิจ	15 ปี	30,000
จำหน่าย			
ไม่เกิน ½ ออนซ์	ลหุโทษ	15 วัน - 1 ปี	2,000
½ - 1 ออนซ์	คุกจนรวิจ	2 ปี	4,000
1 ออนซ์ - ½ ปอนด์	คุกจนรวิจ	5 ปี	10,000
½ - 1 ปอนด์	คุกจนรวิจ	10 ปี	20,000
1 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจนรวิจ	15 ปี	30,000
ในรัศมีโรงเรียน 1,000 ฟุต หรือในรัศมีสถานที่ซึ่งกำหนด 500 ฟุต	-	5 ปีขึ้นไป	10,000
ผู้ใดจำหน่ายแก่ผู้เยาว์ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง	คุกจนรวิจ	10 ปี	20,000
ผลิต แจกจ่าย จ่ายกัญชา	คุกจนรวิจ	10 ปี	20,000
ผู้ใดกระทำความผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง	ลหุโทษ	30 วัน	500
อื่นๆ			
อาศัยในห้องพักที่ใช้หรือกักตุนกัญชา	ลหุโทษ	1 ปี	2,000

20. นอร์ทดาโคตา (North Dakota)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครัว			
ไม่เกิน 1 ออนซ์	ลหุโทษ	30 วัน	1,500
1 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 500 กรัม	คุกจนกระทั่ง	5 ปี	10,000
500 กรัมขึ้นไป	คุกจนกระทั่ง	10 ปี	20,000
ในรัศมีโรงเรียน 1,000 ฟุต	คุกจนกระทั่ง	10 ปี	20,000
จำหน่าย			
ทุกปริมาณ	คุกจนกระทั่ง	3 - 10 ปี	20,000
ให้ผู้เยาว์	คุกจนกระทั่ง	10 ปี	20,000
ในรัศมีโรงเรียน 1,000 ฟุต	คุกจนกระทั่ง	20 ปี	20,000
เพาะปลูก			
นำบทลงโทษข้อหา ครอบครัว บังคับใช้			
กัญชาแปรรูป			
เสพ	ลหุโทษ	1 ปี	3,000
ครอบครอง	คุกจนกระทั่ง	5 ปี	10,000
ผลิตหรือจัดส่ง	คุกจนกระทั่ง	10 ปี	20,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง ผลิต จัดส่ง หรือ โฆษณา	ลหุโทษ	1 ปี	3,000
จัดหาแก่ผู้เยาว์	คุกจนกระทั่ง	5 ปี	10,000
อื่นๆ			
เยาวชนเป็นผู้กระทำผิด ระบุใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ 6 เดือน			

21. มินนิโซตา (Minnesota)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครอง			
ไม่เกิน 42.5 กรัม*	ลหุโทษ	-	200
42.5 กรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 10 กิโลกรัม	คุกจกวรรจ	5 ปี	10,000
ตั้งแต่ 10 กิโลกรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 50 กิโลกรัม	คุกจกวรรจ	20 ปี	250,000
ตั้งแต่ 50 กิโลกรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 100 กิโลกรัม	คุกจกวรรจ	25 ปี	500,000
ตั้งแต่ 100 กิโลกรัมขึ้นไป	คุกจกวรรจ	30 ปี	1,000,000
ตรวจพบในยานพาหนะ ไม่รวมท้ายรถ 1.4 กรัมขึ้นไป	ลหุโทษ	90 วัน	1,000
* การกระทำผิดครั้งแรก อาจใช้มาตรการปล่อยตัวแบบกำหนดเงื่อนไข			
* ให้มีเข้ารับหลักสูตรเรื่องยาเสพติด			
จำหน่าย			
ไม่เกิน 42.5 กรัม*	ลหุโทษ	-	200
42.5 กรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 5 กิโลกรัม	คุกจกวรรจ	5	10,000
ตั้งแต่ 5 กิโลกรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 25 กิโลกรัม	คุกจกวรรจ	20	250,000
ตั้งแต่ 25 กิโลกรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 50 กิโลกรัม	คุกจกวรรจ	25	500,000
ตั้งแต่ 50 กิโลกรัมขึ้นไป	คุกจกวรรจ	30	1,000,000
นำเข้าตั้งแต่ 100 กิโลกรัมขึ้นไป หรือให้ผู้เยาว์นำเข้า	คุกจกวรรจ	35	1,250,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์	คุกจกวรรจ	20	250,000
ภายในโรงเรียนหรือสถานที่ซึ่งกำหนด	คุกจกวรรจ	15	100,000
ตั้งแต่ 5 กิโลกรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 25 กิโลกรัมในโรงเรียน	คุกจกวรรจ	25	500,000
ตั้งแต่ 25 กิโลกรัมขึ้นไปในโรงเรียน	คุกจกวรรจ	30	1,000,000
* ให้มีเข้ารับหลักสูตรเรื่องยาเสพติด			
การเพาะปลูก			

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
นำโทษข้อหา ครอบครอง มาบังคับใช้			
กัญชาแปรรูป			
โทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง	ลหุโทษ	-	300
จำหน่าย โฆษณา	ลหุโทษ	-	1,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์	ลหุโทษ	1 ปี	3,000
อื่นๆ			
ผู้กระทำความผิดในข้อหาครอบครองหรือจำหน่ายในขณะจับที่ เพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ที่ยานพาหนะ			

22. ไอโอวา (Iowa)

ความผิด	ประเภทโทษ	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครองกัญชา			
กระทำความผิดครั้งแรก	ลหุโทษ	6 เดือน	1,000
กระทำความผิดซ้ำครั้งที่สอง	ลหุโทษ	1 ปี	1,875
กระทำความผิดซ้ำครั้งที่สาม	ลหุโทษ	2 ปี	6,250
ผู้ติดกัญชาเรื้อรัง ให้ส่งไปบำบัดรักษา			
เพาะปลูก หรือแจกจ่ายกัญชา			
ไม่เกิน 50 กิโลกรัม	อุกฉกรรจ์	5 ปี	7,500
50 กิโลกรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 100 กิโลกรัม	อุกฉกรรจ์	10 ปี	50,000
100 กิโลกรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 1,000 กิโลกรัม	อุกฉกรรจ์	25 ปี	100,000
1,000 กิโลกรัมขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	50 ปี	1,000,000
ใช้ผู้เยาว์	อุกฉกรรจ์	5 - 25 ปี	100,000
แจกจ่ายผู้เยาว์ ในรัศมี สวนสาธารณะ โรงเรียน ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา รถโรงเรียน 1,000 ฟุต	อุกฉกรรจ์	10 ปี	100,000
การแจกจ่ายให้หมายถึงเจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่ายด้วย			
กัญชาแปรรูป			
โทษเสมือนกัญชาแทบทุกประการ			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง แจกจ่าย ผลิต	ลหุโทษ	6 เดือน	1,000
อื่นๆ			
สนับสนุน ช่วยเหลือ ในสถานที่ซึ่ง มีการใช้ แจกจ่าย หรือครอบครอง กัญชา	ลหุโทษ	1 ปี	1,875
เจตนาครอบครองเพื่อจำหน่ายเป็นจำนวนมาก ระบุใบอนุญาตขี้นขี้นยานพาหนะ			

23. มิสซูรี (Missouri)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครอง			
ไม่เกิน 35 กรัม	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
35 กรัม - 30 กิโลกรัม	คุกจนรวิจ	1 ปี	5,000
30 กิโลกรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 100 กิโลกรัม	คุกจนรวิจ	5 - 15 ปี	20,000
ตั้งแต่ 100 กิโลกรัมขึ้นไป	คุกจนรวิจ	10 ปี - ตลอดชีวิต	20,000
ครอบครอง 100 กิโลกรัมขึ้นไปถือเป็นการขน			
จำหน่าย ขน หรือแจกจ่ายกัญชา			
ไม่เกิน 4 กรัม	คุกจนรวิจ	7 ปี	5,000
5 กรัม - 30 กิโลกรัม	คุกจนรวิจ	5 - 15 ปี	20,000
30 กิโลกรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 100 กิโลกรัม	คุกจนรวิจ	5 - 15 ปี	20,000
ตั้งแต่ 100 กิโลกรัมขึ้นไป	คุกจนรวิจ	10 ปี - ตลอดชีวิต	20,000
ตั้งแต่ 500 ต้นขึ้นไป	คุกจนรวิจ	10 ปี - ตลอดชีวิต	20,000
ในรัศมีโรงเรียน 2,000 ฟุต หรือในรัศมี พิบ 1,000 ฟุต	คุกจนรวิจ	10 ปี - ตลอดชีวิต	20,000
จำหน่าย แจกจ่าย แก่ผู้เยาว์	คุกจนรวิจ	5 - 15 ปี	20,000
เพาะปลูกกัญชา			
นำโทษข้อหา ครอบครองและขาย มาบังคับใช้			
กัญชาแปรรูป			
โทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
จำหน่าย	คุกจนรวิจ	4 ปี	5,000
อื่นๆ			
ผู้กระทำความผิดอายุต่ำกว่า 21 ปี เพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ			

24. ลุยเซียนา (Louisiana)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครองกัญชา			
ไม่เกิน 14 กรัม	-	15 วัน	300
14 กรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 2.5 ปอนด์	-	6 เดือน	500
ตั้งแต่ 2.5 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 60 ปอนด์	-	2 - 10 ปี	30,000
ตั้งแต่ 60 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 2,000 ปอนด์	อุกฉกรรจ์	5 - 30 ปี	100,000
ตั้งแต่ 2,000 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 10,000 ปอนด์	อุกฉกรรจ์	10 - 40 ปี	400,000
ตั้งแต่ 10,000 ปอนด์ขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	25 - 40 ปี	1,000,000
กระทำความผิดครั้งแรกและกระทำความผิดซ้ำครั้งที่สองสามารถเลือกเข้าคุมประพฤติแทนจำคุก			
แจกจ่าย เพาะปลูก			
กระทำความผิดครั้งแรก	-	5 - 30 ปี	50,000
กระทำความผิดซ้ำครั้งที่สอง	-	10 - 60 ปี	100,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์ กระทำความผิดครั้งแรก	-	5 - 45 ปี	100,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์ กระทำความผิดซ้ำครั้งที่สอง	-	10 - 90 ปี	200,000
ให้รวมถึงเจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย			
กัญชาแปรรูป			
โทษเสมือนกัญชา			
อื่นๆ			
ครอบครอง แจกจ่าย เพาะปลูก ในรัศมีเขตปลอดภัยเสฟติด 2,000 ฟุต รัววงโทษเป็น 1.5 เท่า			
ผู้กระทำความผิด เพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ 30 วันขึ้นไป แต่ไม่เกิน 1 ปี			

25. อิลลินอยส์ (Illinois)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครัวของกัญชา			
ไม่เกิน 2.5 กรัม	ลหุโทษ	30 วัน	1,500
2.5 - 10 กรัม	ลหุโทษ	6 เดือน	1,500
10 กรัมขึ้นไป - 30 กรัม กระทำผิดครั้งแรก	ลหุโทษ	1 ปี	2,500
10 กรัมขึ้นไป - 30 กรัม กระทำผิดซ้ำ	คุกจกวรรจ	1 - 6 ปี	25,000
30 กรัมขึ้นไป - 500 กรัม กระทำผิดครั้งแรก	คุกจกวรรจ	1 - 6 ปี	25
30 กรัมขึ้นไป - 500 กรัม กระทำผิดซ้ำ	คุกจกวรรจ	2 - 10 ปี	25
500 กรัมขึ้นไป - 2,000 กรัม	คุกจกวรรจ	2 - 10 ปี	25
2,000 กรัมขึ้นไป - 5,000 กรัม	คุกจกวรรจ	3 - 14 ปี	25
5,000 กรัมขึ้นไป	คุกจกวรรจ	4 - 30 ปี	25
จำหน่าย หรือขนกัญชา			
ไม่เกิน 2.5 กรัม	ลหุโทษ	6 เดือน	1,500
2.5 กรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 10 กรัม	ลหุโทษ	1 ปี	2,500
10 กรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 30 กรัม	คุกจกวรรจ	1 - 6 ปี	25,000
30 กรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 500 กรัม	คุกจกวรรจ	2 - 10 ปี	50,000
500 กรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 2,000 กรัม	คุกจกวรรจ	3 - 14 ปี	100,000
2,000 กรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 5,000 กรัม	คุกจกวรรจ	4 - 30 ปี	150,000
5,000 กรัมขึ้นไป	คุกจกวรรจ	6 - 60 ปี	200,000
จัดส่งในสถานศึกษา ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
นำเข้าตั้งแต่ 2,500 กรัมขึ้นไป ต้องโทษฐานจำหน่าย ระวังโทษเป็น 2 เท่า			
เพาะปลูกกัญชา			
ไม่เกิน 5 ต้น	ลหุโทษ	1 ปี	2,500
5 ต้นขึ้นไป แต่ไม่เกิน 20 ต้น	คุกจกวรรจ	1 - 6 ปี	25,000
20 ต้นขึ้นไป แต่ไม่เกิน 50 ต้น	คุกจกวรรจ	2 - 10 ปี	25,000
50 ต้นขึ้นไป แต่ไม่เกิน 200 ต้น	คุกจกวรรจ	3 - 14 ปี	100,000
200 ต้นขึ้นไป	คุกจกวรรจ	4 - 30 ปี	100,000
กัญชาแปรรูป			
โทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด
ครอบครอง	ลหุโทษ	1 ปี	2,500
จำหน่าย	คุกจกวรรจ	1 - 6 ปี	25,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์	คุกจกวรรจ	2 - 10 ปี	25,000
จำหน่ายแก่หญิงตั้งครรภ์	คุกจกวรรจ	3 - 14 ปี	25,000
อื่นๆ			
บังคับใช้มาตรากรายึดทรัพย์			

26. อะแลสกา (Alaska)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครัวกัญชา			
ครอบครองเพื่อเสพ			
ไม่เกิน 1 ออนซ์	-	-	-
1 – 4 ออนซ์ ณ เคสดานผู้นั้น	-	-	-
ตั้งแต่ 1 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 4 ออนซ์	ลหุโทษ	1 ปี	10,000
ตั้งแต่ 4 ออนซ์ขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	5 ปี	50,000
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษาหรือศูนย์ นันทนาการ 500 ฟุต	อุกฉกรรจ์	5 ปี	50,000
กระทำความผิดในที่สาธารณะ	ปรับ	-	100
เจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย			
ไม่ถึง 1 ออนซ์	ลหุโทษ	1 ปี	10,000
ตั้งแต่ 1 ออนซ์ขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	5 ปี	50,000
จำหน่าย หรือจัดส่งกัญชา			
ไม่เกิน 1 ออนซ์	ลหุโทษ	1 ปี	10,000
ตั้งแต่ 1 ออนซ์ขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	5 ปี	50,000
แก่ผู้เยาว์หรือผู้เยาว์กว่าผู้จำหน่าย 3 ปี	อุกฉกรรจ์	10 ปี	100,000
เพาะปลูกกัญชา			
ไม่เกิน 6 ต้น (ต้นโตเต็มวัยไม่เกิน 3 ต้น)	-	-	-
6 – 25 ต้น ณ เคสดานผู้นั้น	-	-	-
ตั้งแต่ 25 ต้นขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	5 ปี	1,000
แก่ผู้เยาว์หรือผู้เยาว์กว่าผู้จำหน่าย 3 ปี	อุกฉกรรจ์	10 ปี	100,000
กัญชาแปรรูป			
ครอบครองไม่เกิน 3 กรัม	ลหุโทษ	0 – 1 ปี	10,000
ครอบครองมากกว่า 3 กรัม	อุกฉกรรจ์	0 – 2 ปี	50,000
จัดส่ง ผลิต หรือเจตนาครอบครองเพื่อจัดส่ง	อุกฉกรรจ์	1 – 3 ปี	100,000
มาตรการยึดทรัพย์สิน			
ยานพาหนะ และทรัพย์สินอื่น			
อื่นๆ			
การให้กัญชาไม่ถึง 1 ออนซ์โดยเสนาหา	-	-	-
เจ้าของสิ่งปลูกสร้างที่เกิดการกระทำความผิด	อุกฉกรรจ์	5 ปี	500,000
ผู้กระทำความผิดฐานเสพหรือครอบครองกัญชา ให้เพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ			

27. แอริโซนา (Arizona)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ไม่ถึง 2 ปอนด์	อุกฉกรรจ์	4 เดือน – 2 ปี	150,000
ตั้งแต่ 2 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 4 ปอนด์	อุกฉกรรจ์	6 เดือน – 2.5 ปี	150,000
ตั้งแต่ 4 ปอนด์ขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	1 – 3.75 ปี	150,000
จำหน่ายกัญชา			
ไม่ถึง 2 ปอนด์	อุกฉกรรจ์	1 – 3.75 ปี	150,000
2 – 4 ปอนด์	อุกฉกรรจ์	2 – 8.75 ปี	150,000
4 ปอนด์ขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	3 – 12.5 ปี	150,000
ผลิต หรือเพาะปลูกกัญชา			
ไม่ถึง 2 ปอนด์	อุกฉกรรจ์	6 เดือน – 2.5 ปี	150,000
2 – 4 ปอนด์	อุกฉกรรจ์	1 – 3.75 ปี	150,000
4 ปอนด์ขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	2 – 8.75 ปี	150,000
ลักลอบค้ากัญชา			
ไม่ถึง 2 ปอนด์	อุกฉกรรจ์	2 – 8.75 ปี	150,000
ตั้งแต่ 2 ปอนด์ขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	3 – 12.5 ปี	150,000
กัญชาแปรรูป			
เสพหรือครอบครอง	อุกฉกรรจ์	1 – 3.75 ปี	150,000
ผลิต จำหน่าย หรือลักลอบค้า	อุกฉกรรจ์	3 – 12.5 ปี	150,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครองหรือโฆษณา	อุกฉกรรจ์	4 เดือน – 2 ปี	150,000
อื่นๆ			
ผู้ใดจ้างผู้เยาว์ในการกระทำความผิด กระทำความผิดซ้ำในคดีอุกฉกรรจ์ หรือกระทำความผิดในสถานศึกษา ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			

28. อาร์คันซอ (Arkansas)

ชื่อก่อสร้าง	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครัวกัญชา			
ไม่ถึง 4 ออนซ์ (กระทำความผิดครั้งแรก)	ลหุโทษ	ไม่เกิน 1 ปี	2,500
ตั้งแต่ 1 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 4 ออนซ์ (กระทำความผิดซ้ำ)	คุกจรรยา	ไม่เกิน 6 ปี	10,000
ตั้งแต่ 4 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 10 ปอนด์	คุกจรรยา	ไม่เกิน 6 ปี	10,000
ตั้งแต่ 10 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 25 ปอนด์	คุกจรรยา	3 – 10 ปี	10,000
ตั้งแต่ 25 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 100 ปอนด์	คุกจรรยา	5 – 20 ปี	10,000
ตั้งแต่ 100 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 500 ปอนด์	คุกจรรยา	6 – 30 ปี	10,000
จัดส่งกัญชา			
ไม่เกิน 14 กรัม	ลหุโทษ	ไม่เกิน 1 ปี	2,500
14 กรัม – 4 ออนซ์	คุกจรรยา	ไม่เกิน 6 ปี	10,000
4 ออนซ์ – 25 ปอนด์	คุกจรรยา	3 – 10 ปี	10,000
25 – 100 ปอนด์	คุกจรรยา	5 – 20 ปี	15,000
100 – 500 ปอนด์	คุกจรรยา	6 – 30 ปี	15,000
ให้รวมถึงผลิต หรือเจตนาครอบครองเพื่อจัดส่ง			
ลักลอบค้ากัญชา			
ตั้งแต่ 500 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจรรยา	10 – 40 ปี	15,000
กัญชาแปรรูป			
บทกำหนดโทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
เจตนาครอบครองเพื่อเสพ	ลหุโทษ	ไม่เกิน 1 ปี	2,500
เจตนาครอบครองเพื่อเพาะปลูก	คุกจรรยา	ไม่เกิน 6 ปี	10,000
จัดส่งอุปกรณ์ฯ สำหรับสูบแก่ผู้เยาว์กว่า 3 ปี	ลหุโทษ	ไม่เกิน 1 ปี	2,500
จัดส่งอุปกรณ์ฯ สำหรับเพาะปลูกแก่ผู้เยาว์กว่า 3 ปี	คุกจรรยา	5 – 20 ปี	15,000

29. แอละแบมา (Alabama)

ชื่อกฎหมาย	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ครอบครองเพื่อเสพ	ลหุโทษ	1 ปี	6,000
มิได้ครอบครองเพื่อเสพ	อุกฉกรรจ์	1 – 10 ปี	15,000
จำหน่ายกัญชา			
ทุกปริมาณ	อุกฉกรรจ์	2 – 20 ปี	30,000
แก่ผู้เยาว์	อุกฉกรรจ์	10 ปี – ตลอดชีวิต	60,000
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษาหรือบ้านเช่าอาหาร 3 ไมล์	อุกฉกรรจ์	5 ปี	-
ลักลอบค้ากัญชา			
2.2 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 100 ปอนด์	อุกฉกรรจ์	3 ปี	25,000
ตั้งแต่ 100 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 500 ปอนด์	อุกฉกรรจ์	5 ปี	50,000
ตั้งแต่ 500 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 1,000 ปอนด์	อุกฉกรรจ์	15 ปี	200,000
เพาะปลูกกัญชา			
ผลิตในระดับที่ 2	อุกฉกรรจ์	2 – 20 ปี	30,000
ผลิตในระดับที่ 1	อุกฉกรรจ์	10 ปี – ตลอดชีวิต	60,000
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง	อุกฉกรรจ์	1 – 10 ปี	15,000
ผลิตในระดับที่ 2	อุกฉกรรจ์	2 – 20 ปี	30,000
ผลิตในระดับที่ 1	อุกฉกรรจ์	10 ปี – ตลอดชีวิต	60,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ใช้ หรือเจตนาครอบครองเพื่อใช้	ลหุโทษ	1 ปี	6,000
จัดส่ง หรือจำหน่าย	ลหุโทษ	1 ปี	6,000
ใช้ จัดส่ง จำหน่าย หรือเจตนาครอบครองหรือผลิตเพื่อจัดส่งหรือจำหน่าย หรือเจตนาครอบครองเพื่อใช้ อุปกรณ์ผลิตสารควบคุม	อุกฉกรรจ์	1 – 10 ปี	15,000
กระทำความผิดซ้ำฐานจัดส่งหรือจำหน่าย	อุกฉกรรจ์	1 – 10 ปี	15,000
จัดส่ง หรือจำหน่ายแก่ผู้เยาว์	อุกฉกรรจ์	2 – 20 ปี	30,000
อื่นๆ			
ผู้ใดกระทำความผิด ให้ระงับใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ 6 เดือน			
ปกป้องผู้ปกครองหรือผู้ดูแลผู้ซึ่งมีใบสั่งยาสำหรับครอบครองหรือใช้ Cannabidiol (CBD)			

30. เทนเนสซี (Tennessee)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ไม่เกิน ½ ออนซ์ (กระทำความผิดครั้งแรก)	ลหุโทษ	1 ปี	250
ไม่เกิน ½ ออนซ์ (กระทำความผิดซ้ำครั้งที่สอง)	ลหุโทษ	1 ปี	500
ไม่เกิน ½ ออนซ์ (กระทำความผิดซ้ำอีกครั้ง)	คุกขรรรจ์	1 – 6 ปี	1,000
จำหน่าย			
½ ออนซ์ – 10 ปอนด์	คุกขรรรจ์	1 – 6 ปี	5,000
10 – 70 ปอนด์	คุกขรรรจ์	2 – 12 ปี	50,000
70 – 300 ปอนด์	คุกขรรรจ์	8 – 30 ปี	10,000
300 ปอนด์ขึ้นไป	คุกขรรรจ์	15 – 60 ปี	200,000
ให้รวมถึงเจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย			
ผู้ใดกระทำความผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
เพาะปลูกกัญชา			
ไม่เกิน 10 ต้น	คุกขรรรจ์	1 – 6 ปี	5,000
10 – 19 ต้น	คุกขรรรจ์	2 – 12 ปี	50,000
20 – 99 ต้น	คุกขรรรจ์	3 – 15 ปี	100,000
100 – 499 ต้น	คุกขรรรจ์	8 – 30 ปี	200,000
ตั้งแต่ 500 ต้นขึ้นไป	คุกขรรรจ์	15 – 60 ปี	500,000
ผู้ใดกระทำความผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง	ลหุโทษ	11 เดือน	2,500
ผลิต จัดส่ง หรือจำหน่าย ไม่เกิน 2 ปอนด์	คุกขรรรจ์	6 ปี	5,000
ผลิต จัดส่ง หรือจำหน่าย 2 – 4 ปอนด์	คุกขรรรจ์	12 ปี	50,000
ผลิต จัดส่ง หรือจำหน่าย 4 – 8 ปอนด์	คุกขรรรจ์	15 ปี	100,000
ผลิต จัดส่ง หรือจำหน่าย 8 – 15 ปอนด์	คุกขรรรจ์	30 ปี	200,000
ผลิต จัดส่ง หรือจำหน่าย 15 ปอนด์ขึ้นไป	คุกขรรรจ์	60 ปี	500,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง	ลหุโทษ	1 ปี	2,500
จำหน่าย	คุกขรรรจ์	1 – 6 ปี	3,000
อื่นๆ			
ปลอมแปลงผลการตรวจพิสูจน์ฯ	ลหุโทษ	1 ปี	2,500

31. เคนทักกี (Kentucky)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครัวของกัญชา			
ไม่ถึง 8 ออนซ์	ลหุโทษ	45 วัน	250
จำหน่าย หรือลักลอบค้ากัญชา			
ไม่ถึง 8 ออนซ์ (กระทำความผิดครั้งแรก)	ลหุโทษ	1 ปี	500
ไม่ถึง 8 ออนซ์ (กระทำความผิดซ้ำ)	คุกจนกระทั่ง	1 – 5 ปี	10,000
8 ออนซ์ – 5 ปอนด์ (กระทำความผิดครั้งแรก)	คุกจนกระทั่ง	1 – 5 ปี	10,000
8 ออนซ์ – 5 ปอนด์ (กระทำความผิดซ้ำ)	คุกจนกระทั่ง	5 – 10 ปี	10,000
ตั้งแต่ 5 ปอนด์ขึ้นไป (กระทำความผิดครั้งแรก)	คุกจนกระทั่ง	5 – 10 ปี	10,000
ตั้งแต่ 5 ปอนด์ขึ้นไป (กระทำความผิดซ้ำ)	คุกจนกระทั่ง	10 – 20 ปี	10,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์ (กระทำความผิดครั้งแรก)	คุกจนกระทั่ง	5 – 10 ปี	10,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์ (กระทำความผิดซ้ำ)	คุกจนกระทั่ง	10 – 20 ปี	10,000
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษาหรือ สวนสาธารณะ 1,000 หลา	คุกจนกระทั่ง	1 – 5 ปี	10,000
เพาะปลูกกัญชา			
ไม่ถึง 5 ต้น (กระทำความผิดครั้งแรก)	ลหุโทษ	1 ปี	500
ไม่ถึง 5 ต้น (กระทำความผิดซ้ำ)	คุกจนกระทั่ง	1 – 5 ปี	10,000
ตั้งแต่ 5 ต้นขึ้นไป (กระทำความผิดครั้งแรก)	คุกจนกระทั่ง	1 – 5 ปี	10,000
ตั้งแต่ 5 ต้นขึ้นไป (กระทำความผิดซ้ำ)	คุกจนกระทั่ง	5 – 10 ปี	10,000
กัญชาแปรรูป			
บทกำหนดโทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง	ลหุโทษ	1 ปี	500

32. มิชิแกน (Michigan)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ทุกปริมาณ	ลหุโทษ	1 ปี	2,000
กระทำความผิดในสวนสาธารณะ	ลหุโทษหรืออุกฉกรรจ์	2 ปี	2,000
ครอบครองเพื่อเสพ	ลหุโทษ	90 วัน	100
จำหน่ายกัญชา			
จำหน่ายโดยปราศจากค่าตอบแทน	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
ไม่ถึง 5 กิโลกรัม	อุกฉกรรจ์	4 ปี	20,000
ตั้งแต่ 5 กิโลกรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 45 กิโลกรัม	อุกฉกรรจ์	7 ปี	500,000
ตั้งแต่ 45 กิโลกรัมขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	15 ปี	10,000,000
เพาะปลูกกัญชา			
ไม่ถึง 20 ต้น	อุกฉกรรจ์	4 ปี	20,000
ตั้งแต่ 20 ต้นขึ้นไป แต่ไม่ถึง 200 ต้น	อุกฉกรรจ์	7 ปี	500,000
ตั้งแต่ 200 ต้นขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	15 ปี	10,000,000
กัญชาแปรรูป			
บทกำหนดโทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
จำหน่าย	ลหุโทษ	90 วัน	5,000
อื่นๆ			
ครอบครองกัญชา ในเมือง Ann Arbor	-	-	100
ผู้ใดกระทำความผิด ให้ระงับใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ 6 เดือน			

33. อินดีแอนา (Indiana)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ทุกปริมาณ	ลหุโทษ	180 วัน	1,000
ไม่ถึง 30 กรัม	ลหุโทษ	1 ปี	5,000
ตั้งแต่ 30 กรัมขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	6 เดือน - 2.5 ปี	10,000
ผู้กระทำความผิดครั้งแรก สามารถปล่อยตัวแบบมีเงื่อนไข แทนการลงโทษได้			
จำหน่าย หรือเพาะปลูกกัญชา			
ไม่ถึง 30 กรัม	ลหุโทษ	1 ปี	5,000
ตั้งแต่ 30 กรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 10 ปอนด์	อุกฉกรรจ์	6 เดือน - 2.5 ปี	10,000
ตั้งแต่ 10 ปอนด์ขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	1 - 6 ปี	10,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์	อุกฉกรรจ์	1 - 6 ปี	10,000
ผู้ใดกระทำความผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง			
ตั้งแต่ 5 กรัมขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	6 เดือน - 2.5 ปี	10,000
ผลิต			
ไม่ถึง 5 กรัม	ลหุโทษ	1 ปี	5,000
ตั้งแต่ 5 กรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 300 กรัม	อุกฉกรรจ์	6 เดือน - 2.5 ปี	10,000
ตั้งแต่ 300 กรัมขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	1 - 6 ปี	10,000
ผู้ใดกระทำความผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง จำหน่าย หรือผลิต	ปรับ	-	10,000
ครอบครอง จำหน่าย หรือผลิต (กระทำความผิดซ้ำ)	อุกฉกรรจ์	6 เดือน - 2.5 ปี	10,000
อื่นๆ			
ปรากฏอยู่ ณ สถานที่ซึ่งมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	ลหุโทษ	6 เดือน	1,000
ผู้ใดกระทำความผิดฐานครอบครอง จำหน่าย หรือแจกจ่ายกัญชา ให้ระงับใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ			

34. จอร์เจีย (Georgia)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครัวกัญชา			
ครอบครัวเพื่อเสพ			
ไม่เกิน 1 ออนซ์	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
1 ออนซ์ขึ้นไป	คุกขกรรจ์	1 - 10 ปี	5,000
เจตนาครอบครัวเพื่อแจกจ่าย			
ไม่เกิน 10 ปอนด์	คุกขกรรจ์	1 - 10 ปี	5,000
10 - 2,000 ปอนด์	คุกขกรรจ์	5 - 30 ปี	100,000
2,000 - 10,000 ปอนด์	คุกขกรรจ์	7 - 30 ปี	250,000
10,000 ปอนด์ขึ้นไป	คุกขกรรจ์	15 - 30 ปี	1,000,000
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษา สวนสาธารณะ บ้านเอื้ออาทร หรือสถานที่ปลอดภัยเสพติด 1,000 ฟุต	คุกขกรรจ์	5 - 40 ปี	40,000
จำหน่าย หรือจัดส่งกัญชา			
ไม่เกิน 10 ปอนด์	คุกขกรรจ์	1 - 10 ปี	5,000
10 - 2,000 ปอนด์	คุกขกรรจ์	5 - 30 ปี	100,000
2,000 - 10,000 ปอนด์	คุกขกรรจ์	7 - 30 ปี	250,000
10,000 ปอนด์ขึ้นไป	คุกขกรรจ์	15 - 30 ปี	1,000,000
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษา สวนสาธารณะ บ้านเอื้ออาทร หรือสถานที่ปลอดภัยเสพติด 1,000 ฟุต	คุกขกรรจ์	5 - 40 ปี	40,000
เพาะปลูกกัญชา			
ไม่เกิน 10 ปอนด์	คุกขกรรจ์	1 - 10 ปี	5,000
10 - 2,000 ปอนด์	คุกขกรรจ์	5 - 30 ปี	100,000
2,000 - 10,000 ปอนด์	คุกขกรรจ์	7 - 30 ปี	250,000
10,000 ปอนด์ขึ้นไป	คุกขกรรจ์	15 - 30 ปี	1,000,000
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษา สวนสาธารณะ บ้านเอื้ออาทร หรือสถานที่ปลอดภัยเสพติด 1,000 ฟุต	คุกขกรรจ์	5 - 40 ปี	40,000
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง ผลิตภัณฑ์คงรูปไม่ถึง 1 กรัม หรือ ผลิตภัณฑ์เหลวไม่ถึง 1 มิลลิกรัม	คุกขกรรจ์	1 - 3 ปี	5,000

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครอง ผลิตภัณฑ์คงรูปตั้งแต่ 1 กรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 4 กรัม หรือ ผลิตภัณฑ์เหลวตั้งแต่ 1 มิลลิกรัม แต่ไม่ถึง 4 มิลลิกรัม	อุกฉกรรจ์	1 - 8 ปี	5,000
ครอบครอง	อุกฉกรรจ์	1 - 15 ปี	5,000
ผลิต แจกจ่าย จำหน่าย หรือเจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย	อุกฉกรรจ์	5 - 30 ปี	5,000
ผู้ใดกระทำความผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง หรือจำหน่าย	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
ผู้ใดกระทำความผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
มาตรการยึดทรัพย์สิน			
ยานพาหนะ และทรัพย์สินอื่น			
อื่นๆ			
ทิ้งกัญชาในที่สาธารณะ	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
ใช้ผู้เยาว์จำหน่ายหรือเพาะปลูก	อุกฉกรรจ์	5 - 20 ปี	20,000
แจกจ่ายผลิตภัณฑ์รสกัญชา	ลหุโทษ	-	500
สนับสนุนการกระทำความผิด	อุกฉกรรจ์	1 - 4 ปี	30,000
ผู้ใดกระทำความผิดฐานครอบครอง จำหน่าย หรือเพาะปลูกกัญชา ให้ระงับใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ			

35. ฟลอริดา (Florida)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ไม่เกิน 20 กรัม	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
20 กรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 25 ปอนด์	คุกจนรกร้าง	5 ปี	5,000
25 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 2,000 ปอนด์	คุกจนรกร้าง	3 - 15 ปี	25,000
ตั้งแต่ 2,000 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 10,000 ปอนด์	คุกจนรกร้าง	7 - 30 ปี	50,000
ตั้งแต่ 10,000 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจนรกร้าง	15 - 30 ปี	200,000
ไม่ถึง 25 ต้น	คุกจนรกร้าง	5 ปี	5,000
25 - 300 ต้น	คุกจนรกร้าง	15 ปี	10,000
300 - 2,000 ต้น	คุกจนรกร้าง	3 - 15 ปี	25,000
2,000 - 10,000 ต้น	คุกจนรกร้าง	7 - 30 ปี	50,000
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษา สวนสาธารณะ หรือสถานที่ซึ่งกำหนด 1,000 ฟุต	คุกจนรกร้าง	15 ปี	10,000
จำหน่ายกัญชา			
ไม่เกิน 20 กรัม	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
ไม่เกิน 25 ปอนด์	คุกจนรกร้าง	5 ปี	5,000
25 ปอนด์ หรือ 300 ต้นขึ้นไป แต่ไม่ถึง 2,000 ปอนด์หรือต้น	คุกจนรกร้าง	3 - 15 ปี	25,000
ตั้งแต่ 2,000 ปอนด์หรือต้นขึ้นไป แต่ไม่เกิน 10,000 ปอนด์หรือต้น	คุกจนรกร้าง	7 - 30 ปี	50,000
ตั้งแต่ 10,000 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจนรกร้าง	15 - 30 ปี	200,000
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษา สวนสาธารณะ หรือสถานที่ซึ่งกำหนด 1,000 ฟุต	คุกจนรกร้าง	15 ปี	10,000
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง	คุกจนรกร้าง	5 ปี	5,000
จำหน่าย ผลิต หรือจัดส่ง	คุกจนรกร้าง	5 ปี	5,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
อื่นๆ			
ผู้ใดกระทำความผิด ให้ระงับใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ 1 ปี			

36. นอร์ทแคโรไลนา (North Carolina)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครัวองค์พิทักษ์			
ครอบครัวองค์เพื่อเสฟ			
ไม่เกิน 0.5 ออนซ์	ลหุโทษ	-	200
0.5 – 1.5 ออนซ์	ลหุโทษ	1 – 45 วัน	1,000
1.5 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 10 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	3 – 8 เดือน	1,000
เจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย			
10 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 50 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	25 – 39 เดือน	5,000
ตั้งแต่ 50 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 2,000 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	35 – 51 เดือน	25,000
ตั้งแต่ 2,000 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 10,000 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	70 – 93 เดือน	50,000
ตั้งแต่ 10,000 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจนกระทั่ง	175 – 222 เดือน	200,000
จำหน่าย หรือจัดส่งกัญชา			
ไม่เกิน 10 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	4 – 8 เดือน	1,000
10 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 50 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	25 – 39 เดือน	5,000
ตั้งแต่ 50 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 2,000 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	35 – 51 เดือน	25,000
ตั้งแต่ 2,000 ปอนด์ แต่ไม่ถึง 10,000 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	70 – 93 เดือน	50,000
ตั้งแต่ 10,000 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจนกระทั่ง	175 – 222 เดือน	200,000
แก่ผู้เยาว์หรือสตรีมีครรภ์	คุกจนกระทั่ง	3 – 8 ปี	-
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษาสถานรับเลี้ยงเด็ก สวนสาธารณะ 1,000 ฟุต	คุกจนกระทั่ง	1 – 3 ปี	-
เพาะปลูกกัญชา			
ไม่ถึง 10 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	3 – 8 เดือน	1,000
10 – 50 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	2 – 2.5 ปี	5,000
50 – 2,000 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	3 – 3.5 ปี	25,000
2,000 – 10,000 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	6 – 7 ปี	50,000
ตั้งแต่ 10,000 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจนกระทั่ง	14.5 – 18 ปี	200,000
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง			
ไม่เกิน 0.05 ออนซ์	ลหุโทษ	1 – 10 วัน	200

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
0.05 – 0.15 ออนซ์	ลหุโทษ	1 – 45 วัน	200
0.15 ออนซ์ขึ้นไป	คุกจนรรจ	4 – 6 เดือน	200
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ใช้ ครอบครอง จำหน่าย จัดส่ง หรือผลิต	ลหุโทษ	1 – 45 วัน	1,000
จัดส่งแก่ผู้เยาว์กว่า 3 ปี	คุกจนรรจ	3 – 8 เดือน	-
มาตรการยึดทรัพย์สิน			
ยานพาหนะ และทรัพย์สินอื่น			
อื่น ๆ			
ใช้ผู้เยาว์จำหน่ายหรือจัดส่ง	คุกจนรรจ	8 เดือน – 7 ปี	-
ครอบครองกัญชาในทัศนสถาน	คุกจนรรจ	4 – 8 เดือน	-
ผู้ใดกระทำความผิดคุกจนรรจและถูกคุมความประพฤติ ให้ยึดใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ			

37. เซาท์แคโรไลนา (South Carolina)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ไม่เกิน 1 ออนซ์ (กระทำความผิดครั้งแรก)	ลหุโทษ	30 วัน	200
ไม่เกิน 1 ออนซ์ (กระทำความผิดซ้ำ)	ลหุโทษ	1 ปี	2,000
จำหน่าย หรือลักลอบค้ากัญชา			
ไม่ถึง 10 ปอนด์	คุกถาวร	5 ปี	5,000
10 - 100 ปอนด์ (กระทำความผิดครั้งแรก)	คุกถาวร	1 - 10 ปี	10,000
10 - 100 ปอนด์ (กระทำความผิดซ้ำครั้งที่สอง)	คุกถาวร	5 - 20 ปี	25,000
10 - 100 ปอนด์ (กระทำความผิดซ้ำอีกครั้ง)	คุกถาวร	ตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป	25,000
100 - 2,000 ปอนด์	คุกถาวร	ตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป	25,000
2,000 - 10,000 ปอนด์	คุกถาวร	ตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป	50,000
10,000 ปอนด์ขึ้นไป	คุกถาวร	ตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป	200,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์ หรือกระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษาสนามเด็กเล่น หรือสวนสาธารณะ ½ ไมล์	คุกถาวร	10 ปี	10,000
เพาะปลูกกัญชา			
ไม่ถึง 100 ต้น	คุกถาวร	5 ปี	5,000
100 - 1,000 ต้น	คุกถาวร	ตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป	25,000
1,000 - 10,000 ต้น	คุกถาวร	ตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป	50,000
10,000 ต้นขึ้นไป	คุกถาวร	ตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป	200,000
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง			
ไม่เกิน 10 กรัม	ลหุโทษ	30 วัน	200
10 กรัมขึ้นไป	ลหุโทษ	5 ปี	5,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง	ปรับ	-	500

38. เวอร์จิเนีย (Virginia)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ไม่ถึง ½ ออนซ์ (กระทำความผิดครั้งแรก)	ลหุโทษ	30 วัน	500
ไม่ถึง ½ ออนซ์ (กระทำความผิดซ้ำ)	ลหุโทษ	1 ปี	2,500
จำหน่าย ผลิต หรือลักลอบค้ากัญชา			
½ ออนซ์ - 5 ปอนด์	คุกกรรจ์	1 - 10 ปี	2,500
5 ปอนด์ - 100 กิโลกรัม	คุกกรรจ์	5 - 30 ปี	1,000
100 กิโลกรัมขึ้นไป	คุกกรรจ์	20 ปี - ตลอดชีวิต	100,000
แจกจ่ายแก่ผู้เยาว์กว่า 3 ปี	คุกกรรจ์	2 - 50 ปี	100,000
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษาหรือจุดจอดรถ สถานศึกษา 1,000 ฟุต	คุกกรรจ์	1 - 5 ปี	100,000
ผลิต	คุกกรรจ์	5 - 30 ปี	10,000
ลักลอบนำเข้าสู่อเมริกา	คุกกรรจ์	5 - 40 ปี	100,000
ให้รวมถึงเจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย			
กัญชาแปรรูป			
ครอบครองน้ำมันกัญชาแปรรูป	คุกกรรจ์	1 - 5 ปี	2,500
ผลิต จำหน่าย ให้โดยเสนาหา แจกจ่าย หรือเจตนา ครอบครองเพื่อจำหน่าย ให้โดยเสนาหา หรือแจกจ่าย	คุกกรรจ์	5 - 40 ปี	500,000
ลักลอบนำเข้าน้ำมันกัญชาแปรรูปเข้าสู่อเมริกา	คุกกรรจ์	5 - 40 ปี	1,000,000
ผู้ใดกระทำความผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
มาตรการยึดทรัพย์สิน			
ยานพาหนะ และทรัพย์สินอื่น			
อื่นๆ			
บุรณะเคหสถานเพื่อผลิต หรือแจกจ่ายกัญชา	คุกกรรจ์	1 - 10 ปี	-
ผู้ใดกระทำความผิด ให้เพิกถอนสิทธิการขับขี่ยานพาหนะ 6 เดือน			

39. เวสต์เวอร์จิเนีย (West Virginia)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ทุกปริมาณ	ลหุโทษ	90 วัน – 6 เดือน	1,000
จำหน่าย หรือแจกจ่ายกัญชา			
ทุกปริมาณ	คุกจรรยา	1 – 5 ปี	15,000
ลักลอบนำเข้าสู่อรัฐ	คุกจรรยา	1 – 5 ปี	15,000
แจกจ่ายแก่ผู้เยาว์ หรือกระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษา 1,000 ฟุต	คุกจรรยา	ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป	-
ให้รวมถึงเจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย			
เพาะปลูกกัญชา			
บทกำหนดโทษเสมือนฐานครอบครอง และจำหน่าย			
กัญชาแปรรูป			
บทกำหนดโทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
เกี่ยวข้องกับการค้า	ลหุโทษ	6 เดือน – 1 ปี	5,000
มาตรการยึดทรัพย์สิน			
ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการผลิตหรือลำเลียงสารควบคุมทั้งหมด			
อื่นๆ			
พยายามปลอมแปลงผลตรวจพิสูจน์	ลหุโทษ	0 – 1 ปี	10,000
ผู้ใดกระทำความผิดโดยใช้ยานพาหนะ ให้เพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ			

40. โอไฮโอ (Ohio)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ไม่ถึง 100 กรัม	ลหุโทษ	-	150
100 - 200 กรัม	ลหุโทษ	30 วัน	250
200 - 1,000 กรัม	คุกจกรรจ์	1 ปี	2,500
1,000 - 20,000 กรัม	คุกจกรรจ์	1 - 5 ปี	10,000
20,000 - 40,000 กรัม	คุกจกรรจ์	5 - 8 ปี	15,000
40,000 กรัมขึ้นไป	คุกจกรรจ์	ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป	20,000
จำหน่าย แจกจ่าย หรือลักลอบค้ากัญชา			
ไม่เกิน 20 กรัม (กระทำความผิดครั้งแรก)	ลหุโทษ	-	150
ไม่เกิน 20 กรัม (กระทำความผิดซ้ำ)	ลหุโทษ	60 วัน	500
ไม่ถึง 200 กรัม	คุกจกรรจ์	1 ปี	2,500
200 - 1,000 กรัม	คุกจกรรจ์	18 เดือน	2,500
1,000 - 20,000 กรัม	คุกจกรรจ์	1 - 5 ปี	10,000
20,000 - 40,000 กรัม	คุกจกรรจ์	5 - 8 ปี	15,000
40,000 กรัมขึ้นไป	คุกจกรรจ์	ตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป	20,000
ผู้ใดจำหน่ายแก่เยาวชน หรือกระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษาหรือผู้เยาว์ 1,000 ฟุต หรือกระทำความผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
เพาะปลูกกัญชา			
บทกำหนดโทษเสมือนฐานครอบครอง			
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง			
ผลิตภัณฑ์คงรูปไม่ถึง 5 กรัม หรือผลิตภัณฑ์เหลวไม่ถึง 1 กรัม	ลหุโทษ	-	150
ผลิตภัณฑ์คงรูปตั้งแต่ 5 กรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 10 กรัม หรือผลิตภัณฑ์เหลวตั้งแต่ 1 กรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 2 กรัม	ลหุโทษ	30 วัน	250
ผลิตภัณฑ์คงรูปตั้งแต่ 10 กรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 50 กรัม หรือผลิตภัณฑ์เหลวตั้งแต่ 2 กรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 10 กรัม	คุกจกรรจ์	1 ปี	2,500

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ผลิตภัณฑ์คงรูปตั้งแต่ 50 กรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 1,000 กรัม หรือผลิตภัณฑ์เหลว ตั้งแต่ 10 กรัมขึ้นไปแต่ไม่เกิน 200 กรัม	อุกฉกรรจ์	3 ปี	10,000
ผลิตภัณฑ์คงรูป 1,000 กรัมขึ้นไป หรือ ผลิตภัณฑ์เหลว 200 กรัมขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	8 ปี	15,000
จำหน่าย			
ผลิตภัณฑ์คงรูปไม่ถึง 10 กรัม หรือ ผลิตภัณฑ์เหลวไม่ถึง 2 กรัม	อุกฉกรรจ์	1 ปี	2,500
ผลิตภัณฑ์คงรูปตั้งแต่ 10 กรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 50 กรัม หรือผลิตภัณฑ์เหลว ตั้งแต่ 2 กรัมขึ้นไปแต่ไม่เกิน 10 กรัม	อุกฉกรรจ์	18 เดือน	5,000
ผลิตภัณฑ์คงรูปตั้งแต่ 50 กรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 1,000 กรัม หรือผลิตภัณฑ์เหลว ตั้งแต่ 10 กรัมขึ้นไปแต่ไม่เกิน 200 กรัม	อุกฉกรรจ์	3 ปี	10,000
ผลิตภัณฑ์คงรูป 1,000 กรัมขึ้นไป หรือ ผลิตภัณฑ์เหลว 200 กรัมขึ้นไป	อุกฉกรรจ์	8 ปี	15,000
ผลิต	อุกฉกรรจ์	8 ปี	15,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง	ลหุโทษ	-	150
จำหน่าย	ลหุโทษ	90 วัน	750
อื่นๆ			
ผู้ใดกระทำความผิด ให้ระงับใบอนุญาตขับ ขี่ยานพาหนะ 6 เดือน - 5 ปี			

41. เพนซิลเวเนีย (Pennsylvania)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ไม่เกิน 30 กรัม	ลหุโทษ	30 วัน	500
30 กรัมขึ้นไป	ลหุโทษ	1 ปี	5,000
ผู้กระทำความผิดครั้งแรก สามารถปล่อยตัวแบบมีเงื่อนไข แทนการลงโทษได้ กระทำความผิดซ้ำ ระวังโทษเป็น 2 เท่า			
จำหน่าย หรือแจกจ่ายกัญชา			
ไม่เกิน 30 กรัม	ลหุโทษ	30 วัน	500
2 - 10 ปอนด์	คุกจกรรจ์	1 ปี	5,000
10 - 50 ปอนด์	คุกจกรรจ์	3 ปี	25,000
ไม่ถึง 1,000 ปอนด์	คุกจกรรจ์	3 ปี	25,000
ตั้งแต่ 1,000 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจกรรจ์	10 ปี	100,000
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษา 1,000 ฟุต หรือ สนามเด็กเล่น 250 ฟุต	คุกจกรรจ์	2 - 4 ปี	-
แจกจ่ายแก่ผู้เยาว์ หรือกระทำความผิดซ้ำ ระวังโทษเป็น 2 เท่า			
ศาลสามารถเพิ่มโทษปรับได้ ตามสัดส่วนการจำหน่ายยาเสพติด			
เพาะปลูกกัญชา			
ทุกปริมาณ	คุกจกรรจ์	1 - 5 ปี	15,000
กัญชาแปรรูป			
ครอบครองไม่เกิน 8 กรัม	ลหุโทษ	30 วัน	500
ครอบครอง 8 กรัมขึ้นไป	ลหุโทษ	1 ปี	5,000
ผลิต	คุกจกรรจ์	5 ปี	15,000
บทลงโทษฐานจำหน่ายเสมือนกัญชา			
อุปการณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง	ลหุโทษ	1 ปี	2,500
จัดส่งแก่ผู้เยาว์กว่า 3 ปี	ลหุโทษ	2 ปี	5,000
อื่นๆ			
ผู้ใดกระทำความผิดฐานครอบครอง จำหน่าย หรือจัดส่งกัญชา ให้เพิกถอนสิทธิการขับขี่ยานพาหนะ ระยะเวลาตามโทษที่ได้รับ			

42. นิวยอร์ก (New York)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ไม่เกิน 25 กรัม (กระทำความผิดครั้งแรก)	-	-	100
ไม่เกิน 25 กรัม (กระทำความผิดซ้ำครั้งที่สอง)	-	-	200
ไม่เกิน 25 กรัม (กระทำความผิดซ้ำอีกครั้ง)	-	15 วัน	250
25 กรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 2 ออนซ์	ลหุโทษ	3 เดือน	500
2 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 8 ออนซ์	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
8 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 1 ปอนด์	คุกถาวร	4 ปี	5,000
1 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 10 ปอนด์	คุกถาวร	7 ปี	5,000
10 ปอนด์ขึ้นไป	คุกถาวร	15 ปี	15,000
กระทำความผิดในที่สาธารณะ	ลหุโทษ	90 วัน	250
จำหน่ายกัญชา			
ไม่เกิน 2 กรัม หรือบุหรี่กัญชา 1 มวน	ลหุโทษ	3 เดือน	500
ไม่เกิน 25 กรัม	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
25 กรัมขึ้นไป แต่ไม่เกิน 4 ออนซ์	คุกถาวร	4 ปี	5,000
4 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 1 ปอนด์	คุกถาวร	7 ปี	5,000
1 ปอนด์ขึ้นไป	คุกถาวร	15 ปี	15,000
ใช้ผู้เยาว์	คุกถาวร	4 ปี	5,000
แก่ผู้เยาว์	คุกถาวร	7 ปี	5,000
ลักลอบค้ากัญชา			
ทุกปริมาณ	คุกถาวร	15 – 25 ปี	100,000
เพาะปลูกกัญชา			
ทุกปริมาณ	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง			
ไม่ถึง ¼ ออนซ์	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
ตั้งแต่ ¼ ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 1 ออนซ์	คุกถาวร	7 ปี	5,000
ตั้งแต่ 1 ออนซ์ขึ้นไป	คุกถาวร	15 ปี	15,000
จำหน่าย	คุกถาวร	15 ปี	15,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครอง หรือจำหน่ายอุปกรณ์คำนวณปริมาณกัญชา	ลหุโทษ	1 ปี	-
กระทำความผิดซ้ำ	คุกถาวร	7 ปี	5,000
มาตรการยึดทรัพย์สิน			
ทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดคุกถาวร			
อื่นๆ			
ผู้เยาว์กระทำความผิด ให้ระงับใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ 6 เดือน			

43. เมน (Maine)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ไม่เกิน 1.25 ปอนด์	ปรับ	-	600
1.25 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 2.5 ปอนด์	ปรับ	-	1,000
2.5 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 8 ปอนด์	อาชญากรรม	6 เดือน	1,000
8 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 1 ปอนด์	อาชญากรรม	1 ปี	2,000
1 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 20 ปอนด์	อาชญากรรม	5 ปี	5,000
ตั้งแต่ 20 ปอนด์ขึ้นไป	อาชญากรรม	10 ปี	20,000
จำหน่าย หรือแจกจ่ายกัญชา			
ไม่เกิน 1 ปอนด์	อาชญากรรม	1 ปี	2,000
1 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 20 ปอนด์	อาชญากรรม	5 ปี	5,000
ตั้งแต่ 20 ปอนด์ขึ้นไป	อาชญากรรม	10 ปี	20,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์ หรือกระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษา หรือรถสถานศึกษา 1,000 ฟุต	อาชญากรรม	5 ปี	5,000
เพาะปลูกกัญชา			
ไม่เกิน 5 ต้น	อาชญากรรม	6 เดือน	1,000
5 ต้นขึ้นไป แต่ไม่ถึง 100 ต้น	อาชญากรรม	1 ปี	2,000
ตั้งแต่ 100 ต้นขึ้นไป แต่ไม่ถึง 500 ต้น	อาชญากรรม	5 ปี	5,000
ตั้งแต่ 500 ต้นขึ้นไป	อาชญากรรม	10 ปี	20,000
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง	อาชญากรรม	1 ปี	2,000
ลักลอบค้า	อาชญากรรม	5 ปี	5,000
ลักลอบค้า (กระทำความผิดซ้ำ ใช้ผู้เยาว์ ฯลฯ)	อาชญากรรม	10 ปี	20,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง	อาชญากรรม	-	300
จำหน่าย	อาชญากรรม	6 เดือน	1,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์	อาชญากรรม	1 ปี	2,000
อื่นๆ			
ผู้ใดกระทำความผิดฐานจัดหา กัญชาแปรรูป ให้ระงับใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ			

44. แมสซาชูเซตส์ (Massachusetts)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ครอบครองเพื่อเสพ			
ไม่เกิน 1 ออนซ์	ปรับ	-	100
1 ออนซ์ขึ้นไป (กระทำความผิดครั้งแรก)	ลหุโทษ	6 เดือน	500
1 ออนซ์ขึ้นไป (กระทำความผิดซ้ำ)	ลหุโทษ	2 ปี	2,000
เจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย			
ไม่ถึง 50 ปอนด์ (กระทำความผิดครั้งแรก)	-	0 – 2 ปี	5,000
ไม่ถึง 50 ปอนด์ (กระทำความผิดซ้ำ)	-	1 – 2.5 ปี	10,000
ตั้งแต่ 50 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 100 ปอนด์	คุกถาวร	1 – 15 ปี	10,000
ตั้งแต่ 100 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 2,000 ปอนด์	คุกถาวร	2 – 15 ปี	25,000
ตั้งแต่ 2,000 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 10,000 ปอนด์	คุกถาวร	3.5 – 15 ปี	50,000
ตั้งแต่ 10,000 ปอนด์ขึ้นไป	คุกถาวร	8 – 15 ปี	200,000
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษา 300 ฟุต หรือ สวนสาธารณะ 100 ฟุต	คุกถาวร	2 – 15 ปี	10,000
ชักชวนผู้เยาว์กระทำความผิด	คุกถาวร	5 – 15 ปี	100,000
แจกจ่าย หรือเพาะปลูกกัญชา			
ไม่ถึง 50 ปอนด์ (กระทำความผิดครั้งแรก)	-	0 – 2 ปี	5,000
ไม่ถึง 50 ปอนด์ (กระทำความผิดซ้ำ)	-	1 – 2.5 ปี	10,000
ตั้งแต่ 50 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 100 ปอนด์	คุกถาวร	1 – 15 ปี	10,000
ตั้งแต่ 100 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 2,000 ปอนด์	คุกถาวร	2 – 15 ปี	25,000
ตั้งแต่ 2,000 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 10,000 ปอนด์	คุกถาวร	3.5 – 15 ปี	50,000
ตั้งแต่ 10,000 ปอนด์ขึ้นไป	คุกถาวร	8 – 15 ปี	200,000
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษา 300 ฟุต หรือ สวนสาธารณะ 100 ฟุต	คุกถาวร	2 – 15 ปี	10,000
ชักชวนผู้เยาว์กระทำความผิด	คุกถาวร	5 – 15 ปี	100,000
กัญชาแปรรูป			
ครอบครองไม่เกิน 1 ออนซ์	ปรับ	-	100
ครอบครอง 1 ออนซ์ขึ้นไป	-	1 ปี	1,000
ผลิต หรือแจกจ่าย	-	2.5 – 5 ปี	5,000

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ผลิต หรือแจกจ่ายแก๊สผู้เยาว์	-	2 – 15 ปี	25,000
ใช้ผู้เยาว์ ผลิตหรือแจกจ่าย	-	5 – 15 ปี	100,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
จำหน่าย ครอบครอง ซื้อม	-	1 – 2 ปี	5,000
จำหน่ายแก๊สผู้เยาว์	อุกฉกรรจ์	3 – 5 ปี	5,000
มาตรการยึดทรัพย์สิน			
กัญชา ยานพาหนะ และเงิน			
อื่นๆ			
ผู้ใดสมคบกันเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับกัญชา ให้เพิ่มโทษในอัตราสูงสุด			
ครอบครองกัญชาไม่เกิน 1 ออนซ์ ไม่เป็นเหตุในการเพิกถอนสิทธิการขับขี่ยานพาหนะ			

45. นิวแฮมป์เชียร์ (New Hampshire)

ชื่อย่อ	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ทุกปริมาณ	ลหุโทษ	1 ปี	2,000
จำหน่าย หรือเจตนาครอบครองเพื่อจำหน่าย			
ไม่ถึง 1 ออนซ์	คุกจรรยา	3 ปี	25,000
ตั้งแต่ 1 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 5 ปอนด์	คุกจรรยา	7 ปี	100,000
ตั้งแต่ 5 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจรรยา	20 ปี	300,000
ผู้ใดกระทำความผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษา 1,000 ฟุต ระวังโทษเป็น 2 เท่า			
เพาะปลูกกัญชา			
บทกำหนดโทษเสมือนฐานครอบครอง และจำหน่าย			
กัญชาแปรรูป			
ครอบครองไม่เกิน 5 กรัม	ลหุโทษ	1 ปี	2,000
ครอบครอง 5 กรัมขึ้นไป	ลหุโทษ	1 ปี	5,000
ผลิต จำหน่าย หรือเจตนาครอบครองเพื่อจำหน่าย ไม่เกิน 5 กรัม	คุกจรรยา	3 ปี	25,000
ผลิต จำหน่าย หรือเจตนาครอบครองเพื่อจำหน่าย ตั้งแต่ 5 กรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 1 ปอนด์	คุกจรรยา	7 ปี	100,000
ผลิต จำหน่าย หรือเจตนาครอบครองเพื่อจำหน่าย ตั้งแต่ 1 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจรรยา	20 ปี	30,000
ผู้ใดกระทำความผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
จำหน่าย หรือครอบครอง	ลหุโทษ	1 ปี	2,000
อื่นๆ			
ผู้กระทำความผิดอายุต่ำกว่า 21 ปี ให้ระงับใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ 90 วัน - 1 ปี			
ผู้กระทำความผิดอายุต่ำกว่า 18 ปี ให้ระงับใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะ 1 - 5 ปี			

46. แมริแลนด์ (Maryland)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ครอบครองเพื่อเสพ			
ไม่ถึง 10 กรัม	ปรับ	-	100
ตั้งแต่ 10 กรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 50 ปอนด์	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
ตั้งแต่ 50 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจนกระทั่ง	5 ปี	100,000
ผู้ใดกระทำความผิดซ้ำ ให้เพิ่มโทษปรับแก่ผู้นั้น			
เจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย			
ไม่ถึง 50 ปอนด์	คุกจนกระทั่ง	5 ปี	15,000
ตั้งแต่ 50 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจนกระทั่ง	ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	15,000
50 ปอนด์ขึ้นไป (น้ำหนักขายใหญ่)	คุกจนกระทั่ง	20 – 40 ปี	1,000,000
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา หรือประถมศึกษา 1,000 ฟุต	คุกจนกระทั่ง	20 ปี	20,000
กระทำความผิดข้างต้นซ้ำ	คุกจนกระทั่ง	5 – 40 ปี	40,000
ใช้ผู้เยาว์	คุกจนกระทั่ง	20 ปี	20,000
ลักลอบค้ากัญชา			
5 กิโลกรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 45 กิโลกรัม	คุกจนกระทั่ง	10 ปี	10,000
ตั้งแต่ 45 กิโลกรัมขึ้นไป	คุกจนกระทั่ง	25 ปี	50,000
ครอบครองอาวุธขณะกระทำความผิด	คุกจนกระทั่ง	5 – 20 ปี	-
เพาะปลูกกัญชา			
บทกำหนดโทษเสมือนฐานครอบครอง			
กัญชาแปรรูป			
บทกำหนดโทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง จำหน่าย โฆษณา หรือแจกจ่าย	ลหุโทษ	-	500
กระทำความผิดข้างต้นซ้ำ	ลหุโทษ	2 ปี	2,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์กว่า 3 ปี	ลหุโทษ	8 ปี	15,000
ครอบครองหรือจำหน่ายอุปกรณ์สำหรับกัญชาที่ถูควควบคุม	ลหุโทษ	1 ปี	1,000

47. เดลาแวร์ (Delaware)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ไม่ถึง 175 กรัม	ลหุโทษ	3 เดือน	575
ตั้งแต่ 175 กรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 1,500 กรัม	คุกขกรรจ์	3 ปี	ดูเลยพิณิจศาล
ตั้งแต่ 1,500 กรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 3,000 กรัม	คุกขกรรจ์	5 ปี	ดูเลยพิณิจศาล
ตั้งแต่ 3,000 กรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 4,000 กรัม	คุกขกรรจ์	8 ปี	ดูเลยพิณิจศาล
ตั้งแต่ 4,000 กรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 5,000 กรัม	คุกขกรรจ์	15 ปี	ดูเลยพิณิจศาล
ตั้งแต่ 5,000 กรัมขึ้นไป	คุกขกรรจ์	2 - 25 ปี	ดูเลยพิณิจศาล
แจกจ่าย จำหน่าย หรือผลิตกัญชา			
ไม่ถึง 1,500 กรัม	คุกขกรรจ์	8 ปี	ดูเลยพิณิจศาล
ตั้งแต่ 1,500 กรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 4,000 กรัม	คุกขกรรจ์	15 ปี	ดูเลยพิณิจศาล
ตั้งแต่ 4,000 กรัมขึ้นไป	คุกขกรรจ์	2 - 25 ปี	ดูเลยพิณิจศาล
กัญชาแปรรูป			
บทกำหนดโทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ใช้ หรือเจตนาครอบครองเพื่อใช้	ลหุโทษ	6 เดือน	1,000
จัดส่ง หรือเจตนาครอบครองเพื่อจัดส่ง	คุกขกรรจ์	2 ปี	ดูเลยพิณิจศาล
จัดส่งแก่ผู้เยาว์	คุกขกรรจ์	3 ปี	ดูเลยพิณิจศาล
มาตรการยึดทรัพย์สิน			
ของกลางและทรัพย์สินทั้งหมด			
อื่นๆ			
ผู้กระทำความผิดครั้งแรก สามารถคุมความประพฤติ แทนการลงโทษได้			

48. คอนเนตทิคัต (Connecticut)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ครอบครองเพื่อเสพ			
ไม่ถึง ½ ออนซ์ (กระทำความผิดครั้งแรก)	ปรับ	-	150
ไม่ถึง ½ ออนซ์ (กระทำความผิดซ้ำ)	ปรับ	-	500
ตั้งแต่ ½ ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 4 ออนซ์ (กระทำความผิดครั้งแรก)	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
ตั้งแต่ ½ ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 4 ออนซ์ (กระทำความผิดซ้ำ)	อุกฉกรรจ์	5 ปี	3,000
ตั้งแต่ 4 ออนซ์ขึ้นไป (กระทำความผิดครั้งแรก)	อุกฉกรรจ์	5 ปี	2,000
ตั้งแต่ 4 ออนซ์ขึ้นไป (กระทำความผิดซ้ำ)	อุกฉกรรจ์	10 ปี	5,000
แจกจ่าย หรือเพาะปลูกกัญชา			
ไม่ถึง 1 กิโลกรัม (กระทำความผิดครั้งแรก)	อุกฉกรรจ์	7 ปี	25,000
ไม่ถึง 1 กิโลกรัม (กระทำความผิดซ้ำ)	อุกฉกรรจ์	15 ปี	100,000
ตั้งแต่ 1 กิโลกรัมขึ้นไป (กระทำความผิดครั้งแรก)	อุกฉกรรจ์	5 – 20 ปี	25,000
ตั้งแต่ 1 กิโลกรัมขึ้นไป (กระทำความผิดซ้ำ)	อุกฉกรรจ์	10 – 25 ปี	100,000
ผู้ใดกระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษาระดับประถมศึกษา บ้านเอื้ออาทร ศูนย์บริการ 1,500 ฟุต ให้เพิ่มโทษจำคุกแก่ผู้นั้น 3 ปี			
ผู้ใดแจกจ่ายแก่ผู้เยาว์ ให้เพิ่มโทษจำคุกแก่ผู้นั้น 2 ปี			
ให้รวมถึงเจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย หรือเพาะปลูก			
กัญชาแปรรูป			
บทกำหนดโทษเสมือนกัญชา			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
เจตนาใช้เพื่อเพาะปลูก แจกจ่าย หรือนำเข้าสู่ร่างกาย ไม่ถึง ½ ออนซ์	ปรับ	-	300
เจตนาใช้เพื่อเพาะปลูก แจกจ่าย หรือนำเข้าสู่ร่างกาย ½ ออนซ์ขึ้นไป	ลหุโทษ	3 เดือน	500
แจกจ่าย หรือเจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย	ลหุโทษ	1 ปี	2,000
ผู้ใดแจกจ่าย หรือครอบครองในรัศมีสถานศึกษาระดับประถมศึกษา 1,500 ฟุต ให้เพิ่มโทษจำคุกแก่ผู้นั้น 1 ปี			
มาตรการยึดทรัพย์สิน			
อุปกรณ์ซึ่งใช้ในการเพาะปลูกหรือแจกจ่ายกัญชา			

49. นิวเจอร์ซีย์ (New Jersey)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ไม่เกิน 50 กรัม	ลหุโทษ	6 เดือน	1,000
50 กรัมขึ้นไป	อาชญากรรม	1.5 ปี	25,000
ผู้ใดกระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษา 1,000 ฟุต ให้เพิ่มโทษปรับ และบำเพ็ญประโยชน์ 100 ชั่วโมง			
แจกจ่ายกัญชา			
ไม่ถึง 1 ออนซ์	อาชญากรรม	1.5 ปี	25,000
ตั้งแต่ 1 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 5 ปอนด์	อาชญากรรม	3 – 5 ปี	25,000
ตั้งแต่ 5 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 25 ปอนด์	อาชญากรรม	5 – 10 ปี	150,000
ตั้งแต่ 25 ปอนด์ขึ้นไป	อาชญากรรม	10 – 20 ปี	300,000
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษาหรือรถสถานศึกษา 1,000 ฟุต	อาชญากรรม	3 – 5 ปี	150,000
ให้รวมถึงเจตนาครอบครองเพื่อแจกจ่าย			
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์ หรือสตรีมีครรภ์ ระวังโทษเป็น 2 เท่า			
เพาะปลูกกัญชา			
ตั้งแต่ 1 ออนซ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 5 ปอนด์ หรือ 10 ต้น	อาชญากรรม	3 – 5 ปี	25,000
ตั้งแต่ 5 ปอนด์หรือ 10 ต้นขึ้นไป แต่ไม่ถึง 25 ปอนด์หรือ 50 ต้น	อาชญากรรม	5 – 10 ปี	150,000
ตั้งแต่ 25 ปอนด์หรือ 50 ต้นขึ้นไป	อาชญากรรม	10 – 20 ปี	300,000
กัญชาแปรรูป			
ครอบครองไม่เกิน 5 กรัม	ลหุโทษ	6 เดือน	1,000
ครอบครอง 5 กรัมขึ้นไป	อาชญากรรม	6 เดือน	25,000
ผลิต แจกจ่าย ขาย หรือเจตนาครอบครองกระทำความผิดดังกล่าวไม่เกิน 5 กรัม	อาชญากรรม	18 เดือน	10,000
ผลิต แจกจ่าย ขาย หรือเจตนาครอบครองกระทำความผิดดังกล่าวตั้งแต่ 5 กรัมขึ้นไป แต่ไม่ถึง 1 ปอนด์	อาชญากรรม	3 – 5 ปี	25,000
ผลิตแจกจ่ายขายหรือเจตนาครอบครองกระทำความผิดดังกล่าวตั้งแต่ 1 ปอนด์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 5 ปอนด์	อาชญากรรม	5 – 10 ปี	150,000

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ผลิต แจกจ่าย จ่าย หรือเจตนาครอบครอง กระทำความผิดดังกล่าวตั้งแต่ 5 ปอนด์ขึ้นไป	อาชญากรรม	10 – 20 ปี	300,000
กระทำความผิดในรัศมีสถานศึกษาหรือรถ สถานศึกษา 1,000 ฟุต	อาชญากรรม	3 – 5 ปี	150,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง หรือ ใช้	ลหุโทษ	6 เดือน	1,000
จำหน่าย	อาชญากรรม	18 เดือน	10,000
อื่นๆ			
มีเงินมากกว่ากัญชาเป็นคดีลหุโทษ			
ผู้กระทำความผิดอายุต่ำกว่า 17 ปี ให้เพิกถอนสิทธิการขับขี่ยานพาหนะ 6 เดือน – 2 ปี			

50. เวอร์มอนต์ (Vermont)

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครัวกัญชา			
ไม่เกิน 1 ออนซ์* (กระทำความผิดครั้งแรก)	ปรับ	-	200
ไม่เกิน 1 ออนซ์* (กระทำความผิดซ้ำครั้งที่สอง)	ปรับ	-	300
ไม่เกิน 1 ออนซ์* (กระทำความผิดซ้ำอีกครั้ง)	ปรับ	-	500
1 - 2 ออนซ์ (กระทำความผิดครั้งแรก)	ลหุโทษ	6 เดือน	500
1 - 2 ออนซ์ (กระทำความผิดซ้ำ)	ลหุโทษ	2 ปี	2,000
2 ออนซ์ - 1 ปอนด์	คุกจกรรจ์	3 ปี	10,000
1 - 10 ปอนด์	คุกจกรรจ์	5 ปี	100,000
10 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจกรรจ์	15 ปี	500,000
*บังคับใช้กับผู้อายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป			
จำหน่ายกัญชา			
ไม่ถึง ½ ออนซ์	ลหุโทษ	2 ปี	10,000
½ ออนซ์ - 1 ปอนด์	คุกจกรรจ์	5 ปี	100,000
1 - 50 ปอนด์	คุกจกรรจ์	15 ปี	500,000
50 ปอนด์ขึ้นไป	คุกจกรรจ์	30 ปี	1,000,000
แก่ผู้เยาว์	คุกจกรรจ์	5 ปี	25,000
เพาะปลูกกัญชา			
1 - 2 ต้น (กระทำความผิดครั้งแรก)	ลหุโทษ	6 เดือน	500
1 - 2 ต้น (กระทำความผิดซ้ำ)	ลหุโทษ	2 ปี	2,000
3 - 10 ต้น	คุกจกรรจ์	3 ปี	10,000
11 - 25 ต้น	คุกจกรรจ์	5 ปี	100,000
25 ต้นขึ้นไป	คุกจกรรจ์	15 ปี	500,000
กัญชาแปรรูป			
ไม่เกิน 5 กรัม* (กระทำความผิดครั้งแรก)	ปรับ	-	200
ไม่เกิน 5 กรัม* (กระทำความผิดซ้ำ)	ปรับ	-	500
5 กรัมขึ้นไป (กระทำความผิดครั้งแรก)	ลหุโทษ	6 เดือน	500
5 กรัมขึ้นไป (กระทำความผิดซ้ำ)	ลหุโทษ	2 ปี	2,000
*บังคับใช้กับผู้อายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป			
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครอง*	ปรับ	-	200
จำหน่าย	ลหุโทษ	1 ปี	1,000
จำหน่ายแก่ผู้เยาว์	ลหุโทษ	2 ปี	2,000
*บังคับใช้กับผู้อายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป			

51. District of Columbia

ข้อกล่าวหา	ความผิด	จำคุก	ปรับสูงสุด (\$)
ครอบครองกัญชา			
ไม่เกิน 2 ออนซ์*	-	-	-
ไม่เกิน 6 ต้น*	-	-	-
2 ออนซ์ขึ้นไป	ลหุโทษ	6 เดือน	1,000
*บังคับใช้กับผู้อายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป			
จำหน่าย เจตนาแจกจ่าย แจกจ่าย หรือเพาะปลูกกัญชา			
ไม่เกิน 6 ต้น*	-	-	-
ไม่เกิน ½ ปอนด์ (กระทำความผิดครั้งแรก)	-	6 เดือน	1,000
กระทำความผิดซ้ำต้นซ้ำ	-	2 ปี	5,000
ทุกปริมาณ (เกินกว่าที่กำหนด)	-	5 ปี	50,000
*บังคับใช้กับผู้อายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป			
ผู้ใดใช้ผู้เยาว์แจกจ่าย ให้เพิ่มโทษแก่ผู้นั้น			
กระทำความผิดในรัศมีศูนย์บิบาล สถานศึกษา สระว่ายน้ำสาธารณะ สนามเด็กเล่น ร้านเกม ศูนย์เยาวชน ห้องสมุดสาธารณะ หรือบ้านเอื้ออาทร ระวังโทษเป็น 2 เท่า			
กัญชาแปรรูป			
ครอบครอง	-	180 วัน	1,000
ผลิต	-	5 ปี	50,000
อุปกรณ์สำหรับกัญชา			
ครอบครอง หรือจำหน่าย (ผู้อายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป)	-	-	-
ครอบครอง หรือจำหน่าย (ผู้อายุไม่ถึง 21 ปี)	-	30 วัน	100
จำหน่าย (ระดับที่เป็นอันตราย)	-	6 เดือน	1,000
กระทำความผิดซ้ำต้นซ้ำ	-	2 ปี	5,000
มาตรการยึดทรัพย์สิน			
ของกลางและทรัพย์สินทั้งหมด			